77STE JAARGANG No. 10321 VRIJDAG 5 FEBRUARI 1960

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao   Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redac. . 23858   Advertentie: 23550   Abonnementen en Bezorging: 24399

Een bemoedigend perspectief?

Straffe Gorsira legt vinger op de wonde

Stop op ontolereerbare „politieke spelletjes"

De heer M. F. Gorsira heeft gisteren tijdens een openhartige persconferentie op het bestuurskantoor een naar onze smaak in het algemeen kordate en bemoedigende houding tentoongespreid. In zijn nieuwe en waarachtig niet benijdenswaardige functie van (tijdelijke?) drager van de bevoegdheden van het bestuurscollege — in welke functie hij gesteld is geworden bij de bekende algemene maatregel van rijksbestuur — heeft hij de in deze maatregel geformuleerde en op Curaçao inderdaad toch wel aangenomen omstandigheid, dat hij een voor alle partijen aanvaardbare figuur moet worden geacht, tenminste met evenveel woorden duidelijker gestalte gegeven door nadrukkelijk de vinger te leggen op de wonde, waaruit het politiek bedrijven hier hevig bloedt. Het moet nu zo zoetjes aan maar eens uit zijn met privé- en partijpolitieke manieren, die het algemeen welzijn in de weg staan — daar kwam zijn betoog in feite toch wel op neer. En hij zette zijn woorden alvast in een daad om in een algemene maatregel van bestuur, (waarvan hij de pers in kennis stelde) waarmee hij de toewijzing van volkswoningen heeft onderworpen aan een controle systeem, waarbij een ondermijning van de rechtvaardigheid, van welke kant, of van wie dan ook, kan worden voorkomen dan wel de kop in gedrukt. Het aantal volkswoningen, dat er op het ogenblik is, wordt op duizend geschat. De achterstallige huur beloopt een bedrag van driehonderdduizend gulden. Dat een van de oorzaken politieke „spelletjes" zijn staat voor mij vast, aldus de heer Gorsira.

„Hoeveel volkswoningen zijn er op dit moment nog nodig?"

„Tweeduizend" luidde het antwoord van de heer Gorsira.

De eerste programmapunten in het beleid van de heer Gorsira betreffen het inlopen van een „achterstand" waartoe met name behoort het veilig stellen van „die kas" van het eilandgebied. Op de agenda van de bedenavond te houden eerste vergadering van de eilandsraad binnen de huidige constellatie zijn de voorstellen tot lening van verscheidene miljoenen (zes in totaal) genoteerd. Waar de meerderheid in de Raad certijds het toenmalige bestuurscollege heeft laten weten dat ze onmiddellijke akkoord zouden gaan met deze leningen om het moment dat het college zou zijn vertrokken, sprak de heer Gorsira de veronderstelling uit, dat de leningen er vanavond dus wel door zullen komen. Nog deze maand wenst hij ook de begroting aan de orde te stellen. Meteen daarop dan maar met „bouwen" beginnend heeft de heer Gorsira drie projecten vastgelegd, waarvan hij de uitvoering dringend noodzakelijk acht en derhalve aan de Raad zal voorleggen. Het zijn achtereenvolgens:

a. De verbetering van de haven — in samenwerking met de Shell — ter geschiktmaking voor de ontvangst van aanzienlijk grotere tankers.
b. Voorzieningen ten dienste van de luchthaven, gelet ook op de komst van de jet-toestellen.
c. Het bouwen van de brug, de tweede oeververbinding, ten aanzien waarvan de heer Gorsira voor wat de financiering van het project betreft mededeelde, dat deze kan worden geregeld.

Drie projecten waarover men zou kunnen discussieren na het stellen van de vraag of ze — met name voor wat de brug betreft — van grote en eerste economische importantie zijn en een weelde mogen uitmaken, die het eilandgebied zich zonder meer zou kunnen veroorloven, doch in iedergeval projecten die psychologisch goed gekozen zijn en ter eventuele bekoeling van verhitte gemoederen „doucherend" kunnen werken. In ieder geval mogen het projecten worden genoemd, waarin voldoende elementen van algemeen belang liggen besloten (werkverschaffing o.a.), dat ze al niet bij voorbaat een conflictstof beteken, welke, eveneens bij voorbaat, de tweespaltstemming eerder verergert dan verbetert.

Even los gezien dus van de bestaande politieke strubbelingen mitsgaders van een eventuele niet-politieke beoordeling van door de heer Gorsira te presenteren ontwikkelingsplannen, mocht het optreden van de heer Gorsira, zoals dat vrijmoedig ten overstaan van de persvertegenwoordigers werd gedemonstreerd, bepaald wel worden beschouwd als een beantwoording aan de betere en beste intenties, welke men uit de algemene maatregel van rijksbestuur, al dan niet met moeite, kan puren.

Spreek ik met de Amigoe?

Gaat u mee? Zaterdagavond is er feest in de marinierskazerne van Suffisant. Deze dansavond wordt onder meer gegeven ter gelegenheid van het bezoek der beide Nederlandse oorlogsschepen van het Smaldeel. Er worden ntuurlijk met aandrang dames gevraagd. De mijnheer aan de telefoon zei zelfs: Oh, dames, dames, dames......" De muziek wordt verzorgd door „Wilbert Steelband Orchestra" en het „Jovenes del Caribe".

o—o—o

De L.A.V. gaat voortaan elke woensdagavond een programma verzorgen van typisch Venezolaanse muziek. Het programma wordt uitgezonden voor de Curom van 2100 — 21.30 uur.

o—o—o

Mevrouw Henriquez heeft gisteravond een „Curaçaose Oscar" gekregen in de vorm van een zilveren „Laiza". Het beeldje werd haar aangeboden door alle medespelers van het toneelstuk.

o—o—o

Op Monteverde heeft een bewoner de algemene ingang, die naast zijn huis loopt versperd. Nu moeten alle buurtbewoners een stuk omlopen. Een juffrouw belde op, of dat nu eigenlijk wel mocht. „Natuurlijk niet", zei de politie. „U moet zich in verbinding stellen met de wacht op het Brionplein."

o—o—o

We hebben weer iets voor twee meisjes. Het R.K. Zeemanshuis vraagt namelijk een meisje voor de administratie (typen, boekhouden, goed handschrift, accuraat) en een meisje voor de winkel, dat wat van de talen moet kennen en handig is. Je kunt je as. maandag aanmelden aan De Rouvilleweg tussen vijf en zes uur 's middags.

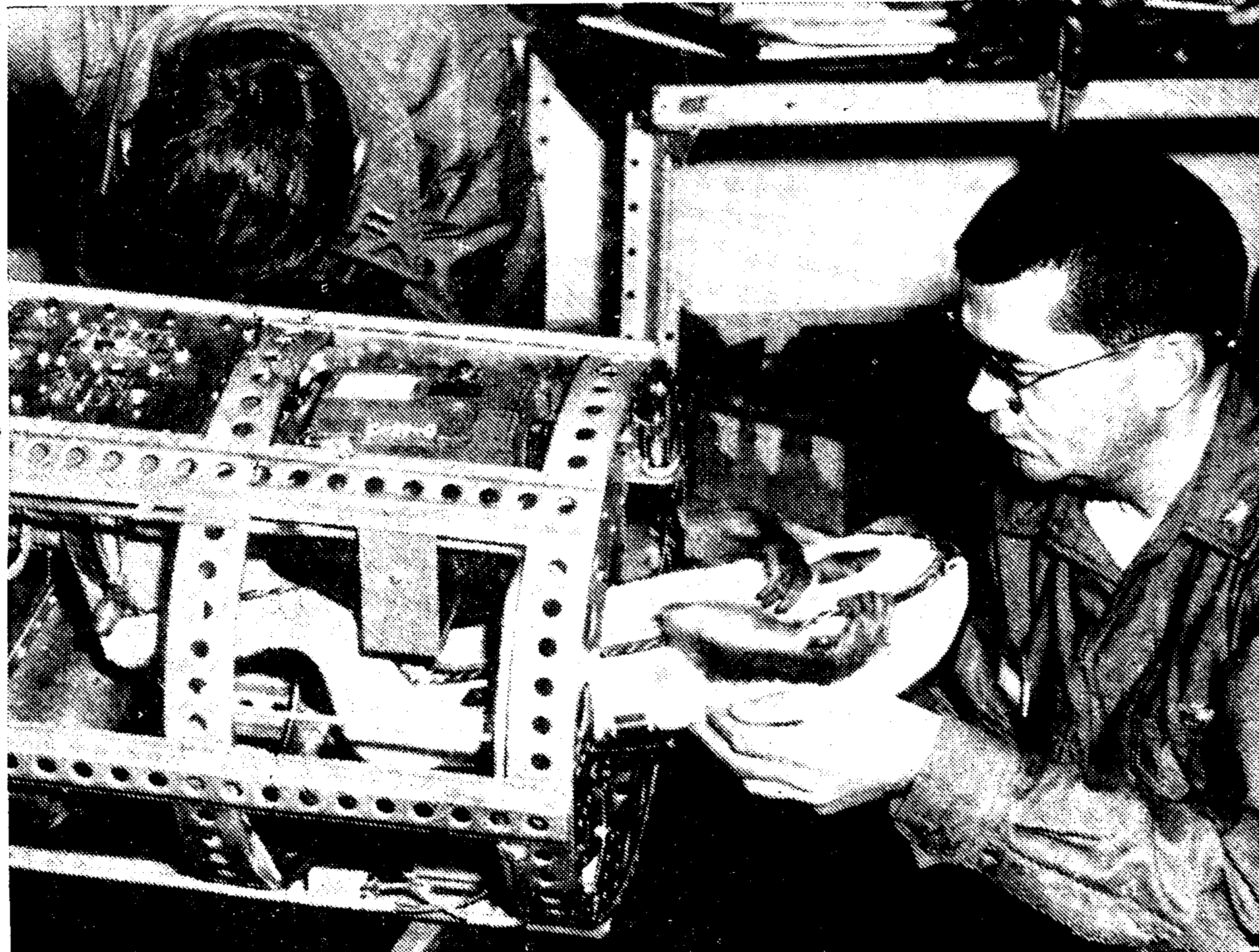
o—o—o

„Moet men voor het houden van een protestmars een vergunning aanvragen, en zo ja, bij wie dan?" Dat moet echt, zei de politie. Stel je voor; anders houdt men waarschijnlijk niet meer op met protestmarsen. Toestemming moet bij de gezaghebber worden aangevraagd.

Vervolg naar pag. 3

Gedurende een halve eeuw zijn de zusters Dominicanessen van Voorschoten werkzaam geweest op Aruba. Onder aanbieding van de hartelijke gelukwensen, wijdt de Amigoe een extra bijlage aan dit gouden jubileum.

Dit is het beroemd geworden aapje „Miss Sam" dat kortgeleden een flink eind de ruimte werd ingeschoten en gezond en wel terugkeerde, aldus een overwinning bezorgend voor de Amerikaanse geleerden.

Toewijzing van volkswoningen

Voor wat de in ons openingsartikel van vandaag berichtte wijzigingen betreft in het systeem van toewijzing van vandaag berichte wijzigingen Gorsira tijdens de persconferentie van gisteren nader medegedeeld, dat stipt de methodiek der chronologische volgorde zal worden gehanteerd. De bestaande aanvragen en de nog komende zullen in genummerde volgorde worden geregistreerd. Van deze registratie zal voortaan bij de toewijzing van de woningen worden uitgegaan. Terwijl zo (politieke) onrechtmatigheden kunnen worden voorkomen, blijft het systeem intussen de mogelijkheid bieden urgente gevallen als zodanig te behandelen, terwijl uiteraard aparte noodgevallen onder een apart hoofdstuk vallen. Niet-politieke noodgevallen, wel te verstaan. De aanvragers van volkswoningen zullen nauwkeuriger dan tot dusver met de behandeling van hun aanvrage op de hoogte worden gesteld.

Gorsira verbiedt „nummer"-rage

Tijdens de persconferentie, die de heer Gorsira gisteren heeft belegd, deed hij ook mededelingen in zijn functie van gezaghebber, plaatselijk hoofd van de politie. Een belangrijke mededeling vormde zijn besluit na een korte periode van „laatste waarschuwing" drastisch een einde te maken aan de „nummers-rage", te weten al die illegale vormen van gokken met alle ellendige gevolgen van dien. Het is bepaald onnodig een bloemlezing te geven van zovele trieste effekten, die deze goklust oplevert. Ze zijn helaas wel algemeen bekend. De maatregel van de heer Gorsira mag worden onderschreven als een besluit ten dienste van de geestelijke volksgezondheid.

Het communique van de heer Gorsira luidt letterlijk als volgt:

Mij is gebleken, dat de laatste tijd het organiseren en verkopen van zogenaamde „nummers", een zodanige omvang heeft aangenomen, dat dit euvel niet verder door de overheid kan worden geduld.

De politie heeft, tot dusverre in dit verband een passieve houding aangenomen, waarbij alleen die gevallen strafrechtelijk werden vervolgd, die werden aangebracht.

Volgens bekomen inlichtingen worden vele gezinnen door dit euvel in ernstige mate benadeeld, aangezien de leden grote gedeelten van het gezinsinkomen hieraan besteden.

Deze verboden loterijen gaan veelal gepaard met valse praktijken, waardoor de deelnemers opgelicht worden. De organisatoren zijn aan geen enkele controle onderworpen en betalen vaak zelfs de prijzen niet uit.

Bovendien worden bij de verkoop van deze „nummers" vaak minderjarige meisjes ingeschakeld; het behoeft geen betoog dat dit tot ongewenste toestanden op zedelijk gebied leidt.

De organisatoren van de hierboven bedoelde verboden loterijen, doen niets anders dan de goklust van de burgerij uit winstbejag exploiteren.

In verband met het vorenstaande wil ik hierbij een ernstige waarschuwing laten horen, met de mededeling, dat aan de politie is opgedragen om met ingang van de volgende week alle organisatoren en verkopers op te sporen en proces-verbaal tegen hen op te maken.

Op het ogenblik in het algemeen doe ik een beroep om deze „nummers" niet te kopen en zo mede te werken aan de eliminatie van dit euvel.

Tot zover het besluit.

De pers maakte gebruik van de gelegenheid van deze ontmoeting met de heer Gorsira andere vragen te stellen met betrekking tot het politieel beleid. Desgevraagd verzekerde de heer Gorsira, dat er geen enkele reden is de opwekking aan het adres van politiemannen om hun dienst nauwgezetter te verrichten, te dramatiseren. Er is in deze zaak uitsluitend sprake van een optreden tegen een niet beantwoorden aan de normale eisen die een politieman mogen en moeten worden gesteld.

Dat de politie bij de versterkte controle op de naleving van maximumsnelheden gebruik maakt van controle-eenheden, die met stopwatches werken achtte hij een maatregel, die wel op Curacao doch elders in de wereld bepaald niet nieuw is en geen inbreuk betekent op een gezonde politiële politiek.

K.L.M. en Los Angeles

Afwijzing in Nederland hoog opgenomen

Gepeperd commentaar

De staatssecretaris van verkeer en waterstaat, E. G. Stijkel, heeft gisteren te Washington de V. S. beschuldigd van een volledige discriminaie jegens Nederland. Hij leverde commentaar op de luchtvaartonderhandelingen tussen Nederland en de V.S.

De heer Stijkel verklaarde, dat hij de afwijzing door het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken van het Nederlands verzoek om landingsrechten „zeer ernstig" nam en dat deze weigering niet bijdroeg tot een verbetering van het begrip tussen Nederland en de V.S.

Een woordvoerder van het ministerie van buitenlandse zaken in Den Haag heeft meegedeeld dat het te betreuren is dat de Verenigde Staten weinig of geen begrip schijnen te hebben voor de gerechtvaardigde wensen van Nederland op luchtvaartgebied.

De president-directeur van de KLM, de heer I.A. Aler, gaf o.m. de volgende commentaar op eht mislukken der onderhandelingen:

„De beslissing van de regering van de Verenigde Staten om op dit ogenblik opnieuw toestemming te weigeren een snelle Nederlnadse luchtverbinding tussen Californië en Europa te exploiteren, is een moeilijk te aanvaarden realiteit. Eens te meer blijkt, aldus de heer Aler, „dat de Amerikaanse luchtvaartpolitiek geinspireerd wordt door protectionsime, dat geheel vreemd is aan het algemene streven van de V.S. vrijheid van economische betrekkingen en het recht doen wedervaren aan het principe van vrije concurrentie".

Het weigeren van rechten aan Nederland kan niet anders worden geinterpreteerd dan als een straf voor het feit dat wij geografisch gesproken een klein land zijn.

De betreurenswaardige afloop van de besprekingen te Washington, aldus de heer Aler, betekent geenszins dat de KLM ten aanzien van de rechten op de westkust van Amerika het hoofd in de schoot legt.

De „Nieuwe Rotterdamse Courant" schreef:

Nederland heeft nu ervaren dat een redelijk verzoek niet op redelijke wijze is behandeld en het voelt zich daardoor in hoge mate gegriefd.

De onderhandelingen zijn als een soort nachtkaars uitgegaan doordat de Amerikanen het in de laatste fase ook druk hadden met het tewoord van de Italianen die kwamen pleiten voor hun Alitalia.

De verwachting dat, nu tegen Nederland een duidelijk neen heeft geklonken, op het verzoek van Italie eveneens negatief zal worden gereageerd, kan nauwelijks een troost zijn. Het zal in ieder geval geen invloed kunnen hebben op de publieke opnie in Nederland.

Bij herhaling is gesteld dat, indien Amerika ditmaal niet op redelijke wijze zou reageren op een redelijk verzoek, de openbare mening in Nederland op haar beurt zou reageren.

Zover is het dan dus gekomen tussen bondgenoten. Misschien laat het de Amerikanen ook wel koud, hoe men hier over Amerika denkt. Zo zal het wel zijn (al lijkt het be-

Vervolg naar pag. 3

Amigoe di Curacao

1910

Het Groene Kruis

Bij Kon. Besluit is voor den nog overigen duur van het tegenwoordig zittingsjaar van de kolonialen raad in de kolonie Curacao benoemd tot onder-voorzitter van dat college het lid A. G. Statius Muller.

Onze beleefde gelukwenschen.

Koloniale Raad

(advertentie)

Onder bescherm heerschap van den Hoogedelgestrengen Heer. Mr. Th. I.A. Nuijens, gouverneur van Curacao.

Het bestuur der vereeniging „Het Groene Kruis" maakt aan belanghebbende bekend dat Mej. Henriette Lourens en Juliana van der Hans als Ziekenverpleegsters bij de vereeniging zijn aangesteld en de leden wanneer zij hare diensten verlangen, zich te voegen hebben bij Mevr. Ds. Bosch, Roode Weg No. 59.

De Ziekenverplegingsartikelen zijn voor de leden verkrijgbaar, op schriftelijke aanvraag van den behandelenden Geneesheer. bij Juliana van der Hans, Curacaosche straat No. 38.

De vragen blijven

De heer Gorsira — belast met de bevoegheden van het bestuurscollege — heeft gisteren ten overstaan van de pers betoogt, dat het onjuist en onbehoorlijk is, wanneer men voor wat de maatregel van rijksbestuur betreft Nederland, c.q. de koninkrijksregering in welk opzicht dan ook een verwijt zou maken. De koninkrijksregering heeft zich nauwkeurig aan de spelregels gehouden, te weten o.m. de inhoud van artikel 43 van het Statuut waar dat zegt, dat elk der landen zorg draagt voor de verwezenlijking van de deugdelijkheid van het bestuur, waarbij het waarborgen dezer rechten aan aangelegenheid is van de Kroon.

De Koninkrijksregering heeft zich neergelegd bij de visie van de Landsregering, die er op neer kwam, dat de landsregering slechts de opheffing van het bestuurscollege en de plaatsvervanging door de heer Gorsira nodig oordeelde om aan de „grove verwaarlozing van het bestuur" een einde te kunnen maken.

Bij het vanwege de pers ter sprake brengen van de verhouding tussen de minister van algemene zaken en de opdracht van de heer Gorsira benadrukte deze, dat de toezichthoudende, eventueel bevelende minister, verantwoording verschuldigd aan de Staten, slechts gesteld is met betrekking tot de bevoegdheden van het bestuurscollege met inachtneming van de bevoeghe den van de eilandsraad.

In feite houdt dus de eilandsraad het (min of meer) voor het zeggen, blijft dit orgaan die belangrijke schakel.

„De eilandsraad is tenslotte direct door het volk gekozen" aldus de heer Gorsira, met welke uitspraak dus voor de zoveelste maal de discussie is aan te gaan, waarmee ook Nederlandse bladen zich bezig houden, over de vraag of voornoemde uitspraak, gelet op wat er aan „stuivertje wisselen" (Alg. Handelsblad) en „van kleur verschieten" (De Tijd) zoal aan de hand is geweest, inderdaad grond en steun vindt in het standpunt van het volk.

Heeft deze belangrijke vraag, die helaas pas na afkondiging van de koninkrijksmaatregel zeer duidelijk kon worden gesteld — niet alleen en uiteraard door de oppositie hier, maar ook, behalve in ons blad, door Nederlandse bladen, die deze zaak objectief wensen te bezien — heeft deze belangrijke vraag een oprecht doordachte rol gespeeld bij onze Landsregering op het moment dat zij de Koninkrijksregering het bestuursprobleem Curaçao voorlegde en haar oordeel en advies voor wat betreft de oplossing ervan ontvouwde.

Was de Koninkrijksregering er — voor ons part slechts bij wijze van background-information — mee bekend of is zij er aan de vooravond van de „beslissende" momenten mee bekend geworden dat juist met het oog op de democratisch genoemde meerderheid in de raad, er — zachtjes gezegd — nogal wat te doen is rond de K.V.P., tenminste zoveel, dat de Bisschop, bepaald als zielcherder sprekend, het predikaat „Katholiek" bij de Volkspartij „verwarring stichtend" acht? Zo ja: is dan met het standpunt van de bisschop, die op het stuk van de menselijke, de geestelijke verhoudingen (zaken die vooral hier toch beslist niet los kunnen worden gezien van het politiek bedrijven) waarachtig niet de eerste de beste en een vreemdeling in het het Curaçaos Jeruzalem is, ergens rekening gehouden?

Het behoeft geen betoog, dat het in het midden brengen van het standpunt van de bisschop uitsluitend en alleen door ons als een maatstaf wordt gezien ter beoordeling van de werkelijke weerspiegeling van de mening van het volk in de huidige zogeheten meerderheid.

Het zijn vragen, die niet zonder meer maar terzijde kunnen worden gelegd ook al moet men vaststellen en kan men het betreuren, dat ze slechts in geringe mate stuwkracht ervaren vanuit het volk.

Superschepen

Nederlands fabrikaat?

De heer C. Verolme, eigenaar van de Verolme scheepswerven te Rotterdam, heeft te New York verklaard, dat hij zeer enthousiast is over een plan om twee superschepen te bouwen, die op de Atlantische route elk 8000 passagiers kunnen vervoeren.

Op een persconferentie zei hij, dat hij binnen drie tot vier maanden een beslissing zal nemen aangaande het plan.

Hij overweegt de superschepen te Rotterdam te bouwen als een „geheel Nederlands project". Hij bereid twintig procent van de kosten, naar schatting een kleine 400 miljoen gulden per schip, te dragen.

De schepen zouden met een snelheid van 35 knopen in vier dagen de Atlantische Oceaan kunnen oversteken.

Een eigen Algemene Rekenkamer

Aan de werkzaamheden van de Algemene Rekenkamer in Nederland ten aanzien van de Nederlandse Antillen is met ingang van 1 januari 1960 een einde gekomen. Dit van wege het feit dat de Landsverordening Algemeen Rekenkamer Nederlandse Antillen zodanig is gegewijzigd dat een eigen College is ingesteld voor deze kamer. Met ingang van 1 januari 1960 zijn de werkzaamheden van de Nederlandse Rekenkamer overgenomen door het inmiddels vor de Antillen benoemde eigen college. De Nederlandse rekenkamer heeft in een schrijven aan de Voorzitter der Staten zijn dankbaarheid uitgesproken voor de medewerking die men heeft ondervonden in de loop der jaren.

Politie

Wie een kuil graaft...

In de omgeving van Hato is gistermiddag om kwart over drie een vrouw uit een autobusje gevallen, toen de wagen een bocht maakte. De bestuurder merkte niets, en is dan ook doorgereden. De vrouw kwam op de rijweg terecht en liep verschillende kneuzingen op. Zij heeft zich onder doktersbehandeling moeten stellen.

Een bewoner van Otrabanda vroeg zich al dagen lang af, waartoe eigenlijk de put diende, die de bewoonster van een huisje, dat in zijn koraal staat, in de grond had gegraven. Hij ging eens kijken en kwam tot de weinig frisse ontdekking, dat de vrouw deze kuil als beerput gebruikte. Hij heeft haar onmiddellijk de huur opgezegd, en er de politie bijgeroepen. Onder het toeziend oog van de patrouille heeft de vrouw het gat weer moeten dichten.

Tien schandalige meisjes, in de leeftijd van tien tot twaalf jaar, hebben een invalide man geplaagd, met het resultaat, dat het slachtoffer van hun plagerijen (dat maar over één been beschikt) van zijn krukken werd geduwd en op de grond terecht kwam. De politiepatrouille heeft een van de meisjes achterhaald, en stelt naar de anderen een onderzoek in. Het is wel duidelijk, dat hier nog wel een hartig woordje zal vallen.

Endat was het voor vandaag. Tien aanrijdingen veroorzaakten 3150 gulden schade; er werd 27 maal procesverbaal opgemaakt, en 19 maal assistentie verleend. Op Hato landden 17 vliegtuigen, er vertrokken er 16. Er landden 169 passagiers, er vertrokken er 102 en 145 gingen door.

In de haven liepen 16 vrachtschepen binnen, er vertrokken er 15. Tankers in: 4, uit 3. Zeilschepen: in 3 en uit 3. Er stapten 22 passagiers aan wal, 1631 deden hetzelfde, maar gingen weer door, en 60 vertrokken.

De affaire Godet

De heer Gorsira heeft tijdens de persconferentie van gisteren tevens gemeend nadere informaties te moeten verstrekken ten aanzien van zijn standpunt afwijzend te moeten adviseren op het vervullen van een functie in eilandsdienst door de heer Godet. De heer Gorsira zei van oordeel te zijn, dat tegenover de mening en het publieke optreden van de heer Godet, waaruit conclusies worden getrokken en stemmingen gekweekt, die in strijd zijn met gezonde verhoudingen, het oordeel van de in het geding gebrachte officiele zijde dient te worden gesteld.

Behalve omstandigheden, die met personeelssterkte van doen hebben, speelt, aldus de heer Gorsira, in de zaak Godet de persoonlijkheid van de man een beslissende rol, met name waar deze getekend wordt door een strafregister, dat in het kader van de functie, waarvoor de heer Godet in aanmerking zou menen te kunnen komen, niet toestaat of de mogelijkheid biedt een 'reclasserend' standpunt in te nemen.

Voorzitter Kamer van Koophandel

De Jolley-affaire geeft te denken

Up - en - down - cijfers over afgelopen jaar

De heer W. F. G. Mensing heeft onlangs als voorzitter van de Kamer en Nijverheid voor Curaçao tijdens de eerste vergadering van deze kamer in het jaar 1960 een rede uitgesproken waarin hij een globaal overzicht gaf over de gebeurtenissen in 1959.

In dit overzicht kwam uiteraard ook ter sprake de kwestie-Jolley, in welk verband de spreker opmerkte dat noch de Kamer van Koophandel noch de Vereniging voor de Handel en Nijverheid het antwoord hebben ontvangen van de zijde van de overheidsinstanties aan wie de Kamer en de Vereniging in een schrijven hun bezwaren hadden uiteengezet. De Kamer is bij zijn zienswijze gebleven dat als er overmatige winsten gemaakt worden een vakkundig onderzoek moet worden ingesteld om indien nodig maatregelen te treffen. De heer Mensing verklaarde dat het geval Jolley/Kersten/Albert Heyn te denken geeft en hij achtte een aanvulling van de vestigingsverordening van 1946 dan ook noodzakelijk.

Dalende tendens

In zijn toespraak sneed de heer Mensing ook de dalende tendens aan in de economie van Curaçao, in welk verband hij o.a. verwees naar de opmerkingen van het bestuurscollege op de begroting van 1960. Hij bracht in herinnering de gevolgen die de opheffing van de beleggingsmaatschappijen van de SHELL Curaçao N.V. voor het eilandgebied met zich mee zouden brengen. Eveneens herinnerde hij aan de streamlining van het oliebedrijf. Hij achtte het niet onmogelijk dat het eindcijfer der werknemers uiteindelijk van de orde van grootte van zesduizend zou zijn. Spreker juichtte het daarom toe dat het bestuur van land en eiland alles in het werk stellen om de economische basis te verbreden, vooral in verband met het feit dat uit een schrijven van de minister van economische zaken blijkt dat het aantal jonge Antillianen dat in de komende tien jaar aan werk moet worden geholpen ongeveer dertigduizend (30.000) bedraagt......

Vakopleiding

Hij wees daarbij op het belang van een goede vakopleiding mede in verband met mogelijke emigratie. Hij achtte het een gelukkig feit dat de eilandelijke autoriteiten op dit gebied zeer actief waren.

Het afgelopen jaar noemde spreker voor de bevolking in het algemeen een goed jaar, ook voor de handel en industrie. Spreker noemde hierbij ook het toenemen van het aantal toeristenschepen dat vanaf New York onze havens bezoekt en de hogere bezettingsgraad van het grote hotel. Hij memoreerde ook het in gebruik nemen van Fort Nassau als toeristisch evenement. Ook vermeldde de spreker het plan van het eilandsbestuur om te komen tot de oprichting van een ontwikkelingsfonds en financieringsbank, die de financiering in commercieel opzicht zou regelen.

Curacaose Bank

Eveneens bracht hij naar voren toe het belangrijke ontwerp-landsverordening over de nieuwe status van de Curaçaose bank, die een naamsverandering zal ondergaan en voortaan Bank van de Nederlandse Antillen zal worden genoemd. Hij noemde enkele markante punten in dit ontwerp op zoals de vergroting van het kapitaal van 450.000 tot 4.000.000 gulden; de zeggenschap van de minister van financiën en het percentage van de dekking van het gezamenlijk bedrag aan uitgegeven bankbiljetten; het feit dat een der vijf commissarissen van de raad van commissarissen zal bestaan uit een regeringscommissaris, die voorzitter is van de raad; de werkzaamheden van de bank waaronder o.a. vallen het uitvoeren van financiële missies voor het land, door de minister aan de bank opgedragen; het verstrekken van kasvoorschotten aan het land ter voorziening van tijdelijke kasbehoeften tot ten hoogste vijf miljoen gulden, die renteloos worden verleend enz.

Openbare Werken

Spreker memoreerde verder de vele werkzaamheden van Openbare Werken aan de haveningang e.a. Eveneens besprak hij het uitbreidingsproject van de Dienst Watervoorziening, waar nu plannen in voorbereiding zijn om met het allermodernste flashsysteem de productie op te voeren, waarbij de minder economisch werkende installatie aan de Penstraat uit bedrijf zal worden genomen. Het thans gereed gekomen gedeelte is aan kosten 16 miljoen groot.

Eveneens besprak hij de nieuwe fabriek van de mijnmaatschappij Curaçao op Nieuwpoort.

In 1957 bedroeg de hoeveelheid fosfaat 105.389 long ton, in 1958 85.273 long ton in 1959 96.615 long ton. De plaatselijke verkoop van kalksteen steeg van 24.427 m3 in 1958 tot 28.653 m3 in 1959.

Landbouw

De heer Mensing sprak in verband met het plan van het bestuurscollege om het pompstation Klein Kwartier om te vormen tot een landbouwproefstation, om daarmee de landbouw nieuw leven in te blazen.

Uit het jaaroverzicht bleek dat het aantal schepen, inclusief zeilschepen, dat in 1959 onze havens binnenliep van 7180 in 1958 tot 7538 was gestegen. De bruto-register tonnage liep van 54 tot 55 miljoen op. Het aantal zuiver commerciële landingen op onze luchthaven liep van 4429 in 1958 tot 4943 op(een toename van 11,6%. De circulatie van bankbiljetten van de Curaçaose Bank vertoonde eind 1959 een kleine daling.

Hij bedroeg ƒ 1.46.994.000,— tegen 47.328.000.— eind 1958. De gouddekking bleef onveranderd het buitenlandse valuta-bezit daalde van 29.56.000,— in 1958 tot 24.790.000,— in het afgelopen jaar.

Met dit cijfermateriaal besloot de heer Mensing zijn globaal overzicht, terwijl hij verwees naar het uitvoerige verslag dat zo spoedig mogelijk als alle gegevens binnen zijn zal verschijnen in welk verband hij de medewerking inriep van de betrokken officiële instanties.

Relaties tussen Venezuela en Panama

De Venezolaanse minister van buitenlandse zaken, Ignacio Luis Arcaya, zal zich maandag aanstaande naar Panama begeven om de middelen te bestuderen ter versterking van de handelsbetrekkingen tussen de twee landen en voor de oprichting van een gemengde Venezolaans-Panamese commissie, die de grondslag moet leggen voor toekomstige handelsverdragen tussen beide landen.

Op 21 februari reist minister Arcaya naar Quito (Ecuador), waar hij de installatie zal bijwonen van een gemengde Ecuadoriaans-Venezolaanse commissie, die de middelen zal bestuderen ter versterking van de handelsrelaties tussen beide landen.

Prijsverlaging

De Shell Oil Co. heeft bekendgemaakt, dat zij haar prijzen voor de aankoop van ruwe olie in het grootste deel van Montana en in geheel zuid- en noord Dakota met 15 dollarcent per barrel heeft verlaagd. Volgens de nieuwe prijzen, die betrekking hebben op aankopen van 17.000 barrels per dag door de Shell gecontroleerde olie en 13.000 barrels elders aangekochte olie, zal de beste kwaliteit olie met een graviteitscijfer van 40 2,55 dolla per barrel gaan kosten tegen te voren 2,70 dollar.

W. - Duitsland — Israël

De voornaamste woordvoerder van de west-Duitse regering, Von Eckhardt, heeft op een persconferentie te Amman, de hoofdstad van Jordanië, gezegd dat bondskanselier Adenauer en de minister van buitenlandse zaken, Von Brentano, hebben verzekerd dat de Duitse bondsrepubliek geen diplomatieke betrekkingen met Israel zal aanknopen.

Volgens Von Eckhardt komt de Duitse schadeloosstelling aan joden dit jaar tot een einde. Daarna bestaan er geen andere banden tussen Israël en de Bondskanselier dan „zeer beperkte handelsbetrekkingen".

Dr. Lukaschek

Dr. Lukaschek, die van 1949 tot 1953 minister voor vluchtelingenzaken in bondskanselier Adenauers eerste kabinet is geweest, is te Freiburg in Breisgau overleden. De De west-Duitse oud-minister is 74 jaar geworden.

Bank voor de Bovenwinden

In de vergadering van de Centrale Commissie op 29 januari l.l. is vastgesteld het vierde voorlopige verslag, tevens eindverslag, terzake van de landsverordening tot het verlenen van een vergunning tot de oprichting van de „Kredietvereniging Bank voor de Bovenwinden". De bespreking van het onderwerp heeft geen aanleiding gegeven tot principiële bedenkingen, aldus het verslag.

Enkele leden brachten naar voren dat zij de naam van de kredietvereniging niet erg gelukkig vinden omdat men immers naar buiten de indruk kan wekken als zou deze bank de officiële bank der Bovenwindse eilanden zijn.

Zij zouden de minister daarom willen voorstellen de vennootschap te verzoeken een wijziging in de statuten in overweging te geven om een andere naam te kiezen.

Voorts zouden zij gaarne een duidelijke definitie ontvangen van hetgeen men dient te verstaan onder een kredietvereniging, zoals bedoeld in art. 145 der Staatsregeling.

Nota van ministers

Het toezicht op de geestelijk gestoorden

De ministers van Volksgezondheid en Justitie hebben aan de Staten een nota doen toekomen n.a.v. het voorlopig verslag, tevens eindverslag terzake van de landsverordening tot wijziging van de verordening van 1921 tot regeling van het toezicht op de krankzinnigen. In deze nota verklaren de ministers dat onder „gezaghebber" ook de administrateurs op Saba en St. Eustatius dienen verstaan te worden. Zowel de gezaghebber als de door hem aan te wijzen hulp-officier, aldus de nota, dienen bij het binnentreden van de woningen vergezeld te zijn van een dienst doende geneesheer. In dit verband werd in een nota van wijzigingen een verduidelijking aangebracht.

T.a.v. de andere opmerkingen antwoorden de ministers dat men overleg zal plegen met de gezaghebber van de Bovenwindse Eilanden omtrent de noodzaak om op St. Maarten een kamer in te richten voor de tijdelijke opname van geestelijk gestoorden. Voor zover men kan nagaan zijn er nimmer klachten geweest omtrent de inlichtingen die door de Psychiatrische Inrichting aan de familie al dan niet telegrafisch, telefonisch of schriftelijk zijn verstrekt. Wat betreft de patiënten die afkomstig zijn van Aruba, merken de ministers op, dat deze door de eilandspsychiater van Aruba en de directeur van de Inrichting worden besproken.

De directeur zal de familieleden van de gang van zaken op de hoogte stellen. Verder merken de ministers op dat het strikte gewoonte is dat het hoofd van de gezondheidsdienst Aruba telegrafisch op de hoogte wordt gesteld omtrent het overlijden van een patiënt van dit eilandgebied. Dat dit systeem onbevredigend zou werken werd nog nimmer vernomen.

Verder is aan de ministers geen geval bekend dat een patiënt naar Curaçao zou zijn vervoerd zonder de vereiste papieren, wat ten gevolge zou hebben gehad dat de opname werd vertraagd. Tot slot verklaren de ministers dat de eilandsbesturen op de hoogte zijn van de nodige formaliteiten voor opname.

voor vandaag en morgen

Bioscopen

VRIJDAG

Cinelandia 7.00 en 9.00 uur:
„John Paul Jones" in het engels met spaanse tekst.
Roxy 7.00 en 9.00 uur:
„The black orchid". In het engels met spaanse tekst.

West-End 7.00 en 9.00 uur:
„Bonjour tristesse".
Theater Suffisant
20.00 uur „Body and soul" in het engels met spaanse tekst.
Royal 8.00 uur:
„Cuando mejico canta".
Curibe 8.00 uur:
„Angel del infierno".

ZATERDAG:

Cinelandia 7.00 en 9.00 uur:
„John Paul Jones" in het engels met spaanse tekst".
Roxy
„The black orchid" in het engels met spaanse tekst.
West-End 7.00 en 9.00 uur:
„Bonjour tristesse" (Buenas dias tristeza).

VRIJDAG

Voetbal:
20.00 Centro Dominguito 1 - J. Colombia 1 (Stadion).
08.00: Opening Monica College.
M.O.P. - Lucky Masters.

ZATERDAG:

Voetbal 16.00 uur:
16.00 Centro Dominguito 2 - Scherpenheuvel (S'heuvel-terrein)
Jong Colombia 2 - Jong Holland 2 (J.Holl.-terrein).
Sithoc 2 - Vesta 2 (Vesta-terrein)
Riverside 2 - SUBT 2 (Vredenberg)

20.00 Sithoc - M.O.P. (Mundo-Nobo)

20.00 Eilandsvergadering

EMMASTAD

WACHTDIENST

Shell Curacao N.V.
Kantoor open 07.00 - 23.30 Tel. 2307
23.30 - 07.00 J.N.F. Jurg Tel. 3353, b.g.g. Tel. 2400.
Afdeling Personeel
R.N. da Silva, Gosieweg 192 Tel. 0-43249, b.g.g. Tel. 2400.

MATERIALEN DIENST
C.P. Riegman Tel. 4550, b.g.g. Tel. 2400.
Rederij/Scheepsagentschappen:
W. Punt Tel. 2580, b.g.g. Tel. 2400.

Theater Asiento:
„De laatste Robin Hood".
Kindervoorstelling
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

Mensen die komen of gaan

Pater Latour

Als Pater Latour eenmaal op zijn praatstoel zit, en dat gebeurt al heel spoedig, dan komen er wat men noemt "sterke verhalen" over vroeger op de proppen, gekruid met „short stories" uit zijn parochie-werk. Toen hij in december 1928 op Curacao aankwam, reden er op zijn hoogst een paar honderd auto's rond, terwijl men achterover sloeg toen op een gegeven ogenblik nummer 1000 op de weg kwam.

Iederen was er van overtuigd dat het toen wel genoeg was, nu zijn het zo'n dertienduizend terwijl het aantal nog steeds toeneemt. In die tijd was de missie juist afgestapt van de paarden, terwijl men nog geen auto's had aangeschaft met het resultaat dat de slanke lijn geen zorgen baarde omdat men alles te voet moest doen, tenzij in speciale gevallen als men een auto leende meestal met chauffeur van een bekende, aangezien geen enkele pater kon rijden. Op geheel Curacao waren er toen twee MULO-scholen het Thomas College en het Martinus Gesticht, „nu is het eiland er mee overdekt". Een gevolg van het toenemen van de algemene ontwikkeling is wel geweest dat de jeugd op het ogenblik vrij goed nederlands spreekt, in 1928 was dat een heuglijke uitzondering zodat het eerste werk dat men als jonge pater moest doen bestond uit leren van de landstaal. Op alle gebieden heeft zich, aldus pater Latour, een enorme ontwikkeling voorgedaan. Destijds toen de bevolking veel armer was bestond het excuus dat men geen huwelijk sloot meestal uit: „Ik heb geen geld om het feest te betalen". Dat kan tegenwoordig niet zo dikwijls meer gebeuren.

Opvallend vindt de pater het, dat het aantal eethuizen als paddenstoelen uit de grond is geschoten.

Maar ondanks de vaak stormachtige ontwikkeling is hij de mening toegedaan dat de bevolking zich over het algemeen goed aangepast heeft aan de veranderde omstandigheden.

Naast het gewone parochiewerk heeft pater Latour veel werk verzet in zijn vrije tijd met het verzamelen van historische gegevens terwijl hij herhaaldelijk brochures en een enkele maal een meer uitvoerig boekje uitgaf over de geschiedenis der Antillen. Het was een vrije-tijdsbesteding die soms goed van pas kwam in de kleine rustige parochies waar hij werkzaam was. Zo gaf hij o.a. uit de Geschiedenis Missie Curacao in 1946,

Un pionero, "Sausemangelen" Geschiedenis van de pro-kathedraal Sint Anna, De Bovenwindse eilanden (met 8 fraaie foto's van Fred Fischer). Door deze werkzaamheden kwam hij in verschillende commissies te zitten, zoals in de filmkeurings-commissie, de commissie tot vaststelling van de geografische namen op de Antillen, het werkcomité om te komen tot de vasttelling van een officiële spelling van het papiamento en het vastellen van een woordenboek, de straatnamencommissie, een gehele verzaling van activiteiten.Dus wat de laatst genoemde commissie betreft heeft men in de vacature door het vertrek van Pater Latour nog niet kunnen voorzien, "omdat iedereen het gemakkelijker vindt thuis te kankeren op die idiote namen die men nu verzonnen heeft".

Hij is echter de mening toegedaan dat het een heilzame hersengymnastiek is zes maanden lang te proberen een categorie namen te verzinnen, zonder dat iemand iets aan te merken heeft op de nieuwe namen. Pater Latour was blijkbaar zo doordrongen van het belang van de telefoonrubriek van ons blad, dat hij daar direct aan toevoegde:

"Kandidaten gelieven zich bij voorkeur in de morgenuren op te geven bij de redactie van de Amigoe.

Tussen de bedrijven door schreef hij dan nog een aantal devotieboekjes in de landstaal.

Op de vraag welke plannen hij heeft voor de toekomst, anwoordt hij dat hij het liefst in een niet al te druk en groot klooster komen of gaan zou worden geplaatst, waar men hem zijn gang zou laten gaan, omdat hij zelf wel genoeg werk zou weten te vinden om zijn tijd te vullen. Als het mogelijk is zal hij zijn historische studies voortzetten en in de toekoms wellicht in sommige week-en dagbladen blijven publiceren. Maar ja, dat zijn dus plannen.

Wanneer maandag de boot vertrekt zal Wilemstad weer een karakteristieke figuur minder hebben, hebben, compleet met tropenhelm en in de avonduren kuierend langs het Waaigat.

Mr dr Da Costa Gomez

B.C. had meerderheid van kiezers achter zich

In een gisteravond uitgezonden vraaggesprek met de programmaleider van de Surinaamse radio-omroep AVROS heeft mr. dr. M. F. Da Costa Gomez, leider van de NVP, die op doorreis naar Nederland korte tijd in Suriname vertoeft, gezegd dat de gedeputeerden van Curaçao meenden de verplichting te hebben de eenmaal begonnen taak voort te zetten, daar zij een prachtig programma hadden ontworpen en trouwens voor vier jaren benoemd waren. De heer Da Costa Gomez stelde dat zij de meerderheid der kiezers achter zich hadden. Hij noemde de maatregel van algemeen rijksbestuur zeer merkwaardig, vooral omdat zijn inziens de democratische weg niet bewandeld werd.

Zijn medestanders hadden het bericht vernomen via een plaatselijk radio station. Het bericht over de inhoud van de algemene maatregel maakte -aldus de heer Da Costa Gomez - een onstellende indruk op bijna vijftig procent van de Curacaose bevolking, dat gelooft in de democratische waarborgen, zoals die in het statuut en de regelingen voor de eilandsraad zijn vastgelegd. Het betref hier een zuivere interne aangelegenheid welke op interne wijze had moeten worden geregeld, maar thans wordt een bestuur met wettelijke bevoegdheden opzij gezet zonder dat de partijbesturen, de fracties of de gedeputeerden zijn gehoord. De heer Da Costa Gomez zei, dat nu het bestuur van het eiland tot 1963 in handen van de gezaghebber is gelegd. Hij wist namelijk niet wat de zinssnede „of zoveel korter" betekent.

De heer Da Costa Gomez verklaarde dat hij naar Suriname is gekomen om de bestaande vriendschapsbanden aan te halen en omdat hij meende dat ook in Suriname belangstelling voor de maatregel bestaat. Hij zei niet alleen met persoonlijke vrienden te willen spreken doch met alle vrienden van de democratie. In Nederland zal de heer Da Costa Gomez trachten te weten te komen wat het doel, de inhoud en de duur van de maatregel zal zijn, omdat op de Antillen niemand hem daaromtrent kon inlichten. Hij zei over het verdere verloop weinig te kunnen zeggen, doch sprak wel de hoop uit dat de democratie zal worden hersteld. door nieuwe verkiezingen — zoals hij hieraan toevoegde). Er kunnen uit dit alles ernstige consequenties voor het koninkrijk voortkomen, zo meende de Curaçaose oppositieleider, „maar", zo voegde hij voegde hij hieraan toe „ik blijf hopen op de terugkeer van de democratische beginselen".

In een gesprek met de Surinaamse pers verklaarde mr. Da Costa Gomez dat hij met vrienden bedoelde alle vrienden van het recht, ongeacht tot welke politieke groepering zij in Suriname behoren. „Ik ben niet naar Suriname gekomen om er steun te zoeken noch ga ik mij in Nederland beklagen. Ik ga slechts een antwoord zoeken op de vraag of de democratische weg is bewandeld" — aldus de heer Da Costa Gomez. Hij merkte op dat de afgekeurde maatregel was getroffen zonder hoor en wederhoor. Het gaat er nu om wie de verantwoordelijkheid draagt van het optreden van de gezaghebber als bestuurscollege. „Ik vraag mij af" — zo zei mr. Da Costa Gomez — „of de nieuwe meerderheid in de eilandsraad, die niet tot stand is gekomen door een verkiezing, dus van wie niet gezegd kan worden dat hij op de meerderheid van de kiezers rust, overgaat tot de benoeming van nieuwe gedeputeerden.

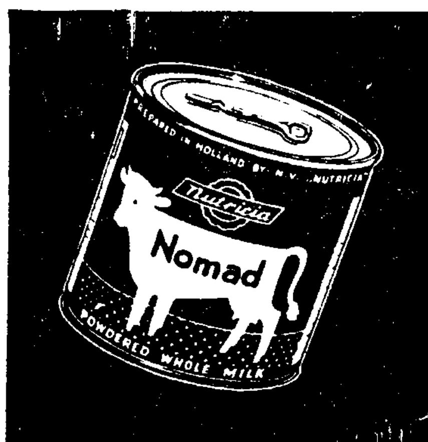
De heer Da Costa Gomez zal maandag a.s. van Paramaribo naar Nederland doorreizen.

De Franse minister van financiën Pinay is, zoals bekend, opgevolgd door de directeur van de Franse Bank, Wilfried Baumgartner, die men hier op de foto ziet.

Bruidschat

Onder de jonge Mohammedanen in Israel is, onder leiding van een 24-jarige student en met medewerking van een aantal vooraanstaanden, een beweging gaande tegen „bruidsschat-inflatie". Zij willen dat de bruidsschat tot de symbolische omvang als omschreven in de Koran wordt teruggebracht en niet gebruikt als bron van inkomsten voor schoonouders.

Bovenwinds nieuws

Toenemende belangstelling

Momenteel verblijven op Sint Maarten de heer en mevrouw Keur beide hoogleraren in resp. biologie en anthropologie. Het echtpaar Keur dat bezig is een boek uit te geven over de bovenwinden, is van Hollandse afkomst en heeft reeds verscheidene malen de bovenwinden bezocht.

Een grote hulp voor het watertekort op Sint Maarten zal de boormachine zijn die onlangs met de Antillia werd aangevoerd. Deze boormachine is een van de eerste bijdragen van het welvaartsfonds. In dit verband zijn ook reeds een nieuwe waterwagen en pompen besteld.

Tijdens zijn bezoek aan de Bovenwinden heeft de waarnemend inspecteur van onderwijs de heer G. Kok alle scholen geinspecteerd.

Ook de psychaiter dr. Blom die vergezeld is van echtgenote en momenteel op de Bovenwindse eilanden verblijft, bracht een bezoek aan de scholen.

Vorige week is door de gezaghebber van de Bovenwindse eilanden, de heer J. J. Beaujon opgericht het Cultureel centrum Sint Maarten, kortheidshalve aangeduid C.C.M. Door de sticusa is aan dit nieuwe centrum een projector geschonken zodat nu ook de Bovenwinden geregeld van films kunnen worden voorzien.

Omringd met steelbandmuziek wandelden de vorige week door het Antilliaanse gedeelte van Sint Maarten de toersten die waren aangekomen met de Stella Polaris. Het Little Bay Hotel had voor deze muzikale ontvangst gezorgd.

De avonturier advocaat Di Cerbo wiens baard en hoed ook op Curaçao zijn opgevallen heeft zijn woord gehouden.

Hij is ook naar de Bovenwinden geweest en heeft daar een tweetal lezingen gehouden een voor het Cultureel centrum Sint Maarten en een voor de hoogste klassen van de scholen.

Ook het verzekeringswezen laat zich niet onbetuigd. Zo bezochten de heren Fischer en Stigter van de eerste Nederlandse en nieuwe Nederlands Sint Maarten.

(R.V.D.)

Spreek ik met de Amigoe?

Vervolg van pag. 1

Zoals u in het verslag van de persconferentie met de heer Gorsira heeft kunnen lezen, wordt de hand aan de ploeg geslagen, wat de verkeerspeperikelen op Curaçao betreft. Men heeft ook plannen voor parkeermeters op het Helfrichplein, om de stroom van gaande en komende auto's wat beter op te vangen.

o—o—o

Gisteravond is er een zeer geanimeerde ontvangst geweest in het Hotel Curaçao Intercontinental ter ere van de heren mr D. C. M. Stigter en W. J. Fischer, resp. hoofddirecteur van de „Eerste Nederlandse", en directeur van de „Nieuwe Eerste Nieuwe Nederlandse". Er was een zeer grote belangstelling voor deze officiële ontvangst, hetgeen onze foto ook wel toont.

Los Angeles

Vervolg van pag. 1

staan van het omvangrijke Amerikaanse voorlichtingsapparaat in Den Haag er mee in tegenspraak).

Na hetgeen reeds geschreven is veel commentaar niet meer nodig, dunkt ons. Wij zouden slechts willen opmerken dat thans overduidelijk is bewezen dat de Amerikanen bijzonder fel gekant zijn tegen handelsbelemmeringen . . . bij anderen.

Het Algemeen Handelsblad stelt o.m.:

Zo zijn dus voor de tweede maal de luchtvaartonderhandelingen tussen Nederland en Amerika misgelopen. Op handelspolitiek gebied moge Amerika, met zijn blijkbaar ongerechtvaardigd vrijhandels-aureool, enkele zwakke argumenten in stelling kunnen brengen. Op het stuk van de imponderabilia — de onweegbare factoren welke de sympathie tussen de volkeren bepalen, is dit een misse zeer misse beurt.

De telegraaf tenslotte verklaart:

Bij de aankoop van de „Starfighters" had Nederland de KLM-aanvrage ook wel als eis op tafel kunnen leggen.

Maar de voornaamste oorzaak van [illegible] is toch gelegen in de Nederlandse volgzaamheid in het internationale milieu.

Wij onttrekken ons nimmer aan onze verplichtingen, zijn evenmin een onderontwikkeld gebied en het communisme heeft in ons land geen schijn van kans. Als Amerika meent, dat het onder dergelijke omstandigheden Nederland kan blijven frustreren, dan zou duidelijk gemaakt moeten worden, dat wij er niets voor voelen als volgzaam schaap te blijven fungeren.

Langs deze weg betuig ik mijn oprechte dank aan allen voor hun blijk van medeleven bij het overlijden van mijn geliefde vrouw

Christina v. Woerkom-Kuiters

J. P. v. WOERKOM

Willemstad 5 febr. 1960.

De Heer en Mevrouw
M. J. M. Royakkers-Hoekstra
geven met vreugde kennis van de geboorte van hun zoon
Erikjan
5 februari 1960
St. Elisabeth Gasthuis

Venezolaanse leningen

De Venezolaanse minister van financiën, José Antonio Mayobre, zal het congres een wetsontwerp aanbieden voor het aangaan van een lening in het buitenland van 600 miljoen bolivar. In regeringskringen verklaarde men, dat deze lening bestemd is voor de financiering van produktieve werken in het kader van het economische vierjarenplan en niet ter dekking van de buitengewone begroting.

Behalve het hierboven genoemde bedrag, dat door Noordamerikaanse bankinstellingen rechtstreeks aan de regering zal worden verleend, zullen de Venezolaanse maatschappij voor nijverheid en de bank voor de landbouw en veeteelt in het buitenland leningen aangaan voor 300 miljoen bolivar. De op deze leningen te betalen rente zou lager zijn dan 6 pct per jaar.

Bondskanselier Adenauer zal in begin van de tweede helft van Maart, vermoedelijk omstreeks de 17e, een bezoek aan Washington brengen, zo is uit doorgaans welingelichte bron vernomen.

Huishoudonderwijs behoeft erkenning

Voor wie al die zware kost niet ..eens kan verwerken, hier een ..ntal flitsen uit de Monica-..ourier (jaargang I. no. 1). „De .. Monica was een gewone huis-..ouw. Ze deed haar plicht: dit ..as zich met hart en ziel wijden ..n haar gezin. Makkelijk was ..t niet. Om te beginnen was ..aar man, Patricius, een heiden." ..en kan zich voorstellen, dat dat ..oeilijkheden geeft, vooral als ..'n heiden dan ook nogal losse ..unden bezit. „Maar," zei Moni-..a, „ruzie komt van de vrouwen. ..eeft je man weer eens iets ge-..an, dat niet naar je zin is, val ..an niet heftig tegen hem uit, ..aar wacht de rustige uren af, ..n bespreek het dan in vrede."
..halve de H. Monica, is in het ..hoolblad „een vervelende jon-..en" aan het woord. Maar hij ..ijgt zijn trekken thuis, want .. vertelt hij, „we zouden na ..hool proberen wie het hardst ..n slaan. Ik had pech, want ..antje van de buren sloeg veel ..rder dan ik gedacht had."

..h, och, het is toch zo'n leuk ..ntje, staat er dan onder het ..erhaal. „Jaja!"

..ehalve de vermaning, dat je in ..e vakantie een zonnet.e in huis ..n geen donderwolk moet zijn, ..vonden wij in de Monica-Courier het volgende raadsel (haal de vrucht eruit!):

Zij had erg kort haar, daarom noemde men haar „Kale Bastiaan".
Snappen jullie het??? Vraag het maar aan Fr.)

N.P.V. Curacao 30 jaar

Onder voorzitterschap van de heer E. Dankmeijer heeft zich een comite uit de burgerij gevormd, dat, ter gelegenheid van het 30 jarig bestaan van de Nederlandse Padvinders Vereniging, district Curacao op 23 april a.s., een blijvend geschenk aan deze jeugdbeweging wil aanbieden.

De 900 jongens (welpen, verkenners en voortrekkers) krijgen een herinneringsmedaille aangeboden, terwijl een plaquette in de fortmuur deze belangrijke datum eveneens voor de toekomst zal vastleggen.

Bovendien wil men de NPV een (groot) bedrag in geld aanbieden waardoor het deze mogelijk zal zijn de plannen om rondom het ..ndhuis Ronde Klip een internationaal trainingscentrum met faciliteiten in de vorm van jeugdherberg, natuurbad, bungalows, openluchttheater te bouwen, zal kunnen verwezenlijken.

Het spreekt vanzelf, dat hier grote bedragen mee gemoeid zijn.

Waar de burgerij van Curacao echter grote verplichtingen heeft aan de NPV., daar deze erin geslaagd is gedurende de dertig jaren van het bestaan, burgers te kweken met verantwoordelijkheidsgevoel en plichtsbesef, twijfelen de leden van het comité er niet aan of dit geschenk zal er komen.

Deze oudste jeugdbeweging van Curacao, die grote groepen jongeren tijdens de moeilijke jaren opgevangen heeft en opvangt in wekelijkse bijeenkomsten, die hen spelenderwijs heeft rijp gemaakt en nog maakt voor de gemeenschap, heeft recht op aller morele en... financiële steun!

Een belangrijke praktische vorming voor jonge meisjes

Er is vandaag in het Monicacolle op Groot Kwartier gekookt, gebakken, genaaid en gestreken, dat het een lieve lust was. De bijna tachtig leerlingen, die deel uitmaken van wat nog steeds gewoon als de „centrale klas" te boek staat, hebben met ijver en enthousiasme bewezen, dat het hun ernst is met hun huishoudelijke aspiraties. Trotse ouders, bekenden en „zomaar" belangstellenden hebben aan de uitnodiging van het hoofd van het college, de heer Thuis (tevens hoofd van de Sint Theresiaschool) gehoor gegeven en vanmorgen de tocht naar Groot Kwartier ondernomen; ze konden er, in een feestelijke sfeer, een openbare les meemaken, en zo een indruk krijgen van de bedrijvigheid, die op een huishoudschool heerst en van de vruchten, die deze waardevolle opleiding afwerpt.

Overwinnen

Het staat er allemaal een beetje „dik", maar als de heer Thuis ons over zijn school vertelt zijn de grote woorden ver te zoeken. Dan blijkt alleen hoe grote en kleine moeilijkheden er zijn om overwonnen te worden.

Wanneer men over al die zorgen hoort, gaat men inzien dat het inderdaad hoog tijd wordt, dat het huishoudonderwijs op de Antillen (en in dit geval speciaal op Curaçao) wettelijk geregeld wordt

Daarom ook, — de heer Thuis zegt het er eerlijk bij — dient deze showdag. De besturen van de andere scholen, die zich op ons eiland met het geven van huishoudonderwijs beziggehouden, hebben er van harte mee ingestemd. Wanneer er dan ook in het volgende verhaal sprake is van het Monica-college, dan kan men daar over het algemeen ook Santa Rosa, Montagne of elke andere huishoudopleiding voor lezen.

Al is het Monica-college als enige school door leken-onderwijzers „bemand", en past men er het Daltonsysteem toe, dat elders nog niet wordt gebruikt, toch stemt in grote lijnen de opleiding voor de oudere meisjes op ons eiland op alle huishoudscholen overeen. En ook het doel is gemeenschappelijk: het is er in de eerste plaats om begonnen, dat de meisjes later voor hun gezinstaak berekend zullen zijn, en als goede huisvrouwen en moeders gelukkig zullen maken, al wie aan hun zorgen zijn toevertrouwd. En voor wie alleen zou blijven, kan deze opleiding een goede voorbereiding zijn voor bijvoorbeeld verpleegsters-beroep, of dat van handwerkonderwijzeres.

Gezinshulp?

Verder — maar dat plan staat nog niet eens op papier — zouden we misschien in de toekomst op ons eiland kunnen komen tot een gezinshulp-centrale, die er voor kan zorgen dat in een gezin waar de moeder tijdelijk ontbreekt, de gewone huishoudelijke taak toch verricht wordt.

Op het Monicacollege is de zevende klas in drie cursusjaren verdeeld: het huishoudonderwijs, dat er gegeven wordt, is precies hetzelfde als in Nederland de primaire opleiding, met dit verschil dat men de stof hier in drie, in plaats van twee jaar behandelt. (Aan een secundaire opleiding, waar men het diploma als onderwijzeres aan een huishoudschool kan behalen, durft men voorlopig nog niet te denken). Het lesrooster omvat, behalve de gewone vakken als geschiedenis, aardrijkskunde, lezen, schrijven, rekenen en verschillende talen, ook babyverzorging, zingen, tekenen, handen-arbeid huishoudkunde en algemeen vormend onderwijs. In het tweede leerjaar wordt een examen-lingerie en jeugd-EHBO afgenomen, terwijl velen aan het eind van de derde cursus met een diploma-costuumnaaien naar huis gaan.

Erkenning

Een met goed gevolg afgelegd eindexamen kan uiteraard, zolang het onderwijs nog niet erkend is, slechts met een school-diploma worden bekroond. Het is vreemd dat waar iedereen zo van het nut van dit onderwijs overtuigd is — men kan zich makkelijk voorstellen wat het alternatief zou zijn — er toch voor die erkenning (en daarmee voor een ruimere financiële basis) zo bitter weinig wordt gedaan. Van de vergoeding, die van eilandswege per leerling aan het Maria college wordt toegekend (moet men hier Monica-college vertalen met 'centrale klas') zou iedere leerling precies twee maaltijden kunnen koken. Men kan zich daarom voorstellen dat alle pogingen in het werk worden gesteld, om erkenning te bereiken. Ondanks alle zwarigheid ligt het huishoudonderwijs al degenen die er bij betrokken zijn, zeer na aan het hart.

Zelf-doen

Dat het ook de leerlingen niet koud laat, moge blijken uit het feit, dat er na de grote vakantie, toen op het Monica-college het fleurige schooluniform werd ingevoerd, niet één leerlinge in haar gewone jurk verscheen. Allen hadden in de maand augustus, met zweet, tranen en een klein beetje hulp misschien, voor hun eigen uitrusting gezorgd. Zelf een patroon getekend, zelf geknipt, zelf genaaid. Is dat niet iets om trots op te wezen?

De prijs van een bruid

In Mohammedaanse kringen in Israël zijn gedurende de laatste jaren de prijzen van een bruid enorm gestegen; ze variëren thans van drieduizend tot tienduizend Israëlische ponden. Het merendeel van de trouwlustige jongemannen kan een dergelijk bedrag niet opbrengen, en daarom is de Mih'r, of bruidsprijs, op het ogenblik een onderwerp van heftige discussie. Het is niet bij discussiëren gebleven; een groep Arabische vrijgezellen is nu een georganiseerde actie begonnen, die een drastische wijziging moet bewerken. De leiding van de actie berust bij een 24 jarige student in de politieke wetenschappen, Salam Massarvé.

De Mih'r berust op een voorschrift uit de Koran, dat bepaalt dat de bruidegom zijn bruid van na vader dient te kopen. Volgens de Koran evenwel mag deze prijs de waarde van een ring of een armband niet overschrijden. De prijs van deze sieraden willen Salam en zijn zestig metgezellen niet ter discussie stellen; zij eisen slechts dat de bruidsprijs voor alle gevallen zal worden teruggebracht tot het uniforme bedrag van 1000 Israëlische ponden.

En verder willen zij nog een zeer drastische wijziging doorvoeren: zij stellen dat het bedrag ter beschikking moet blijven van de bruid. De vaders met vele dochters, die hier een mogelijkheid zagen om het gemis van zoons te compenseren, zullen met deze regeling, mocht ze er door komen, niet erg blij zijn. Nog een ogenblikje, zo zullen ze denken, en papa komt er helemaal niet meer aan te pas.

De rebellen hebben nog meer wensen op hun verlanglijstje: zij willen de sluier afschaffen, en ook de polygamie, die zij in de wereld van vandaag niet acceptabel meer achten. En dan moet er nog beter onderwijs komen, vinden ze, en volledige studiemogelijkheden voor de Mohammedaanse vrouwelijke jeugd. Eén ding is vast: meneer Salam en zijn vrijgezellen worden door de Suleika's in Israël op handen gedragen!

Wissewasjes

In de dagen na de jaarwisseling treft men vaak hier of daar zo'n piepklein kalendertje aan, op een vloeiblad, bij een reclamefolder, bij een winkelier of anderszins. Zo'n kalendertje op de eerste pagina van uw kasboek of huishoudboek geplakt, is dikwijls even een prettig hulpje bij het opzoeken van een bepaalde datum.

Mevrouw Hervé Alphand, de echtgenote van de Franse ambassadeur in de V.S. en prinses Gracia van Monaco behoren tot de tien vrouwen, die de New Yorkse mode-groep de bestgeklede vrouwen ter wereld noemt. Ook de actrices Audrey Hepburn en Merle Oberon staan op de lijst. Vijfentwintighonderd modekenners en ontwerpers hebben dat samen uitgemaakt.

Voorjaarshoedjes in Parijs

Het is al „Cloche" wat de klok slaat

Twee cloches, ontworpen door BERNARD DEVAUX voor het huis Lanvin Castillo. Het linkse is van zwarte stro vervaardigd; het rechtse model is een pastelkleurige cloche omwonden met tule en versierd met twee rozen.

MADAME LEGROUX ontwierp voor Balmain deze hoge rode toque met ceintuur van zwart lakleer.

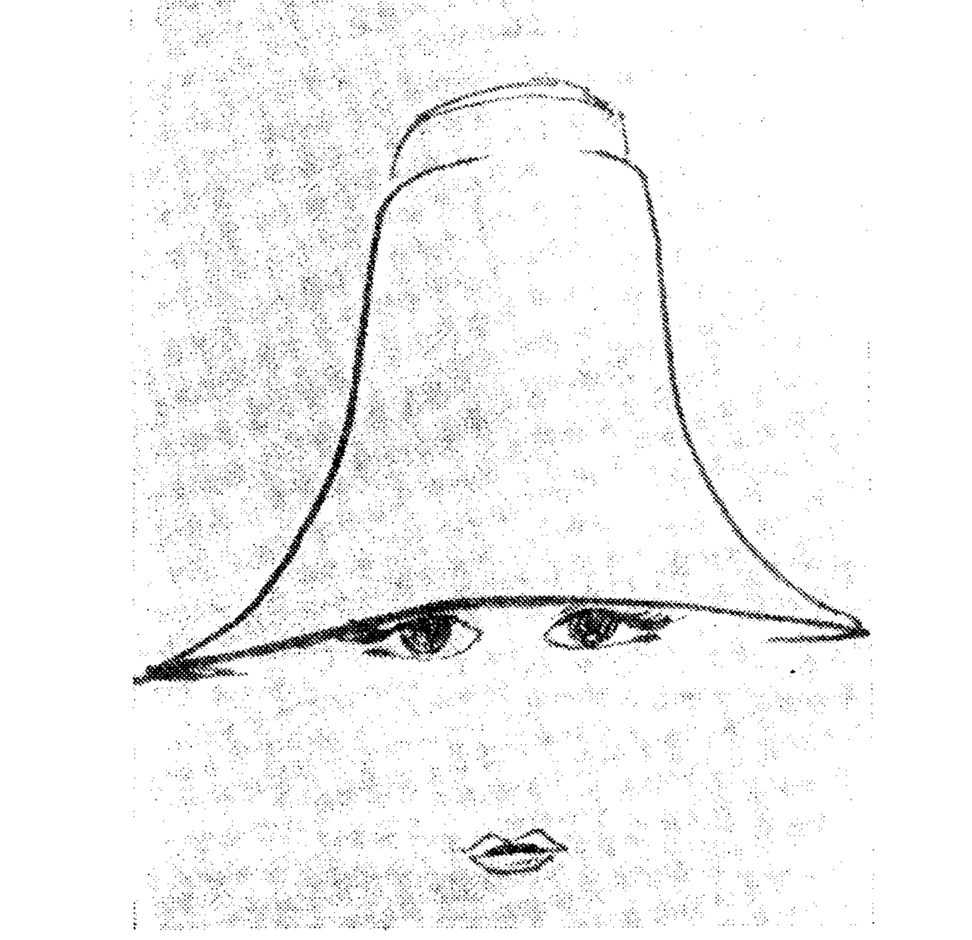
ROSE VALOIS vervaardigde van zwart paardehaar met jasmijn en papavers dit model „Coppelia".

Mesdames Legroux en Rose Valois, die beiden al meer dan dertig jaar geleden hoeden voor de elegantste Parisienes maakten, kunnen van haar vrouwelijke collega's het beste het hoofd bieden aan de concurrentie van de mannen, die het bij uitstek vrouwelijke vak van modiste kozen.

„MADAME LEGROUX" heeft verleden jaar haar huis gesloten en het hoeden-atelier van Balmain onder haar beheer genomen.

Het resultaat is werkelijk verrassend. Haar modellen passen zich uitstekend aan bij de elegante toiletten van „Jolie Madame" van Balmain. Normaal hoge cloches met een rand die aan de kanten sterk naar beneden gaat, wisselen af met hoge recht op het hoofd geplaatste toques. Een rood gedrapeerde creatie met van voren een „ceintuur" en gesp van zwart lakleer was bijna van een arrogante chic.

„ROSE VALOIS" komt met cloches die normale bollen hebben en onregelmatig gebogen randen.

Een bizar klokmodel van Pierre Cardin.

De garnering bestaat uitsluitend uit een lint waarin soms een kleine bloem, gemaakt uit het materiaal van de hoed, is gestoken.

In dit huis is bijzonder veel werk gemaakt van luchtig zittende hoeden, cloches van gevlochten touw raffia met grote gaten. Allerlei soorten opengewerkt stro verwerkt madame Valois tot hoeden die niet alleen luchtig zitten maar ook het kapsel niet in de war brengen; zo zijn er aardige modellen die een flauwe gelijkenis hebben met de stolpen waaronder de bruidsbouquetten van onze grootmoeders werden gezet.

Vrolijke fleurige cocktailtoques van bloemen maken haar collectie tot een der meest geslaagde.

„PIERRE CARDIN", heeft — precies als de andere modekoningen — geen nieuwe lijn ontdekt.

Zijn mannequins echter, dragen een iets langere rok, nog hoger haar en nog vreemdere hoeden.

Het groteske klokmodel geeft evenwel in zekere zin zijn collectie weer: „Het is prachtig maar niet te beschrijven."

Cardin's kleuren en kleurencombinaties zijn fantastisch mooi, ze zijn ook gebruikt in zijn hoeden die soms op „opgeblazen valhelmen" lijken.

E. „BERNARD DEVAUX" heeft een collectie samengesteld voor Lanvin Castillo. Hij werkt veel met twee of drie verschillende kleuren. De modellen, hoewel absoluut nieuw, zijn klantenhoeden en niet ontworpen voor mannequins, die met haar dikwijls wat vreemde opmaak en haar ogen met alle kleuren van de regenboog er om heen, letterlijk de gekste dingen op het hoofd kunnen zetten, zonder dat men eigenlijk kan uitmaken of de hoeden flatteus zijn of niet.

Bij Lanvin Castillo kan ook een vrouw van veertig de modellen dragen; trouwens het overgrote deel der klanten van dergelijke huizen is nog ouder.

Een collectie die stellig van zich zal doen spreken en beslist tot de beste behoort.

Arubaans commentaar

Opluchting

Oranjestad. — Misschien is het wel gunstig, dat gisteravond in de Raadsvergadering zulke rauwe beschuldigingen werden geuit. Velen haalden de schouders op en zeiden, dat de heer Croes in de Raadszaal met zijn beschuldigingen kwam, omdat hij hier een immuniteit geniet, welke op de openbare politieke vergaderingen niet van toepassing is.

Gunstig noemen wij het feit, dat Croes ze uitte, omdat dit aanleiding zal geven tot een onderzoek. Een onderzoek kan slechts tot opluchting leidden. Al te lang reeds wordt de atmosfeer op Aruba en in het algemeen op de Antillen verpest door de fluistercampagnes over corruptie. Die campagnes zijn gevaarlijk, omdat niemand op de lange duur zich aan de invloed kan onttrekken. Het begrip „corruptie" wordt langzaam maar zeker in de beu-gehamerde brein geaccepteerd als iets onontkoombaars.

De immuniteit van Raadsleden is lang niet onbeperkt. Men mag dan in de Raadszaal immuun zijn voor de gevolgen van het gesprokene; de kennis van hetgeen geuit werd, is gemeen bezit geworden. Indien er, zoals in dit geval, van ernstige misdrijven wordt gesproken, zal de justitie genoodzaakt zijn een onderzoek in te stellen.

De brief, waarover de heer Croes sprak en die monsterachtige vormen van corruptie suggereert, zal nu toch op de justitionele tafel moeten terecht komen. Raadsimmuniteit kan hier niet van toepassing zijn, omdat dit de deuren tot iedere vorm van misdaad zou open zetten.

Immuniteit zou bij een verkeerde uitleg betekenen, dat Raadsleden een misdaad zouden kunnen plegen, mits zij maar direct hun daden bekend zouden maken in de Raadszaal.

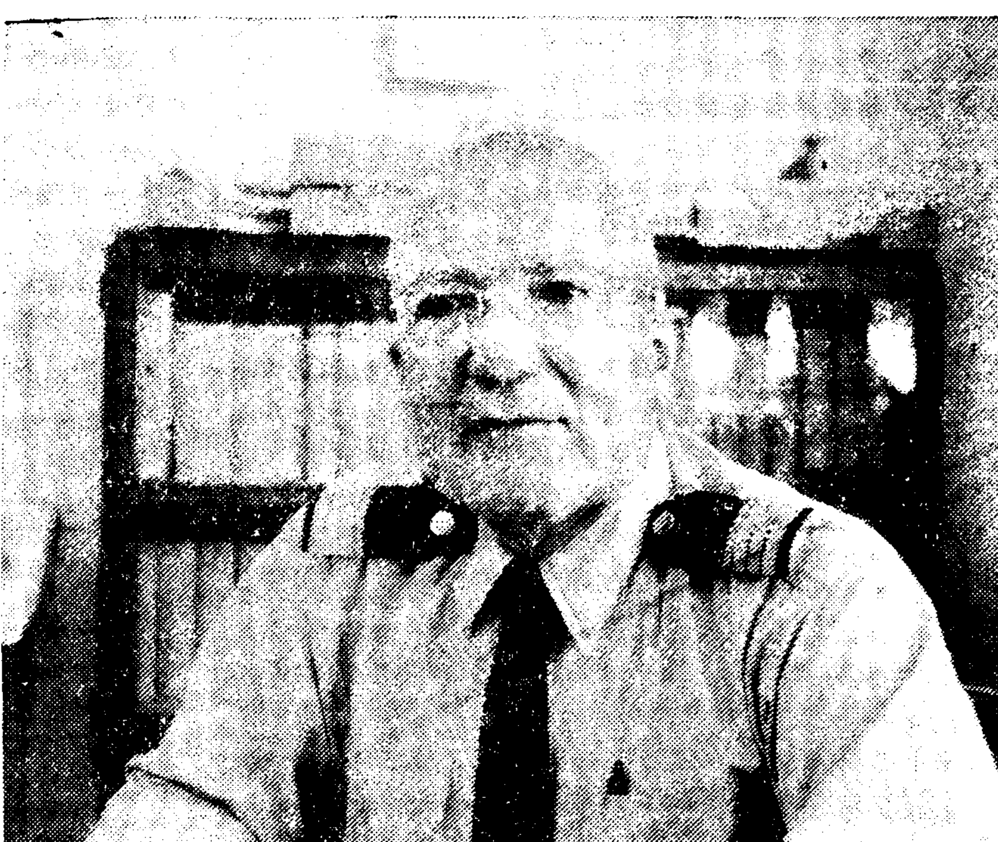
Nu de heer Croes gesproken heeft, kunnen politie en justitie ingrijpen. Een onderzoek kan niet meer achterwege blijven en dat zal de atmosfeer zuiveren. Wij zijn er zeker van, dat de heren Yrausquin en Petrona een justitioneel onderzoek zullen toejuichen, omdat het hen de kans geeft de geruchten, die nu al zo lang de ronde doen, de kop in te drukken.

Sensationele onthullingen van Porfirio Croes

Oranjestad. — Gisteravond heeft, tijdens de vergadering van de Eilandsraad van Aruba, de kwestie „corruptie" zich op sensationele wijze op de voorgrond gedrongen. Dit gebeurde door „onthullingen" van de heer Porfirio Croes. Tijdens uitvoerige debatten over een voorstel van de AVP om een onderzoek in te stellen naar de wijze van financiëring van de grote Arubaanse overheidsprojekten (waterplant, hotel en hydroponicsfarm) kwam de heer Croes onverwachts met een document, dat zich al die tijd in zijn binnenzak had bevonden.

Na de dramatische aankondiging, dat hetgeen hij nu ging voorlezen „zijn positie nog moeilijker en gevaarlijker zou maken", las de heer Croes een stuk voor, dat volgens hem een afschrift zou zijn van een door hem ontvangen brief.

De brief zou gedateerd geweest zijn 22 januari 1958. Ene „Juancho" zou hem hebben geschreven, dat de (justitutionele) zaak spoedig tegen hem (Porfirio Croes) zou beginnen. Schrijver zeide er op te rekenen dat Croes hem tijdens de zittingen niet zou compromitteren. De kwestie van het huis zou geregeld zijn en de afspraken tussen schrijver en (Juancho). Petrona en Porfirio Croes zouden gehandhaafd blijven. Die afspraak zou, ook al weer volgens het voorgelezen document, inhouden dat de schuld op het huis gedekt zou worden voor 50% uit de financiën van de waterplant, voor 40% uit het in aanbouw zijnde hotel en voor 10% uit de hydroponics farm. De brief zou ondertekend geweest zijn met „Juancho".

Aangaan van nieuwe leningen goedgekeurd

De Heer Croes bracht door het voorlezen van dit document, dat hij direkt daarna weer in zijn binnenzak opborg, veel beroering. Op de publieke tribune werd luide en vele malen „boe" geroepen en de voorzitter tikte, waarschuwend, met de hamer.

Gedeputeerde Oscar Henriquez merkte op dat het wel zaak zou zijn dat de heer Croes een afschrift van deze „brief" overlegt aan de voorzitter van de Raad. Een van de beschuldigden is niet aanwezig en moet zich kunnen verweren.

Gedeputeerde Petrona: Ik wil uitsluitend reageren op de beweringen van de heer Croes, omdat mijn naam genoemd is. Van een dergelijke overeenkomst is mij niets bekend. De heer Croes moet dat weten. Hij weet ook dat er tussen de firma waarin ik vennoot ben en hem een zakelijke overeenkomst bestaat, ten aanzien van zijn huis. Dat is een overeenkomst tussen twee partijen en normaliter is die niet voor publikatie. Als de heer Croes toestemt, ben ik echter graag bereid om de byzonderheden van deze zuiver zakelijke overeenkomst openbaar te maken. Ook de heer Petrona zou graag een afschrift zien van de brief.

De heer Croes zeide tot zijn spijt niet te kunnen voldoen aan het verzoek om een afschrift over te leggen. De ervaring als politicus leert hem dat hij de heer Henriquez niet kan vertrouwen. Een afschrift overleggen is gevaarlijk. De heer Croes bevoer „de grote zeeën van de politiek".

De heer Henriquez begrijpt de bezwaren van de heer Croes niet. Alles wat de heer Croes voorlas, ligt nu toch vast op de tape recorder.

Daarmee was het incident, wat de behandeling in de Raad betreft, dan geëindigd.

Wij tekenen hierbij aan:

De heer Croes bouwde in de dagen dat hij nog Gedeputeerde was een nieuwe, vrij kostbare woning. Deze werd gebouwd door de firma Petrona en Croes. Destijds werd er door de AVP-fraktie in de Raad al over gesproken, dat men het vreemd vond, dat de heer Croes vrij kort nadat hij gedeputeerde werd reeds een zo kostbare woning kon financiëren.

Later kwam de heer Croes in moeilijkheden. Hij vroeg ontslag als waarnemend gezaghebber en stond terecht wegens het ontvreemden van gelden die door de overheid aan een chauffeur, bij wijze van schadevergoeding, moesten worden betaald.

Ofschoon de heer Croes zowel in eerste, als in tweede instantie werd veroordeeld, bleven PPA en partijgenoten aanvankelijk op de meest hardnekkige wijze achter hem staan. Pas veel later kwam er een kentering. Na het (thuis) uitzitten van zijn straf kreeg de heer Croes, die al die tijd zijn salaris van gedeputeerde behield, een studieopdracht in Nederland. Er kwam echter ernstige wrijving tussen hem en zijn partij, welke leidde tot zijn voortijdige terugkeer naar de Antillen en het oprichten van een eigen partij. Door aanhangers van deze nieuwe groepering werd de heer Croes tot Raadslid gekozen. De Heer Croes heeft zijn onschuld altijd staande gehouden.

Het oud-zeer tussen de heer Croes en sommigen van zijn vroegere partijgenoten is nog niet genezen. Vooral tussen Gedeputeerd, Henriquez en de heer Croes komt het in de Raad nog al eens tot heftige woordenwisselingen. Gisteravond werd een climax bereikt, die zeker nog wel een staart zal hebben.

Miljoenenrekening

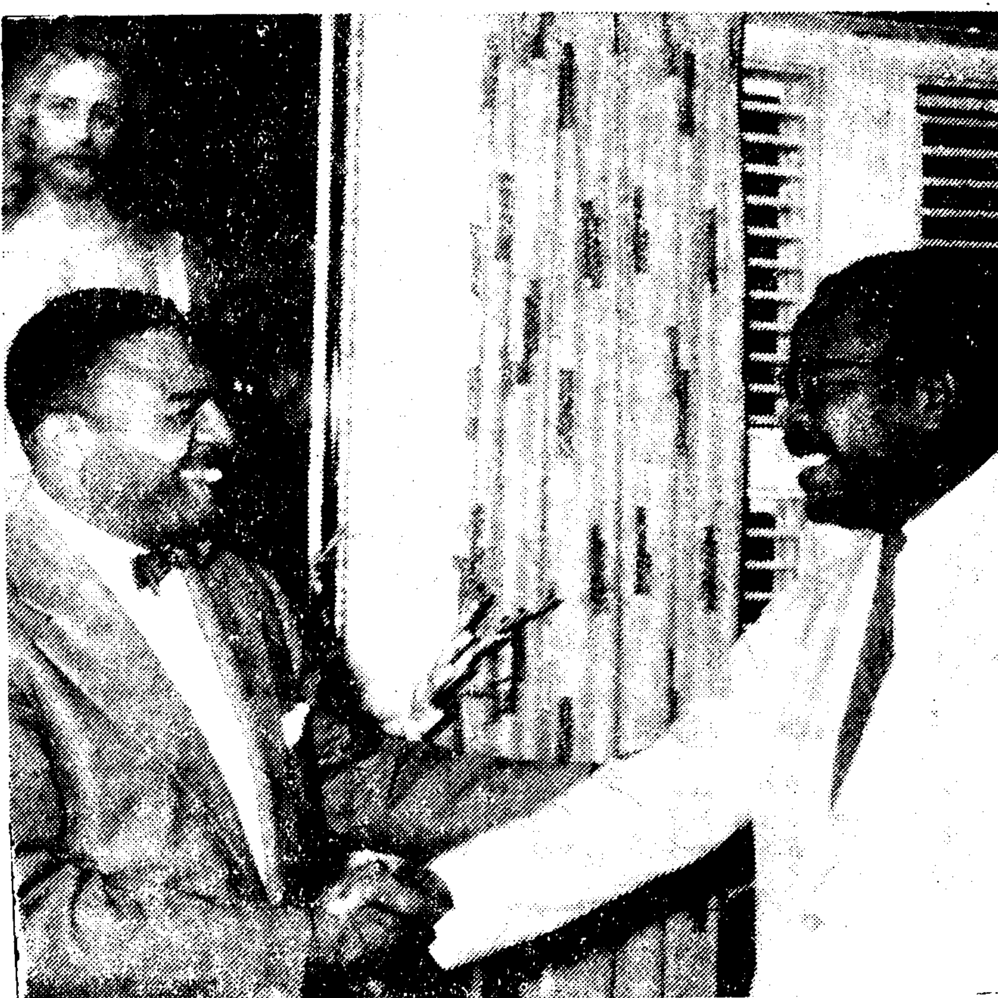
De vergadering van gisteravond hield zich verder vooral bezig met het voorstel van het BC tot het aangaan van een lening tot een maximaal bedrag van vijf miljoen gulden, onder meer bedoeld voor het financiëren van drie millioen gulden, welke de waterplant méér heeft gekost dan begroot werd, en voor de verdere uitbouw van de hydroponicsplant.

Het voorstel werd tenslotte goedgekeurd met 9-7 stemmen.

Voor stemden alleen de PPA leden (van wie de heer Geerman (met kennisgeving) en de heren Matthews en Chance ontbraken). Tegen stemden de leden van de AVP fraktie, de heer Porfirio Croes, de heer Werleman van de Una.

Gedeputeerde Wernet (UNA) had voor de stemming de zaal verlaten.

De vergadering duurde tot ver na middernacht.

Oranjestad. — Dezer dagen werd een dubbel jubileum gevierd op het douanekantoor. Op dezelfde dag herdachten de heren Julius Wagner en José E. Delanoy respectievelijk het feit, dat zij veertig en dertig jaar in dienst van de overheid waren. Verificateur Wagner is pas betrekkelijk korte tijd op Aruba, maar desondanks ontbrak het hem zeer zeker niet aan belangstelling. De heer Wagner wist zich reeds vele echte vrienden te maken door zijn warme belangstelling voor anderen en vriendschappelijk optreden. De heer Delanoy ontving des avonds vrienden en bekenden in zijn gastvrije en gezellige woning aan de Maria Christina-straat. Delanoy is niet alleen een trouw en voorbeeldig ambtenaar, maar ook in sportkringen is hij een bekende figuur. Vele malen speelde hij in het Arubaanse en Antilliaanse voetbalelftal. Ook wij wensen de heren Wagner en Delanoy geluk met hun jubilea. Namens het personeel werd aan beiden door de landsontvanger, de heer Van der Weyde, geschenken aangeboden namens het personeel, terwijl er van regeringszijde ook een blijk van waardering werd gezonden.

Nieuwe politieke partij gevormd

Door ontevreden Bovenwinders

Oranjestad. — Ons werd gisteren een pamflet bezorgd, uitgegeven door een nieuwe politieke partij, de Windward Islands People's Party. Deze partij zal vanavond in de B.I.A.-hall een bijeenkomst houden, waar de Bovenwinders, die geïnteresseerd zijn zich als leden kunnen melden.

In het pamflet wordt krachtig geprotesteerd tegen de overplaatsing van Clifton Lopes van Aruba naar Bonaire. Dat zou gedaan zijn, aldus het pamflet op bevel van minister J. Yrausquin.

Het pamflet zegt, dat deze overplaatsing van politieke aard is en in feite neerkomt op een verbanning.

Wij herinneren ons, aldus het pamflet, dat in 1953, toen de A.V.P. aan de macht was, onze partijleider Hugh I. Lopes werd overgeplaatst naar Curaçao, omdat hij gekozen was tot raadslid op de lijst van de P.P.A. Juancho Yrausquin protesteerde toen krachtig. Hij verklaarde toen, dat als de Bovenwinders krachtig voor de P.P.A. zouden blijven werken en de P.P.A. de leiding zouden helpen geven, hij er voor zou zorgen, dat Hugh Lopes weer naar Aruba zou komen. Dat gebeurde dan ook. De Bovenwinders stemden 100% voor de P.P.A. Maar nu doet dezelfde Yrausquin zijn uiterste best om Hugh Lopes weer naar Curaçao te dirigeren en daartoe werd hij alvast van zijn functie als waarnemend hoofd van de douane-afdeling ontheven.

Dezelfde Yrausquin verbant ook Clifton Lopes en zijn familie naar Bonaire. Dat is een grotere onrechtvaardigheid dan destijds aan de P.P.A. aangedaan. Hugh was in 1953 politieke tegenstander van de A.V.P. Nu echter was Hugh candidaat op de P.P.A.-lijst. Slechts door de ondergrondse actie van Anslijn werd voorkomen, dat Hugh niet werd gekozen. Maar hij staat op de lijst en hij moet nu weg, omdat hij bij een eventuele vacature aan de beurt zou komen om weer zitting te nemen.

Een dubbele schande voor de P.P.A.-leiding, dat de Bovenwinders nu terzijde worden geschoven.

In de plaats van Hugh Lopes komen nu mensen, die nog niet éénvierde gedeelte van zijn stemmen behaalden.

H. I. Lopes en Clifton Lopes hebben hun baantjes niet aan de politiek te danken. Zij kregen hun posities uitsluitend door hun verdiensten en lang voor zij in de politiek betrokken geraakten.

Het pamflet besluit dan met een beroep tot de Bovenwinders om zich van de P.P.A. af te keren en zich aan te sluiten bij de nieuwe partij.

Wij tekenen bij dit bericht aan, dat het wegblijven gisteravond op de raadsvergadering van de leden Matthews en Chance in verband werd gebracht met de ontevredenheid, die er in bepaalde kringen van de Bovenwinders heerst.

Bridgedrive uitgesteld

Oranjestad. — Van het bestuur van de Basiruticlub vernemen wij, dat de bridgedrive deze maand geen doorgang kan vinden, in verband met de zeer vele activiteiten en feesten, die in de carnavalsperiode op het programma staat.

Wel belooft men de trouwe deelnemers aan de populaire bridgedrives, dat de „verloren" avond de volgende maand wordt ingehaald.

Tot de vele attracties, die op het Basiruti-programma staan, behoren op 19 februari het St Thomasbond Carnaval, op 26 februari Carnaval van Juventud Cristian en op 27 februari het Limburgs en Brabants Carnaval.

Het wordt beentjes van de vloer op Basiruti.

Participacion

Adjunct-Inspecteur di Belasting na Aruba ta participa tur contribuyentes coe a haya papel pa declaracion pa belasting (aangiftebiljet) y tambe papel pa declaracion di sueldo di empleadonan (loonopgave) coe e plazo di entrega a vence y ta suplica tur hende coe no a cumpli ainda pa haci nan declaracion prome coe dia 15 di februari 1960.

Adjunct-Inspecteur di Belasting,
H. W. J. van der Weide

Bekendmaking

De Adjunct-Inspecteur der Belastingen op Aruba deelt de belastingplichtigen mede, dat de termijn van indiening van de inmiddels uitgereikte aangiftebiljetten en loonopgave-formulieren reeds verstreken is.

Hij verzoekt eenieder die nog niet aan zijn verplichting heeft voldaan, zulks alsnog vóór de 15de februari 1960 te doen.

De Adjunct-Inspecteur der Belastingen,
H. W. J. van der Weide.

Announcement

The Adjunct-Inspector of Taxes on the island of Aruba informs herewith the taxpayers who have received their tax-returnforms and also for statement of their employee's wages or salaries (loonopgaven) that these forms must be returned properly filled in before the 15th of februari 1960.

The Adjunct-Inspector of Taxes,
H. W. J. van der Weide

AGENDA ARUBA

Bioscopen:
De Veer 8.30 uur:
„De Bedrieger" met Utaemon Ichikawa en Chikako Miyagi. Japans met Hollandse tekst. 18 jaar.
Rialto 8.00 uur:
„Dragstrip Girl" met Fay Spain en Steve Terrell. 18 jaar.
Principal 8.00 uur:
„High confidential School" met Russ Tamblyn en Jan Sterling. 18 jaar.
Aurora 7.30 uur:
„Saddle pals" met Lynne Roberts en Sterling Holloway. 14 jaar.
Savaneta 7.30 uur:
„Angels in the outfield" met Paul Douglas en Janet Leigh. 18 jaar.
Wit Gele Kruis:
Zuster Perpetua en Zuster Ewalda, tel. 2200.
Nachtdienst Botica's:
O'stad: Botica del Pueblo. Tel 1253
S. Nic. Botica Central. Tel. 5006
Jeugdcentrale „La Salle"
Zaterdag 6 februari 1960
Club Noord:
7 p.m. Club Senioren
4 p.m. Club Junioren
Trupialen:
Optreden bij Jubileum van de Eerw. Zusters.

PEPSI COLA deskundigen verwacht

Oranjestad — Deze week worden uit New York de heren Donald M. Kendall, president van Pepsi Cola international en Antony D. Rump, vicepresident van P.C. op Aruba verwacht. Zij worden ontvangen door de aktieve Pepsi Cola bottlers op Aruba, de heer Frans Scholl.

De heren kwamen in de wereldpers, toen zij samen met Nikita Krushchev op de tentoonstelling een vriendschapsdrank, Pepsi Cola dronken. Op Aruba zullen zij een grote propagandaktie inleiden.

De Pepsi Cola distributors op het eiland zullen allen bijeenkomen voor een grote kennismakings en feestavond op zaterdagavond in de Commandeursbaaiclub.

BEZOEK

Oranjestad — Begin volgende week verwacht Aruba bezoek van een aantal leden van de hoofddirektie van de N.E.N. verzekeringsmaatschappijen.

Elmar-directie recipieert

Oranjestad. — Gisteravond werd er een zeer druk bezochte galareceptie gehouden op het terras van de Papiamentoeroom van het Aruba Caribbean Hotel. De direkteur van de Elmar, ir F. Boot en mevrouw Boot stelden de gasten voor aan de heren Jacq. Dulith, president Commissaris en H.F.L. Rincker, president direkteur van de OGEM, die hier een bezoek van enkele dagen brengen.

Onder de honderden gasten, die allen in avondkleding ware, zagen wij de gezaghebber, gedeputeerden en andere autoriteiten. Voorts een groot aantal van de grootste stroomverbruikers.

De stemming was als spoedig zeer geanimeerd, de service en het koud buffet voortreffelijk.

Al met al werd het een heel gezellige avond en een charmante wijze om kennis te maken met de direktieleden van het voor Aruba zo belangrijke Elmar bedrijf.

Dinsdagavond was het Elmar personeel in de gelegenheid kennis te maken tijdens een diner in Basiruti. Ook dat werd een heel gezellige avond waarbij na het diner de benen van de vloer gingen en het bal tot ver na middernacht voortduurde. Algemeen was men opgetopen over de organisatie die vooral in handen was van de heer Da Costa.

Hersengymnastiek

Oraniestad — Binnenkort begint Radio Kelkboom weer met een serie Herseongymnastiekprogramma's, die telkens op woensdagavond worden uitgezonden. Teams, bestaande uit vijf „denkers" en twee reserves kunnen zich nog melden bij Radio Kelkboom. De programma's worden in de Nederlandse taal gehouden.

Groetenprogramma

Oranjestad — Voz di Aruba zendt zaterdagavond om half zeven weer een groeten programma uit, in Nederland opgenomen door Radio Nederland. Men kan dan de stemmen beluisteren van Frank Azin, Jetty Everduin en Tilly Everduin. Het programma wordt zondagmiddag om kwart over vier herhaald.

Radio en Televisie

CUROM

(346,8 meter)

VRIJDAG

15.15 Een kwartier met Pat Boone
16.30 Bonairiaanse jukebox
17.00 Peticiones y cumpleaños
18.00 Noticia na Papiamento y variedad musical

18.15 AA - AA - AA - AA - AA
18.30 Voor de Koopvaardij
19.00 Nieuwsberichten
19.15 Palacios-Programma (Spaans)
19.45 De lichte toets met Hollandse plaatjes
20.15 La Bonanza-halfuur
20.45 Het Heineken-kwartier
21.00 Buitenlands weekoverzicht van Frits van Steenderen, aangeboden door Spritzer & Fuhrmann
21.15 Het programma onder auspiciën van de V.G.K.S.

ZATERDAG

09.45 Voor luisteraars op de Bovenwinden
10.00 Van Wilpen's premieprogramma
10.30 Klassieke muziek: Campoli (viool) speelt met het Londens symphonie orkest werken van Paganini en Saint-Saëns
11.15 Een kwartier balletmuziek
11.30 Vijf en twintig minuten Antilliaanse muziek

12.03 De Zaaiers spelen op een band van de N.R.U.
12.30 Henderson's Lunchtime
13.15 Programma Antilliaanse Brouwerij N.V.
13.30 „Om en om", afwisselend Noord- en Zuid-Amerikaanse muziek

15.15 Een kwartiertje muziek uit Centraal-Amerika
15.30 „Op de thee bij C.T.C.
16.30 Hora Infantil
18.00 Noticia na Papiamento y variedad musical
18.15 „Taptoeklanken", het programma van en voor de Kon. Marine in de Nederlandse Antillen

19.00 Het maandelijks overzicht van de Verenigde Naties
19.15 Palacios-programma (Ned.)
19.45 De lichte toets met muziek uit alle landen

20.45 Het Heineken-kwartier
21.00 Wil Epker aan de Curom-vleugel
21.15 Philips Populaire Platen
21.45 Zaterdagavond-dansparade
22.55 Het belangrijkste nieuws van de dag

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP

16.85, 19.45 en 25,18 meter

VRIJDAG

18.32 Nieuws
18.43 Nederlands nieuws
18.50 Buitenlands weekoverzicht
19.00 Muziek, nieuwtjes en groeten voor Aruba, Bonaire en de Bovenwinden
20.00 Brievenbus
20.15 Koopvaardij-programma
20.42 Beursnieuws
20.45 Ter overdenking, door dr. G. van Leeuwen.

ZATERDAG

18.50 Nederland zingt
19.05 Reportage van de wereldkampioenschappen schaatswedstrijden te Davos

19.15 De week in Nederland
19.29 Amusementsprogramma
20.09 Caraibisch panorama
20.40 Nieuws in het kort
20.42 Beursoverzicht
20.45 Ter overdenking, door Pater J. B. v. Croonenburg.

RADIO KELKBOOM

VRIJDAG

18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
18.45 Voorlichtingsdienst di Aruba
19.00 Noticias na Papiamento
19.15 Musica varia
19.30 Musica hulandez
19.45 Nieuwsberichten
20.00 Pat Boone
20.15 Lagrimas de una madre
20.30 Musica Panamea
20.45 Orlando Vallejo
21.00 Peticiones
21.30 Una noche en Quisqueya
21.45 Padu del Caribe

ZATERDAG

11.30 Variacion Musical
12.10 Noticias locales y Deportiva
12.25 Nieuwsberichten
12.45 Bill Haley and his Comets
12.55 News in nutshell
13.00 Musica Varia
16.00 Miguel Aceves Mejia
16.30 Noticia locales - deportiva - y polis
16.45 Cocktail musical
17.00 Danzones Cubanos di Rodrigo Prats
17.15 Luis Quintero y su Orquesta
17.30 Cha Cha Cha
17.45 Variacion musical
18.00 Calypsos

RADIO CARACAS TELEVISION

VRIJDAG

17.15 Peliculas
18.00 El show de Renny
19.15 La novela ace
19.30 Cortos cinematograficos
20.00 El observador Creole
20.15 La novela Palmolive
20.30 Historias Klim
21.00 La novela Camay
21.15 Dick Roy, detective privado
21.30 Teatro comico
22.00 Actualidad politica
22.30 Cineprograma

ZATERDAG

8.30 Peliculas
10.00 El calendario de mama
10.30 Cosas de mujeres
11.15 La perfecta ama de casa
12.00 El show de las doce
13.15 Su novela Fab-vorita
13.30 El imparcial television
14.00 Agencia de colocaciones T.V.
14.30 Club femenino
16.00 estudio de Hector Monteverde
18.30 Revolver a la orden
19.30 Papa lo sabe todo
20.30 Mike Mammer
21.30 Documentales
22.00 Documentales
23.00 Cineprograma
22.30 Cineprograma

Radionieuwtjes

Oranjestad — Vanavond om zes uur via Radio Kelkboom het Radiokinderkoor. Er wordt begonnen met één couplet van een nieuw liedje.

DRIE SCHUINTAMBOERS

„Drie Schuintamboers, die kwamen
uit het Oosten,
Drie Schuintamboers, die kwamen
uit het Oosten,
Van Rom-Bom, ik maal er niet om,
Die kwamen uit het oosten,
Rom-Bom."

En verder wordt herhaald:
„Iedere vrijdagavond"
„Kijk eens, Antje speelt piano,"
(solo Nancy Ferrier)
„Daar komt een vrouwtje aangelopen"
„Meme, Meme".

Op het radio-koor is nog plaats voor vijf kinderen met een goede stem!

— in parijs —

Invasie van — Britse mode?

In Parijs zijn de eerste voorjaarshoeden getoond, en het is daarbij cloche wat de klok slaat. De bol is enigszins in de hoogte gerekt en de randen overschaduwen een deel van het gezicht. Grof en fijn stro, effen shantung en bedrukte zij of katoen zijn de meest geliefde materialen. Voor de middag zijn er toque's van voile, bewerkte tule of bloemen. Naast een gamma van beige tinten treft men rose, koraalrood, turquoise en vuurrood aan. Zoals steeds zijn de hoeden de zwaluwen, die de zomer moeten maken. Op de „grote mode" moeten we nog een paar weekjes wachten. Dat neemt niet weg dat zich in Parijs een invasie van Britse mode-ontwerpers heeft voorgedaan, die nogal wat beroering heeft gewekt. De Engelsen vallen uiteraard niet onder de bepalingen, die het Franse Syndicat de la Haute Couture heeft opgesteld, en mogen daarom hun nieuwe collecties tonen, wanneer ze willen. As. zaterdag geven negen Britse ontwerpers in de Franse hoofdstad een gecombineerde show.

Er is hierover in Frankrijk nogal wat te doen, ofschoon Jacques Heim, de voorzitter van het Syndicat, met nadruk verklaart, dat er „geen oorlog tussen Franse en Britse mode-ontwerpers bestaat". Hoewel van alle kanten verzekerd wordt, dat Frankrijk niets te vrezen heeft, is Marianne met deze buitenlandse invasie toch niet helemaal gelukkig. Volgens een communiqué betreuren de Franse ontwerpers het, dat ze niet eerder van het Britse plan op de hoogte zijn gesteld. De bond zegt echter, „alles te zullen doen voor een hartelijk welkom en vriendschappelijke professionele betrekkingen tussen beide landen! Heim heeft onofficieel meegedeeld, dat Frankrijk misschien een centrum voor internationale modeshows zou kunnen worden; andere landen zouden dan in Parijs hun collecties kunnen tonen, tegelijk met de Franse shows. Wat er gaat gebeuren, is nog niet geheel zeker; het staat echter wel vast, dat Frankrijks mode-monopolie, vooral sinds het succes van de Italiaanse modekoningen, en ook door het wegvallen van pijlers als Dioor en Fath, aan het wankelen is. Het lijkt inderdaad het verstandigst om het roer om te gooien, en uit het streven naar internationale samenwerking nieuwe kracht te putten.

Nu of straks op het WITTE DOEK

Bonjour Tristesse

Van 4 tot en met 7 februari is in West-End „Bonjour Tristesse" te zien, de film die door Otto Preminger gemaakt is naar het veelbesproken boek van Françoise Sagan. Jean Seberg speelt voor het meisje, dat terugziet op een zomer aan de Rivièra die zij samen met haar vader en diens vriendin, haar eigen vriend en haar peettante heeft doorgebracht. Er is in die zomermaanden een romance ontstaan tussen de vader en de peettante, die naar aller verwachting in een huwelijk zal uitmonden. Dat is allerminst naar de zin van het meisje, dat zich ontpopt als een afschuwelijke kleine intrigante, en er tenslotte in slaagt om aller hoop op geluk de grond in te boren. De film is niet geschikt voor kinderen.

The Black Orchid

In „The Black Orchid", 5, 6 en 7 februari in Roxy te zien, vertolkt Sophia Loren de rol van de weduwe, wier gangster-echtgenoot vermoord is en die haar twaalfjarig zoontje een dergelijk lot tot elke prijs wil besparen. Anthony Quinn is een succesvol zakenman, wiens dochter echter moeilijkheden maakt, wanneer hij met de jonge weduwe wil trouwen. De film speelt zich af in de kleurrijke, warmbloedige sfeer van de Italo-Amerikanen die zich in de nieuwe wereld een plaats hebben weten te veroveren, zonder de herinnering aan het oude te verliezen.

John Paul Jones

In Cinelandia draait a. 5, 6 en 7 februari een kleurrijk kijkspel. In „John Paul Jones" wordt de levensgeschiedenis verhaald van de zeeheid, die algemeen beschouwd wordt als de stichter van de Amerikaanse vloot. Aangezien Jones echter maar twee jaar van zijn leven in de Verenigde Staten heeft doorgebracht, is de film voor het grootste deel in Europa opgenomen. Charles Coburn vertolkt de rol van Benjamin Franklin, Bette DavisDavis treedt op als Catharina de Grote. Wie van historische zeegevechten met krakende masten en bulderende kanonnen houdt, kan dit weekend in Cinelandia terecht.

— BEURSBERICHTEN —

CARACAS

Centro S. Bolivar 5a emisión	Bs.	96.—	96.50
Centro S. Bolivar 6a emisión	„	96.—	
Centro S. Bolivar 7a emisión	„	96.—	
Centro S. Bolivar 8a emisión	„	96.—	
Centro S. Bolivar 9a emisión	„	96.—	
Banco Obrero Céd. Hip. 1963	„		96.—
Bco. Obrero céd. hip. 10 años 1967	„		
Auto-Ven. com. nuevas	„	0.60	
Auto-Ven. pref.	„		60.—
A. Z. Export	„		
Banco Agricola y Pecuario	„		
Banco América del Sur 40%	„		216.—
Banco Caracas, acc.	„		11.500.—
Banco Caracas cup.	„		
Banco Comercial de Maracaibo	„	80.—	
Banco de Comercio	„		
Banco Central	„		56.—
Banco Francés e Ital. 100%	„	91.—	
Banco Francés e Ital. 20%	„		
Banco Francés e Ital. pref.	„		71.—
Banco Exterior	„		200.—
Bco. Hip. de Crédito Urb. acc. "C"	„		
Bco. Hip. de Crédito Urb. céd. hip.	„		95.—
Banco Italo-Venezolano	„		220.—
Banco Industrial	„		
Banco Maracaibo nuevas	„	110.—	125.—
Banco Maracaibo viejas	„		250.—
Banco Mercantil 50%	„	305.—	
Banco Mercantil 100%	„	600.—	
Banco Metropolitano 100%	„		
Banco Metropolitano 40%	„		
Banco Miranda 100%	„		
Bco. Ncnal. de Descuento c/d.	„		530.—
Bco. Ncnal. de Descuento a/d	„		530.—
Banco Ncnal. de Descuento dchos	„		
Banco Occidental de Descuento	„		260.—
Banco Provincial 100%	„		
Banco República 40%	„	3.50	4.—
Bco. Tachira	„		
Banco Unión 20%	„		380.—
Banco Unión 100%	„		550.—
Banco de Venezuela	„	1.700.-	1.750.-
Banco Venezolano de Crédito	„		
Barvensa	„		4.—
Bolsa de Caracas acc.	„		270.—
Celanese com.	„		270.—
Celanese pref.	„		11.—
Cementos Carabobo	„	700.—	
Cementos Coro	„	11.—	12.—
Central Yaritagua 100%	„	6.—	
Cauchos General com.	„		
Cauchos General pref.	„	85.—	100.—
Central Santa Epifania	„		117.—
Central Venezuela	„		250.—
Cerveceria Heineken	„	57.—	65.—
Cerveceria La Llanera	„	3.—	6.—
Cerveceria Nacional	„	61.—	61.50
Cerveceria Oriente	„		175.—
Concretara de la Costa	„		14.—
Creole Petroleum Corp.	„		
Descuentos e Inversiones	„		1.50
Electricidad de Caracas	„	115.50	117.—
Electricidad de Caracas vales	„	84.—	
Electricidad de Caracas serie A	„		83.—
Electricidad de Caracas serie B	„		83.—
Electricidad de Caracas serie C	„		82.—
Electricidad de Caracas serie D	„		82.—
Electricidad de Caracas serie E	„		83.—
Electricidad de Caracas serie F	„		80.—
Empro	„		3.25
Envases Venezolanos 100% nuevas	„		
Envases Venezolanos 10% nuevas	„		9.—
El Recreo 60%	„		30.—
Fc. Ncnal. de Vidrio	„	.—	
Faisa 100%	„		15.—
Ficasa 60%	„		
Financiadora de Comercio	„		16.—
Financiadora Ncnal. com.	„		195.—
Financiadora Ncnal, pref.	„		97.—
Financiera Mendoza com.	„	9.—	9.75
Financiera Mendoza pref.	„		78.—
Fivecca 60%	„	150.—	200.—
Grey's	„	5.25	7.—
Hotel Tamanaco	„		40.—
Hotel del Lago com.	„		900.—
Inmuebles Caracas	„	65.—	
Industrial Guanipa	„		6.—
Inuvenca partipaciones	„	59.50	63.50
Inversora 60%	„	3.—	3.50
Inverdica	„	3.—	
Luz Eléctrica de Venezuela	„		76.—
Luz Eléctrica de Venezuela bonos	„		
Los Corales 8%	„		
Oficenca pref.	„		800.—
Perforaciones Delta acc. pref.	„		
Prados del Este 8%	„		
Prados del Este 9%	„		
Productos Efe com.	„	17.50	18.—
Productos Efe pref.	„		
Rovenca com.	„		8.50
Rovenca pref.	„		
Savoy Candy com.	„		
Savoy Candy pref.	„		
Seguros Arauca	„		
Seguros La Nacional 40%	„		
Seguros La Nacional 100%	„		
Seguros La Previsora	„		1.200.—
Seguros La Seguridad 70%	„		
Seguros La Seguridad 100% nuevas	„		
Servicios Hydrocarb	„		3.75
Sivensa com. 20%	„		
Sivensa com. 100%	„		80.—
Talon	„		
Terminales	„	1.50	1.60
Telares Caracas y Valencia	„		80.—
Telares Palo Grande	„		
Teléfonos de Venezuela acc. pre.	„		
Teléfonos de Venezuela 6%	„		
Teléfonos de Venezuela 8%	„		170.—
Vacoinca 40%	„	30.—	60.—
Ven.-Aruba	„	70.—	
Venepal com.	„	65.—	
Venepal pref.	„	193.—	198.—
Venezolana de Cementos	„		
Venezolana de Tabaco	„		35.—
PLAZO			
Bco. Ncnal. Descuento	„		520.—
Cerveceria Nacional	„	60.50	
Cemento Carabobo	„		11.25
Terminales	„	1.50	
Financiera Mendoza pref	„	8.—	9.25
Banco Venezuela	„		1.720.—
Banco Unión 100%	„		520.—

New Yorkse Beurs

De New Yorkse effectenbeurs schommelde gisteren onregelmatig bij toegenomen activiteit. Op sommige afdelingen kon een herstel worden geboekt; op andere afdelingen volgde een inzinking. In de namiddag kromp de handel in en was de stemming onregelmatig lager. De markt sloot onregelmatig met fractionele koersafdelingen en -stijgingen. Het aantal verhandelde fondsen was 1194. De aandelenomzet was 2.600,000 de obligatieomzet 5.050.000 dollar.

De koersen waren als volgt:
American Tel and Tel 82 5/8
Anaconda Copper 69
Bethlehem Steel 50 1/8
Dupont de Nemours 236
General Electric 90 3/8
General Motors 48 3/4
International Tel and Tel 34 5/8
Royal Dutch 42 1/4
Shell Oil 37 1/4

Standard Oil of New Jersey 46 3/4
U.S. Steel 90
Canadian Pacific 25 3/4
International nickel 105 7/8
Royal Dutch Am. shares 69 1/4 bieden

KLM 29 1/2 bieden
Aluminium Company 95 1/2
Ford Motor 80 1/8
DOW Jones 631.14

Amsterdamse Beurs

De vaste tendentie in Wall Street voor de Nederlandse hoofdfondsen vormde vandaag een stimulans voor deze waarden op het damrak waardoor de gisteren geleden verliezen voor deze fondsen vrijwel geheel werden ingehaald. De handel was in verband met het naderende weekeinde zeer kalm. Dit was ook het geval in de scheepvaartafdeling waar de stemming vast was. Cultures goed prijshoudend terwijl voor de meeste staatsfondsen een licht herstel.

Kon. Olie 159.85
Unilever 769 1/4
Philips 789 1/4
Philips pref 290
AKU 493 1/4
Scheepvaartunie 159
KNSM 191
KPM 146 3/4
Ned. Handel Mij 264 3/4
Nat. Handelsbank 185 1/4
HVA 162 5/8
Amsterdam Rubber 123 1/2
Deli Mij 189
3 pct Ned. 47 91 1/16
HAL 172

Walvisvaart 121 3/4
Amsterdamsche Bank 347
HBU 235 1/4
Billiton 2e 370
Overzeese Gas 276
Borsumij 67
Linletevens 143
Rotterdamsche Bank 302
Curacaose Handelmij 171
WM Muller 380
KLM 113.50
Hoogovens 756
Nievelt Goudriaan 156 1/4
Excelsior 142 3/4
Ant. Brouwerij 259 1/2
Rott. Lloyd 159
Stokvis R S 217
Lening Ned Ant. 98 15/16
Bank Ned gem 4 1/2 58/59 97 1/4
Bank Ned gem 6 pct 1957 109 7/16
Bank Ned gem 5 1/4 pct 1958 103 3/8
Nederl 4 1/4 pct 1958 96 1/8
Ant. verf 191 1/2
ANP/CBS Beursindices 1953; 100, 5 2
Intern concerns 511.62
Industrie 256.65
Scheepvaart 170.51
Banken 195.18
Cultures enz 150.73
Algemeen 349.95

Herinneringen aan „München" van een Brits diplomaat:

„In 1936 had Engeland Hitler gemakkelijk kunnen verslaan"

Waarom Röhm in 1934 werd vermoord

(Van een bijzondere medewerker)

Dreesen in Bad Godesberg is een goed maar wat ouderwets hotel. Als men er vanuit Bonn naar toe rijdt, moet de auto zich tijdens het laatste stuk van de tocht door bochtige smalle straatjes slingeren, en plotseling staat men dan tegenover de weinig indrukwekkende witte façade van het gebouw waar men logeren zal. Het is een hotel uit een tijd die ver achter ons ligt. Het hedendaagse Duitsland bouwt andere logeerpaleizen. De tegenwoordige exploitant van Dreesen heeft zijn best gedaan om te voldoen aan de moderne eisen van comfort, maar dat neemt niet weg, dat wij ook binnen nog met een soort vooroorlogse deftigheid worden geconfronteerd.

We bevinden ons op een historische plek. In dit hotel zijn eens internationale besprekingen gevoerd die bepalend zijn geweest voor het lot van Europa. Maar de argeloze gast zal daar door het bereidwillige personeel niet op attent gemaakt worden, en als men het onderwerp tegenover de receptionist aanroert, krijgt men een vaag antwoord, alsof de man niet goed begrijpt waarop men doelt. Die vaagheid is overigens wel te begrijpen, want in Dreesen praat men natuurlijk liever niet meer over wat hier eenentwintig jaar geleden gebeurt is.

In het vermaarde hotel in Bad Godesberg werden op 22 en 23 september 1938 de historische onderhandelingen gevoerd tussen Hitler en Chamberlain, die het voorspel vormden van de beruchte conferentie van München. Vanuit de eetzaal van Dreesen kan men aan de overkant van de Rijn het Petersberg Hotel zien liggen, waar Chamberlain indertijd logeerde. De Britse premier placht met een boot naar de overkant te komen voor zijn ontmoetingen met de Führer. Langs beide oevers van de rivier stonden duizenden toeschouwers, die zich afvroegen of de ontmoeting van de Grote Twee tot een oorlog zou leiden. Een oorlog is er uit de gesprekken inderdaad voortgekomen, al werd dat op het moment zelf door de meesten bepaald niet zo gezien, en al zou het nog een jaar duren voor die oorlog uitbrak.

Röhm, de leider van de S.A., die in 1934 op bevel van Hitler werd vermoord.

blijken dat het feest hem niet interesseerde. „Ik maak liever revoluties, dan dat ik ze vier," zo riep hij uit. Toch is Kirkpatrick er, op grond van een persoonlijk onderzoek, van overtuigd, dat Hitler loog, toen hij de moord op Röhm van 30 juni 1934 motiveerde met de bewering, dat de leider van de S.A. het regime omver had willen werpen. Röhm had geen revolutie tegen de Führer opgezet. Hij werd uit de weg geruimd omdat men van de S.A. af wilde, en omdat Himmler en de S.S. voortaan in de partij een dominerende rol wilden spelen.

Daladier schuldiger dan Chamberlain?

SIR IVONE KIRKPATRICK

In de memoires van Sir Ivone Kirkpatrick, die zojuist bij Macmillan in Londen, onder de titel „The Inner Circle", zijn verschenen, wordt uitvoerig verteld over de Brits-Duitse conferentie van 1938. Kirkpatrick, die indertijd de rechterhand was van de Britse ambassadeur te Berlijn, Sir Nevile Henderson, heeft namelijk de besloten vergaderingen te Bad Godesberg geheel meegemaakt. Hij vertelt, hoe in een zaal op de eerste verdieping van Hotel Dreesen Hitler en Chamberlain het gesprek hadden, dat het vervolg was van de besprekingen die de twee een week tevoren te Berchtesgaden hadden gevoerd. De Führer had in zijn voorafgaande ontmoeting met de Britse premier de eis gesteld van zelfbeschikking voor de Sudeten-Duitsers, en Chamberlain was naar Londen teruggekeerd om de kwestie met de leden van zijn kabinet en met de Franse regering te bespreken.

In Bad Godesberg begon Chamberlain de conferentie met de verklaring, dat de regeringen van Engeland en Frankrijk hadden besloten in principe het Duitse voorstel te accepteren, en dat hij met Hitler nu de ordelijke overgave van het gebied wilde bespreken. Terwijl Hitlers tolk, Schmidt, deze verklaring vertaalde, keek de Führer strak voor zich uit, en hij antwoordde vervolgens met een droge schorre stem: „Es tut mir leid, aber das geht nicht mehr." Vervolgens gaf hij in een ware scheldtirade een explicatie van zijn standpunt. Hij bleek over de zaak niet meer te willen onderhandelen. Aanvankelijk stelde hij, dat de bezetting van het Sudetenland voltooid moest zijn op de ochtend van 29 september, maar in het vervolg van het gesprek bleek hij bereid het tijdstip naar 1 oktober te verschuiven. Henderson merkte tegenover de Führer terecht op, dat het een „Diktat" was, opzettelijk het woord gebruikend waarmee Hitler het Verdrag van Versailles placht aan te duiden.

De conferentie werd afgebroken, en nadat Chamberlain naar Londen was teruggekeerd, liet hij op 26 september een persoonlijk schrijven naar Berlijn brengen, waarin de Führer werd medegedeeld, dat de Tsjechoslowaakse regering de Duitse eis verworpen had. Uit deze situatie kwam op 30 september de viermogendhedenconferentie van München voort waar behalve Chamberlain en Hitler ook Mussolini en Daladier een hoofdrol speelden. Ook deze conferentie, waarbij Tsjechoslowakije werd opgeofferd aan wat de Britse en Franse premier als de redding van de vrede beschouwden, is door Kirkpatrick meegemaakt. Hij constateerde, hoe Hitler allerminst tevreden was over de afloop van de onderhandelingen. In tegenstelling tot Göring en de Duitse militaire deskundigen, had de Führer het toen reeds graag op een oorlog willen laten aankomen.

De schrijver van „The Inner Circle" oordeelt harder over Daladier dan over Chamberlain. Terwijl de Britse premier althans uiting gaf aan zijn medeleven met de Praagse regering, scheen Daladier, wiens land toch een bijzondere verplichting had tegenover Tsjechoslowakije, zich niet in het minst om het Tsjechoslowaakse lot te bekommeren. „Daladier maakte de indruk van een zwakke, verbijsterde man. Hij was bepaald geen oorlogsleider, en zijn optreden te München sterkte Hitler in diens overtuiging, dat Frankrijk met weinig moeite overweldigd zou kunnen worden."

De Britse auteur vindt dat men „München" niet moet zien als een losstaande gebeurtenis, maar als „het bijna onvermijdelijke hoogtepunt van een lange keten voorvallen".

„Onze laatste kans om tegen een lage prijs tussen beide te komen," zo schrijft hij, „hadden wij in 1936 toen de Duitse troepen het Rijnland bezet hadden". Op dat ogenblik hadden, zijns inziens, het Duitse leger en de Duitse luchtmacht nog weinig te betekenen, en met een betrekkelijk gering gebruik van geweld had men het Nazi-regime kunnen breken. Kirkpatrick weegt vervolgens de voor- en nadelen af die verbonden zouden zijn geweest aan een weigering van Engeland en Frankrijk om in München concessies te doen, en hij geeft tenslotte voorzichtig te verstaan dat men de oorlog wellicht beter in 1938 dan in 1939 had kunnen laten uitbreken.

Churchill spreekt zich in zijn mémoires veel beslister uit. Volgens hem kwamen Engeland en Frankrijk door de zogenaamde adempauze van een jaar, die teMüchen „gewonnen" werd alleen maar in een ongunstiger positie tegenover Duitsland. Met de tanks die de Duitsers na september 1938 produceerden, konden zij tenslotte Frankrijk veroveren. In 1938 was Hitler, volgens Churchill, nooit in staat geweest de Fransen te verslaan.

Kirkpatrick, die van 1933 tot 1939 als Brits diplomaat in Berlijn werkzaam was, heeft de opkomst van het Nationaal-Socialisme van dichtbij meegemaakt. Hij heeft, behalve de Führer zelf, ook mensen als Von Ribbentrop, Göbels, Göring, Von Papen en Hess gekend in hun dagen van macht en glorie. Hij kan ongetwijfeld gerekend worden tot de voornaamste nog levende ooggetuigen van het voorspel van de tweede wereldoorlog. Hij heeft bijvoorbeeld levendige herinneringen aan zijn ontmoetingen met de leider van de S.A. Röhm: „zijn schurkachtig uiterlijk werd geaccentueerd door verwondingen in zijn gezicht die hij in de eerste wereldoorlog had opgelopen."

Röhm was iemand die niets liever deed dan vechten. Op zekere dag vroeg hij aan Kirkpatrick, waarom hij na de eerste wereldoorlog niet in het leger gebleven was. Toen Kirkpatrick antwoordde, dat Engeland ontwapend had, en dat hij een andere toekomst had gezocht, gaf Röhm zijn misnoegen te kennen: „Duitsland zal Engeland spoedig dwingen een heel wat groter leger te hebben. Maar ik praat liever met een vijandelijke soldaat dan met een Duitse burger. Hij is een zwijn en ik versta zijn taal niet." Kort daarna moest Röhm een redevoering houden ter gelegenheid van een Nationaal-Socialistische herdenkingsdag. Maar hij liet duidelijk

Kirkpatricks boek bevat een aantal frappante persoonlijke herinneringen van de schrijver aan ontmoetingen met de Führer. Op zekere dag vertelde Hitler, dat hij niet begreep dat men genoegen kon beleven aan een jachtpartij en hij vervolgde: „Göring zegt, dat het plezier niet steekt in het doden van de dieren, maar in het kameraadschappelijk op pad gaan in de vrije natuur. Als dat zo is, laten we ons dan alle moeite besparen, en laten we kameraadschappelijk optrekken naar het slachthuis om in de grootst mogelijke kameraadschap samen een koe dood te schieten in de open lucht." Men kan zich voorstellen, hoe een typische Brit en minnaar van de jacht als Kirkpatrick gehuiverd moet hebben over zo'n botte uitspraak.

Kirkpatrick was ook getuige van een ontmoeting tussen Hitler en de Britse minister Lord Halifax. Toen het gesprek op Brits-Indië kwam, zei Hitler, dat hij niet begreep, waarom de Britten zoveel tijd verknoeiden aan gesprekken met de leiders van de Congrespartij. „U moet Gandhi doodschieten, en als dat niet helpt schiet u een dozijn leiders van het Congres neer. Als dat nog niet voldoende mocht zijn, schiet u er tweehonderd dood, en zo gaat u door tot de orde is hersteld."

Van een bezoek aan Berchtesgaden vertelt Kirkpatrick, dat Hitler er iedere avond twee films liet vertonen. Als het programma hem niet aan stond, klapte hij in zijn handen, en moest er iets anders gedraaid worden. Zijn lievelingsfilmster was Greta Garbo, omdat ze zo „Noords" was. Hij was ook dol op de film „Lives of a Bengal Lancer", die op zijn bevel in alle S.S.-kazernes vertoond moest worden. Hij vond de film zo mooi, omdat er in aangetoond werd hoe een handvol Britten een onmetelijk land in bedwang konden houden.

Sir Ivone Kirkpatrick heeft ook na zijn vertrek uit Berlijn zijn kennis van Duitsland ten nutte kunnen maken. Onder de oorlog bestreed hij als leider van de „European Service" van de B.B.C. op hoogst effectieve wijze de Nazi-propaganda. Na de oorlog werd hij Brits Hoge Commissaris te Bonn, en in deze functie keerde hij terug en naar „Petersberg" waar hij in 1938 met Chamberlain een paar nachten gelogeerd had.

De carrière van Kirkpatrick werd tenslotte bekroond met zijn benoeming in 1953 tot secretaris-generaal van het Foreign Office, welke functie hij bekleed heeft tot zijn pensionering in 1956. Hij houdt zich nu bezig met de commerciële televisie en met plannen voor een tunnel onder Het Kanaal, terwijl men nu en dan nog artikelen over buitenlandse politiek van zijn hand kan aantreffen in „The Sunday Times".

****

VENEZUELA

Vermindering van koopkracht bolivar

Het Venezolaanse betaalmiddel, de bolivar, vermindert in de praktijk in waarde, ofschoon de waarde gelijk blijft wat betreft de inwisselbaarheid in goud, zo wordt in economische kringen te Caracas opgemerkt. De aanmerkelijke prijsstijgingen en loonsverhogingen hebben geleid tot een vermindering van de koopkracht van het geld.

Met betrekking tot de actie, die is ontketend tegen de hoge kosten van levensonderhoud, merkte men in economische kringen op, dat — zonder het bestaan van speculatieve manoeuvres te ontketenen — tot deze stijging aanmerkelijk hebben bijgedragen de verhogingen van de douanetarieven en andere indirecte belastingen alsmede de toenemende hoeveelheid geld in omloop, die sinds 1957 een bedrag van bijna 1000 miljoen bolivar heeft bereikt. Naar het oordeel van genoemde kringen en van het bankwezen moet de regering dringende en geëigende maatregelen nemen, opdat de waardevermindering van het geld wat de koopkracht betreft, in een nabije toekomst niet leidt tot een waardevermindering van de inwisselbaarheid.

Eric de Noorman — De Ontembare

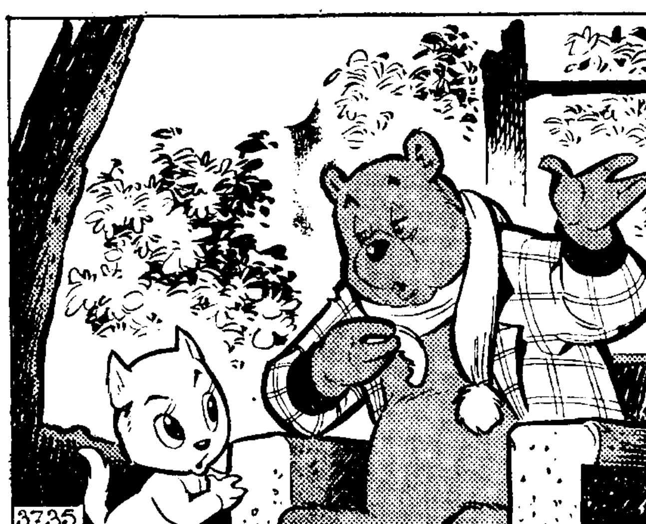

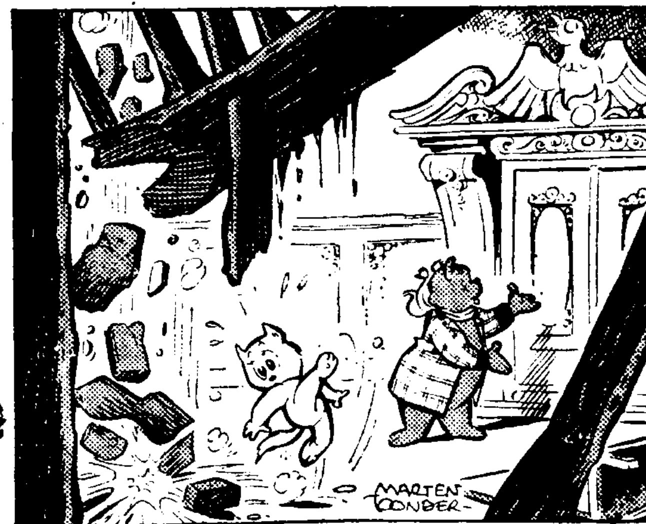

91. — In draf volgt Eric het spoor, dat rechttoe-rechtaan zuidwaarts voert. Hoe meer hij er over nadenkt, hoe meer hij er van overtuigd raakt, dat Harald dit met opzet gedaan heeft, om mogelijke achtervolgers in een val te lokken. Hij zou byvoorbeeld gemakkelijk in een boog op zijn spoor kunnen terugkeren en op een beschutte plaats in hinderlaag gaan liggen. Maar hoewel Eric zijn ogen goed de kost geeft, duidt niet er op, dat Harald van zijn pad afgeweken is. En bovendien, de ligging van het spoor biedt in het geheel geen mogelijkheid voor een hinderlaag, want het blijft op de vlakte, die gemakkelijk te overzien is. Na twee dagen doorgereden te hebben zonder dat er iets voorvalt, houdt de Noorman ineens met een grimmig lachje de pas in. Vóór hem strekt zich een donker woud uit en het spoor voert ditmaal regelrecht er heen. „Hier is het", mompelt hij. „Ik moet me al erg vergissen als het niet hier is, dat Harald zijn hinderlaag gelegd heeft." Na een korte aarzeling besluit hij in de beschutting van enkele lage struiken de nacht af te wachten. Dan, in het duister buigt hij een eind af naar het oosten en stormt vervolgens diep over zijn paard gebogen de woudrand tegemoet.

TOM POES EN DE FEUNIX

3735. — „Mooie herinneringen en kunstvoorwerpen?" vroeg Tom Poes. „Ik zie niets dan zwarte muren en verbrande balken."

„De helft van Bommelstein staat nog ongeschonden overeind", zei heer Ollie uit de hoogte. „Ik zit hier alleen maar, omdat dit de oudste vleugel is."

„Hm", zei Tom Poes. „Laat u het zoals het nu is? Hoe staat het met de opbouw?"

„Slecht", mompelde heer Bommel. „Er is geen aannemer te vinden, die antieke metselkalk heeft. Bovendien gebruiken ze allemaal spijkerwerk en fladderstenen."

„Uu kunt beter een andere kamer opzoeken", meende Tom Poes. „Het tocht hier gemeen."

Heer Ollie richtte zich fier op. Zijn bouffante fladderde in de wind en er glom een mooi licht in zijn ogen.

„Ik zal de feunix waardig ontvangen", diep hij. „Liever een waardige ruïne met een groots verleden dan een hupsa-gebouw; dat is zijn stijl!"

Zo sprekende wendde hij zich om en wees met een wijd gebaar op de oude kast.

„Trouwens, dit fraaie, antieke meubel staat hier ook", zo voer hij voort. „Daar was de oude heer zeer op gesteld — en ik ben dankbaar, dat het gespaard is. Hier mijn plaats als bewaarder van het feunix-ei en ik zal me hier best weten te redden totdat de maan vol is."

Tom Poes wilde iets in het midden brengen, doch op dat moment plofte er een verkoold stuk muur naar beneden en dat maakte hem sprakeloos.

Venezolaanse cinco y seis

Zorgen de favorieten weer voor een „mercado-libre"?

De races van de vorige week, die op papier zo ingewikkeld leken, resulteerden in overwinningen voor de favorieten. Door de victories van deze renners was het resultaat een „mercado libre" op zeer grote schaal. In totaal werden er 220 cuadros met zes paarden en 5304 met vijf gevonden. De cuadros met zes paarden waren elk het bedrag van 3084,20 bolivars waard, terwijl de cuadros met vijf paarden slechts het sommetje van 85,25 bolivars uitbetaald kregen. In totaal werden er 215.219 formulieren verkocht. Het totale bedrag, dat in het laatje terecht kwam, bedroeg 2.128.324 bolivars. De races van as. zondag zijn iets minder ingewikkeld. Maar daardoor juist, denken wij, dat er verschillende surprises zullen zijn. Met volle vertrouwen kiezen wij — nadat wij de vorige week zaterdag zijn „kunnen" hebben gadegeslagen — het paard CAMBORIO in de segunda válida als onze „fija" van deze week. Berijder zal Mario Hurtado zijn, de handicap is 51 kg. Onze „batacazo" is het paard OLYMPIC in de tercera válida. Berijder is Rogelio Cortez en de handicap is 49 kg.

CAMBORIO (2e race) onze „fija" en OLYMPIC (3e race) onze „batacazo"

Primera válida

Deze eerste race, die om vijf minuten over drie van start zal gaan, telt dertien paarden van de negende serie, die slechts één overwinning op hun naam hebben staan. Deze renners, die het traject van veertienhonderd meter voor de boeg hebben, zijn als volgt:

1) Ilusorio, 2) Andrea Doria, 3) Aranda, 4) Luperca, 5) Las Pihuas, 6) Ulanita, 7) Amo, 8) Guasen en **11) Chamonix** vormen llave ocho; **9) El Ñandu** en **12) Bombardier II** vormen llave nueve; **10) Nefanda** en **13) Pinkerton** vormen llave diez.

De favorieten zijn: **GUASEN (llave 8)** met jockey Carlos Perez (handicap 51 kg.), **BOMBARDIER II (llave 9)** met Felix S. Perez (handicap 52 kg.) en **ILUSORIO** met Antonio J. Utrera (handicap 51 kg.). De paarden **Guasen** en **Chamonix** van llave ocho hebben hier in deze primera válida de beste kansen. De paarden, die misschien nog kunnen verrassen, zijn: **Ilusorio, Luperca, Amo** of **Pinkerton (llave 10).**

Segunda válida

In totaal zijn er voor deze tweede race veertien paarden ingeschreven. De wedstrijd zal over het traject van zeventienhonderd meter verreden worden. De candidaten, die aan de race deelnemen, zijn:

1) Marques, 2) Armonico, 3) Camborio, 4) Verderon, 5) La Misión, 6) Aplauso, 7) El Trece II, 8) Nini, 9) Atbarah, 10) Skooter, 11) Dionisio, 12) Hispalo, 13) K. T. Dra en **14) Inquietud** vormen llave doce.

De favorieten zijn: **DIONISIO** met „Pilin" Gonzalez (handicap 51 kg.), **CAMBORIO** met Mario Hurtado (handicap 51 kg.) en **ATBARAH** met Pedro Santaella (handicap 52 kg.). Zoals wij reeds eerder vermeld hebben, zal het paard **CAMBORIO** onze „fija" voor as. zondag zijn.

Na de tweede race zal de clásico „Radio y Televisión" van start gaan. Deze wedstrijd zal niet voor het cinco-y-seis-spel gelden. Een trofee en 40.000 bolivars zijn uitgeloofd voor de winnaar van deze race.

Tercera válida

Dertien „criollos" zijn ingeschreven voor deelname aan deze derde race. De wedstrijd is uitgeschreven over het traject van veertienhonderd meter. De paarden, die hier van start zullen gaan, zijn:

1) Europa, 2) Olympic, 3) Chacaré, 4) Princes Alegre, 5) Viveza, 6) Moreton, 7) Llanera, 8) Cristofué, 9) Juan Griego, 10) Tornado, 11) Vengador, 12) Catacumbo en **13) El Guarico** vormen llave doce.

De favorieten zijn als volgt: **PRINCES ALEGRE** met jockey Gustavo Avila (handicap 49 kg.), **LLANERA** met Cecilio Garcia (handicap 50 kg en **EUROPA** met Felix Garcia (handicap 48 kg.). Aangezien er altijd weer verrassingen onder deze „criollos" vallen, geven wij de volgende paarden, zoals Olympic (onze „batacazo"), **Cristofué, Juan Griego, Vengador** en **Catacumbo (llave 12)**, ook een goede kans.

Cuarta válida

Voor deze vierde wedstrijd staan er achttien paarden vermeld, waarvan er slechts elf zullen gelden voor het cinco-y-seis-spel. De renners, die het traject van dertienhonderd meter voor de boeg hebben, zijn de volgende:

1) Pelahuenco, 2) Mister Eden, 3) San Pablo, 4) Sectante, 5) Exciper, 6) Galveston, 7) Prince George en **13) Mayong** (niet geldig voor de 5 y 6) vormen llave siete; **8) Democrata** en **14) Chiscon** vormen llave ocho; **9) Malaya** en **15) Bobby II** (niet geldig voor de 5 y 6) vormen llave nueve; **10) Contragolpe** en **16) Estaqueo** (niet geldig voor de 5 y 6) vormen llave diez. De overige paarden, zoals **11) Leon Mayor, 17) Four Way, 12) Solitario** en **18) Guayacan II** zullen niet gelden voor het cinco-y-seis-spel.

De favorieten voor deze vierde race zijn: **EXCIPER** met jockey Gustavo Avila (handicap 53 kg.), **DEMOCRATA** met „mano de tigre" Raul Bustamante (handicap 52 kg.) en **PELAHUENCO** met Minguelito Ramirez (handicap 54 kg.). Vervolgens is het wel oppassen met: **Mister Eden, San Pablo, Galveston** en **Chiscon.** Vooral met het paard **Galveston** moet men extra voorzichtig zijn. Jockey Walter Carrion, die slechts dit paard berijdt, heeft gezegd, dat hij alles op alles zal zetten om de zege te behalen.

Quinta válida

In deze één voor de laatste race staan er achttien candidaten ingeschreven. Deze paarden, die tot de achtste serie behoren, zullen het traject van veertienhonderd meter voor de boeg hebben. De paarden, die aan de race deelnemen, zijn als volgt:

1) Ling Tan, 2) Master Tim, 3) Phrenetic, 4) Frac, 5) Colorado, 6 Impresor, 7) Grand Canyon, 8) Com padre II en **13) Alce** vormen llav ocho; **9) Presignada, 14) Picanero** e **15) Helvio** vormen llave nuev **10) Prusia** en **16) Brandemburg** vormen llave diez; **11) Dunkerke** e **17) Duble** vormen llave once; **12) Laque** en **18) Jarbas** vormen llave doc

De favorieten zijn: **ALCE (llave 8** met jockey Gustavo Avila (handica 51 kg.), **COLORADO** met R. Marque (handicap 51 kg.) en **BRANDEMBURGO (llave 10)** met R. D. Guzman (handicap 51 kg.). De overig paarden, die men niet zomaar ove het hoofd mag zien, zijn: Ling Tar **Frac, Grand Canyon** en **Helvio** va llave 9.

Sexta válida

In deze laatste race, die, naar onze mening, een der moeilijkste van de middag zal worden, staan achttie „yeguas" vermeld. Deze merries hebben het traject van twaalfhonderd meter voor de boeg. De paarden, die die voor de nodige spanning zuller zorgen, zijn:

1) Ring de Plata, 2) Noche de Pa 3) Bellisima, 4) Esta Vez, 5) Gradar II, 6) La Potrera, 7) Doncella en **13 Trepadora** vormen llave siete; **8) Palestra** en **14) Chipola** vormen llav ocho; **9) Atenea** en **15) Delta** vorme llave nueve; **10) Latonada** en **16) Pre gonera** vormen llave diez; **11) Em bustera** en **17) Monica** vormen lla ve once; **12) Carlota Corday** en **1 Juana La Loca** vormen llave doc

De favorieten onder deze merri zijn: **RING DE PLATA** met jocke Ignacio J. Ferrer (handicap 54 kg **NOCHE DE PAZ** met V. Ortaz (handicap 48 kg.) en **MONICA (llave 11** met Balsimino Moreira (handicap 48 kg.). Het is verder oppassen met: **Bellisima** (met Avila), **Esta Vez** (met Luis Bolivar), **Chipola** (mt Rogelio Cortez) en **Juana La Loca (llave 12)** (met Felix Garcia).

Onze cuadros zien er als volgt uit:

LLAVE OCHO (8) LLAVE NUEVE (9)	2
CAMBORIO	1
OLYMPIC PRINCES ALEGRE LLANERA	3
PELAHUENCO EXCIPER	2
COLORADO LLAVE OCHO (8)	2
RING DE PLATA NOCHE DE PAZ BELLISIMA ESTA VEZ	4
Bs	96

AMO LLAVE OCHO (8)	2
CAMBORIO	1
PRINCES ALEGRE LLAVE DOCE (12)	2
EXCIPER LLAVE OCHO (8)	2
LLAVE OCHO (8) LLAVE DIEZ (10)	2
RING DE PLATA LLACE DOCE (12)	2
Bs	32

LLAVE OCHO (8)	1
CAMBORIO	1
EUROPA PRINCES ALEGRE	2
EXCIPER GALVESTON	2
LLAVE OCHO (8)	1
RING DE PLATA LLAVE ONCE (11)	2
Bs	8

Drie bekende DRAGONS-leden verlaten de Antillen

Van links naar rechts: Arthur Liqui Lung, Gerrit Schoonhoven en Frank Antonius.

Drie bekende leden van de sportvereniging Dragons zullen Curacao binnenkort verlaten. Het zijn Arthur Liqui Lung, Gerrit Schoonhoven en Frank Antonius. In feite is eerstgenoemde reeds vertrokken, doch de beide andere leden zullen nog deze maand koers zetten naar respectievelijk Suriname en Nederland. Niet alleen in Dragons-kringen doch ook daarbuiten genieten deze drie leden grote bekendheid.

Arthur Liqui Lung is een van de mede-oprichters van meergenoemde sportvereniging geweest. Hij was de eerste penningmeester en heeft zich in het begin actief -zij het zonder veel succes- op de wedstrijdsport geworpen. Liqui Lung is vooral in de beginperiode van Dragons een van de steunpilaren vande vereniging geweest, aan wie het mede te danken is geweest dat Dragons een grote periode van bloei kon meemaken.

Gerrit Schoonhoven vertrekt 21 febrauri a.s. met zijn echtgenote naar Suriname na een jarenlang verblijf op de Antillen. Vooral voor de oudere garde is de persoon van de heer Schoonhoven een bekende sportfiguur. Als een van de beste Surinaamse voetballers, die ook op Curacao bekendheid verwierf door zijn spel in Transvaal, is Gerrit Schoonhoven een actief lid geweest van Dragons. Vaak heeft hij zijn club bij canasta-drives vertegenwoordigd.

Frank Antonius heeft in de gloriedagen van de „Draken tot een van de plaatselijke topspelers in basketball behoord. Momenteel is hij de huidige secretaris van „Dragons". Met zijn vrouw en zoon vertrekt Frank Antonius 20 februari voor studiedoeleinden naar Nederland.

In verband met het vertrek van deze leden zullen er op het Dragonsterrein te Habaai twee afscheidswedstrijden worden gespeeld. Om half acht zullen de Dragons-veteranen de strijd aanbinden tegen de veteranen van de basketballvereniging S.D.L. Na deze wedstrijd komen de A-teams van Sithoc en Dragons tegen elkaar uit. De entree tot deze wedsrijden is gratis.

COMPETITIE B-klasse C.V.B.

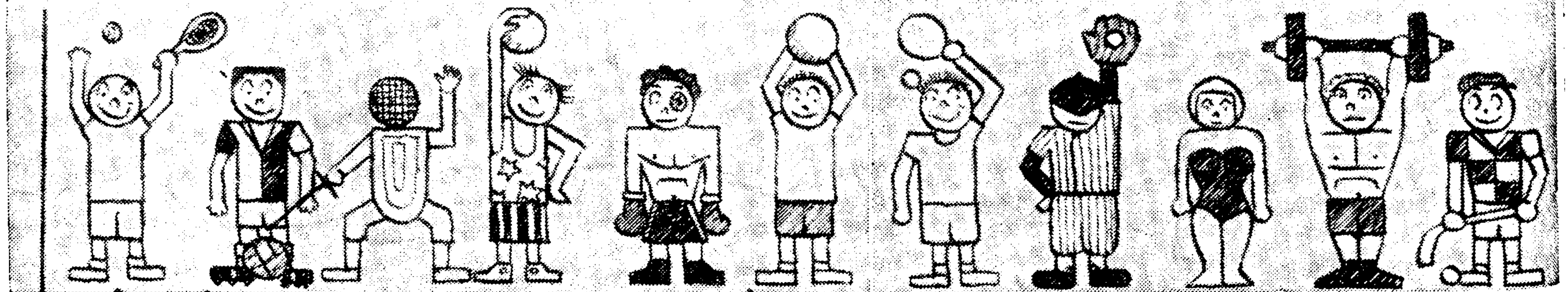
Men zegt wel eens: hij kijkt niet verder dan zijn neus lang is. Nu ik heb dat verleden week in mijn voetbalpraatje wel gedaan. Maar het was fout. Een blunder was het. Ik had een week vooruit gekeken en liet Sint Joris spelen tegen DTS terwijl deze wedstrijd op het programma staat voor zondag 7 februari. Niet attent genoeg geweest.

Sint Joris kan dan zondag gelijk wij reeds schreven de troostprijs gaan halen in het stadion. Wij rekenen er tenminste niet op dat DTS voor de tweede maal de krachttoer zal uithalen Sint Joris te dwingen de pot te delen.

Na bovengenoemde wedstrijd een partij pittig voetbal tussen Victory Boys en U.F.M. Voor Union is het oppassen om niet de kleinste struikeling te maken tegen de vurige Victory Boys die het ook presteerden Sint Joris door de knieën te spelen. Voor U.F.M. is dat een ernstige waarschuwing want de eerste ontmoeting bracht slechts een heel kleine zege voor Gomez en zijn makkers. Een wedstrijd waaraan de spanning niet zal ontbreken en beslist een kijkje waard is.

Veendam dat verleden zondag aan Jong Curaçao een snoepspelletje had is zondag vrij van kompetitie en heeft natuurlijk grote belangstelling voor de uitslag van Victory Boys — U.F.M. Er zal wel een Veendamdelegatie aanwezig zijn voor „spelstudie" en het verloop van de strijd.

AMIGOE-SPORT

In Bisletstadion te Oslo werden de Europese schaatskampioenschappen verreden. Jammer was dat Pesman op de 5000 m. op een verkeerd schema was gestart, omdat hij en trainer Klaas Schenk het slechte ijs hadden onderschat, hierdoor was Pesman met een tijd van 9,4 uitgeschakeld voor de titel. Jan Pesman in actie.

EUROPABEKER

Real Madrid verliest

Nice wint met 3—2

In een wedstrijd voor de kwartfinales van het toernooi om de Europese voetbalbeker voor clubteams heeft de Franse kampioensploeg Nice gisteren in Nice met 3—2 gewonnen van bekerhouder Real Madrid van Spanje. Bij de rust leidden de Madrilenen met 2—0. Het was de eerste ontmoeting tussen beide ploegen. De tweede ontmoeting tussen beide teams moet op het veld van Real Madrid plaats hebben.

Engeland leidt in testmatches

De tweede testmatch tussen West Indië en Engeland, die te Port of Spain is gehouden, is door de Engelsen met 256 runs gewonnen. Engeland scoorde in de eerste en tweede innings respectievelijk 382 en 230 runs voor 9 gesloten, terwijl West Indië tot 112 en 244 kwam. Engeland heeft thans met 1-0 de leiding. De eerste testmatch, die te Barbados werd gespeeld, eindigde namelijk in een draw.

Om het C.P.N.-wisselschild

Het toernooi om het C.P.N.-wisselschild wordt het komende weekeinde voortgezet met de volgende wedstrijden: :

Zaterdag 6 februari:

Willemstad 2 — Zeemacht 2, Willemstad-terrein; scheidsrechter A. Versteeg.

D. Bosco 2 — Asiento; Don Bosco-terrein; scheidsr. Trumpi.

H. M. Amstel — CPN 2; Rust en Burg; scheidsr.: Hoffman.

Zeemacht 3 — MLD; Zeemacht-terr.; scheidsr. de Vroom.

Zondag 7 Februari:

Don Bosco 1 — CPN 1; D. Bosco-terrein; scheidsr.:: J. de Winter.

Zeemacht 4 — D. Bosco 3; Zeemacht-terrein; schedsr: A. Versteeg.

Willemstad 3 — Don Mosco 4; Willemstad-terr.:: scheidsr.: Peters.

Hedenavond tafeltennis

Hedenavond om acht uur vindt in het gymnastieklokaal van het St. Thomascollege het treffen plaats tussen E. N. J. en de beste selectie van de Europees-Nederlandse tafeltennissers.

Zoals meermalen over de radio valt te beluisteren en kan worden gelezen in onze kolommen, is deze ontmoeting in het sociaal belang van de getroffenen van de watersnoodramp in Nederland, weshalve verkoopkaarten ten bedrage van ƒ 1.— worden uitgegeven.

Degenen, die dit uiterst goede doel willen steunen, kunnen vanavond nog terecht bij de ingang van het St. Thomascollege, waar U direct met gulle hand aan een kaartje wordt geholpen. Het gaat in de eerste plaats om het goede doel, maar degenen, die daarnaast ook willen genieten van hoogstaand en leerzaam spel, raden wij ten sterkste aan de tafeltenniswedstrijden te gaan bezichtigen.

Een selectie, bestaande uit de sterkste toptafeltennissers, gaan elkaar bekampen, zodat men dus door een simpel kaartje te kopen naar reden van slechts ƒ 1.— dubbel en dwars wordt beloond en twee vliegen in een klap vangt.

Verrassing en koude douche

Bij de loting voor de vierde ronde van het toernooi om de Engelse voetbalbeker was het lot wel heel erg wreed geweest voor de uiterst bescheiden geklasseerde vierde divisieclub Crewe Alexandra. Uitgerekend de miljoenenploeg van Tottenham Hotspur — momenteel leiders in de eerste divisie van de Engelse voetbalcompetitie en 7—1 favoriet om de „cup" te winnen — was tegenstander van kleine, onbetekenende clubje uit Cheshire. De wedstrijd resulteerde echter in een zeer grote verrassing. Want Crewe Alexandra hield de machtige Hotspurs op een 2—2 gelijkspel. Woensdag moesten de teams weer tegen elkaar uitkomen. Tottenham maakte ditmaal korte metten en won met 13—2!

Komende Tour de France

Deelname van LUXEMBURG nog niet zeker

Een bergrit vervallen

De 47e Tour de France, die dit jaar op zondag 26 juni in Rijssel start en op zondag 17 juli in Parijs arriveert, gaat, evenals de twee voorgaande jaren, door het westen, via het zuiden naar het oosten, dus „tegen de wijzers van de klok in".

De Pyreneeën liggen dus weer voor de Alpen in het parcours. De Tour 1960 duurt twee dagen korter dan vorig jaar. Er is dit keer een rustdag: op zaterdag 9 juli in Millau. De totale afstand bedraagt 4136 km (in 1959: 4355 kilometer). Behalve de bekorting heeft de Tour dit jaar nog een primeur. Na de eerste etappe van Rijssel naar Brussel (110 km) wordt namelijk een tijdrit over 35 kilometer gereden, waardoor de cracks dus alle gelegenheid krijgen al van de eerste dag af goede plaatsen in het klassement af te bezetten. De 19e etappe van vrijdag 15 juli, van Pontarlier naar Besançon, gaat over 78 km tegen het horloge. Bij deze twee tijdritten blijft het. De ritten op de Mont Ventoux en de Puy de Dome van de voorgaande twee jaren hebben, naar het oordeel van de organisatoren, te zwaar op het verloop van de strijd gewogen, zodat men besloten heeft een bergrit tegen het horloge te laten vervallen.

In de gewone etappes spelen de bergen dit jaar echter weer een grotere rol dan in 1959. Na een aanloop van negen vlakke etappes tot Bordeaux over 1845 km vlogen negen berg-ritten achtereen door de Pyreneeën, de Cevennes en de Alpen. In het eerste bergmassief, de Pyreneeën, staan de renners de volwachtengende hindernissen te wachten: 10e etappe Mont de Marsan-Pau: de Aubisque (1710 m), 11e etappe Pau-Luchon: Tourmalet (2114 m), Aspin (1480 m) en Peyresourde (1563 m), 12e etappe Luchon-Toulouse: Ares (796 m) en Portet d'Aspet (1069 m). In de Cevennes: 13e etappe Toulouse-Millau: Tontasse (767 m), La Bassine (885 m) en Cause du Larze (872 m). Na de rustdag in Millau, in de 14e etappe Millau-Avignon: Perjuret (1031), Corniche des Cevennes (1038 m) en de Montée d'Uglas (670 m). In de Alpen- 15e etappe Avignon-Gap: Perty (1303 meter) Sentinelle (980 m), 16e etappe: Gap-Briançon: Vars (2111 meter) enIzoard (2360 m), het „dak van de Tour 1960". 17e etappe Briançon—Aix Les Bains: Lautaret (2043 m), Luitel-Chamrouse (1720 m) en Granier (1134 m), 18e etappe Aix Les Bains-Thonon Les Bains: Les Aravis (1498 m), Colombière (1618 m) en Les Gets (1162 m) Na Les Gets nog drie andere etappes, waarbij de 78 km lange tijdrit van Pontarlier naar Besançon.

Geen enkele van de 21 etappes is langer dan 250 km. De 7e etappe van Lorioent naar Angers is met 244 km de langste rit van deze Tour. Elf etappes zijn groter dan 200 km. In 1959 waren het er slechts 7.

Er zijn geen nieuwe etappe-plaatsen in het parcours opgenomen. De organisatoren in Parijs hebben bekend gemaakt, dat bij de ploegen die met volledige equipes van 14 renners starten ook de combinatie Nederland-Luxemburg is vertegenwoordigd. De KNWU heeft echter al enige tijd geleden besloten met een zuiver Nederlandse ploeg van 8 man te willen uitkomen. Het is zelfs lang niet zeker dat Luxemburg aan de Tour 1960 zal deelnemen.

Ter gelegenheid van de bekendmaking van de route, welke door de Tour de France 1960 zal worden gevolgd, heeft de directeur van de Tour, Jacques Goddet, in Parijs enkele toelichtingen gegeven. De organisatoren hebben — aldus de heer Goddet — de formule van de landenploegen gehandhaafd omdat de wielersport nog niet in het stadium is beland dat merkenteams als representatief voor de onderscheiden landen kunnen worden aangemerkt. Op de geneutraliseerde trajecten Bordeaux-Mont de Marsan en Thonon Les Bains-Pontarlier zullen de renners niet behoeven te fietsen. Van Bordeaux naar Mont de Marsan wordt de karavaan per trein vervoerd, van Thonon naar Pontarlier gaat de reis gedeeltelijk per boot over het meer van Genève. Er zal een extra-materiaal-wagen aan de karavaan worden togevoegd. Deze wagen krijgt zijn plaats voor de bezemwagen en zal voornamelijk bestemd zijn om de achterblijvers bij te staan, in het systeem der klassementen worden geen wijzigingen van enig belang aangebracht. Het algemeen klassement is weer rijk gedoteerd (ongeveer 10.000 zware franken). Ter nagedachtenis van de onlangs overleden Italiaanse renner Fausto Coppi zal tijdens de zestiende etappe op de Col van de Izoard een plechtigheid worden gehouden.

In Amerika tracht men op het ogenblik radio-actief afval tot een brok vastestof te verwerken die dan in zoutbeddingen of andere rotsformaties opgeborgen zou kunnen worden.

Drie Algerijnse mohammedanen diecenige maanden geleden schuldig waren bevonden aan moordaanslagen, hebben te Sidi Bel Abbes het leven voor een vuurpeloton gelaten.

Vergadering Baseball-bond

Hedenavond om acht uur heeft de uitgestelde vergadering plaats van de baseball-bond. In plaats van in het Nablo-gebouw te Mundo Nobo zal de vergadering in het C.V.B.-clubgebouw aan het Molenplein worden gehouden.

DE EILANDER

ROMAN VAN DE LOKKENDE ZEE

door

KLAAS TOXOPEUS

24

De „Cobri" sloop als het ware naderbij. Opeens schrokken de twee mannen hevig. Er galmde een luid hulpgeroep over het water.

„Verrek!" ezi Simon uit de grond van zijn hart, „dat is 'n sloep! En met mensen erin!" Ze zagen verschillende mensen die in de sloep overeind waren gaan staan. Eén van hen zwaaide met een fel wit licht......net licht dat zij gezien hadden. Nu stevende Simon er snel op af. „Waar mot dat heen?" riep hij, toen ze langszij lagen. Maar toen zei hij verbaasd: „As je me nou bedondert! Dat zijn schipbreukelingen." Hij draaide de schakelaar van het kleine zoeklicht op het kajuitsdek om en bescheen één voor één de mensen in de witte sloep. Zij praatten allen druk door elkaar en enkelen wilden zelfs aan boord van de „Cobri" klimmen.

„D'r af!" riep Simon, „of ik laat jullie allemaal barsten!" Snel kropen de mannen terug in de sloep. Eén stond er wild te gebaren. Hij was krijtwit, zag Hedwig. „Wir haben ein Kranke! Wir haben ein Kranke!" riep hij.

„'t Zijn Duitsers," concludeerde Simon. „Ze schijnen zieken te hebben." Hij boog zich uit de kuip van de „Cobri" en trok de sloep dichter tegen zijn eigen bootje aan. „Kranke kan hier kommen!", zei hij, „de rest slepen. Slepen!" en zijn woorden verduidelijkend, reikte hij één van de schipbreukelingen het eind van een sleeptros aan.

Twee van de mannen in de sloep tilden voorzichtig een slaphangend lichaam aan boord van de „Cobri". De man kreunde van pijn. Hij had een breed verband om zijn linker-onderarm. Hedwig zag dat het een noodverband was.

Met behulp van de twee Duitsers brachten Hedwig en Simon de gewonde in de kajuit, waar hij een plaatsje op de brede slaapbank kreeg. Intussen hadden de Duitsers de tros vastgemaakt. „Hou jij die zieke gezelschap, maat", sprak Simon. „Giet 'm maar een scheut jenever tussen zijn kiezen. Dat kan nooit kwaad." Hij verliet de kajuit en liet de motor sneller draaien. Even later zette de „Cobri" zich weer in beweging, nu op enkele meters afstand gevolgd door de sloep.

Hedwig keek wat onzeker naar de gewonde man op de bank in de kajuit. Hij had een fles jenever en een kroes gevonden en hij zou juist beginnen met de gewonde een weinig van de drank tussen de lippen te gieten, toen de man de ogen opsloeg. Hij staarde de jongeman verbouwereerd aan. Zijn ogen dwaalden van de fles jenever naar de kroes en toen weer naar het gezicht van de jonge eilander. Hedwig knikte de man toe. „Duitser?" vroeg hij. De man knikte.

„Wer sind Sie?" vroeg hij met schorre stem. „Wo befinden wir uns?" Hedwig begreep de vraag. „Cobri......", zei hij. „Cobri...... motorsloep...... van Simon de Rijke...... We gaan naar 't eiland. Alles voorbij!"

De gewonde scheen het te hebben begrepen. Hij sloot de ogen. Hedwig schonk snel wat jenever in de kroes en hield die tegen de lippen van de man op de bank. Met kleine slokjes dronk deze er wat van.

Het scheen hem goed te doen. Hij probeerde op zijn rechterzijde te gaan liggen, doch kreunend viel hij weer terug op de harde matras. „Rustig blijven!", sprak Hedwig. „Alles goed...... alles goed......"

„Ja......, gut .....", antwoordde de Duitser. Hij keek helderder uit zijn ogen, bemerkte Hedwig. Even later begon hij zelfs te spreken. Veel begreep Hedwig er niet van, maar wel werd hem duidelijk, dat de man van een coaster afkomstig was, die „Lübeck" heette. Het schip was op een mijn gelopen en bij de enorme ravage die was aangericht, was de Duitser met zijn arm tussen de onderdelen van de draaiende machine terecht gekomen. Zijn maats hadden hem er pas na de grootste moeite uit kunnen krijgen, vertelde hij. Het was allemaal in fracties van minuten gebeurd. Ze hielden het zelfs voor uitgesloten dat hun Maydays door de kustwacht waren opgevangen. Hedwig huiverde. Niet in staat om de man kenbaar te maken dat hij met hem meevoelde, greep hij maar weer naar de jeneverfles en goot de Duitser een scheut van de drank tussen de lippen.

Hij verliet de kajuit toen Simon hem riep. Waren ze nu al onder de wal? Hij haastte zich naar zijn oudere vriend, die straalde van trots. „Zullen we ze op 't eiland nou 'ns laten zien hoe Simon een sleepje naar binnen weet te laveren?" vroeg hij. „'t Zou mooi wezen om met alle lichten op langs de steiger af te meren. 't Zou 'n heel mirakel worden, maatje! 't Gebeurt zeker niet iedere dag, dat een Jutter een sloep met een complete equipage erin komt afleveren......"

„Je bent toch zeker niet van plan om aan de steiger af te meren?", schrok Hedwig, die zich al bevreesd voelde, dat men hen dan naar een verklaring van hun nachtelijke zeereisje zou vragen.

Simon schudde het hoofd. „Natuurlijk niet, maatje. Maar 't zou anders wel leuk zijn om plechtig op de steiger an te varen en de reddingscommissie een klein soupertje aan boord aan te bieden. Daar heb ik mijn hele leven naar verlangd; om ze eens te laten zien dat Simon ook nog wel wat anders kan dan jutten.

Maar nee — we zullen 'm daar even bezuiden de toren tegen het strand aan zetten. Ik geloof dat we 't kunnen wagen. Luister nou goed."

Kort en zakelijk gaf hij Hedwig zijn opdracht: „Zo gauw als de „Cobri" tegen het steile strand aanloopt, spring jij eraf en haalt hulp uit 't dorp. Zorg er voor dat de dokter ook mee komt."

„Komt in orde, Simon", antwoordde Hedwig. Hij probeerde zich de gezichten van de eilanders voor te stellen, als hij hun zou komen vertellen dat zij de bemanning van een Duitse coaster uit zee hadden opgepikt.

Met langzaam draaiende motor voer de „Cobri" naar het strand. Hedwig had Simons lange laarzen aangetrokken Toen de boot de grond roerde liet hij zich overboord zakken. Het water bleef hem niet boven de laarzen.

(Wordt vervolgd).

Dankbaar ARUBA jubelt

Dominicanessen verrichtten wonderwerken op ARUBA

Het fraaie Maria-convent, waar de zusters nu allen weer verenigd zijn, nadat zij vroeger in allerlei primitieve behuizingen over het hele eiland verspreid woonden. Het transport levert tegenwoordig geen problemen meer op.

Zusters organiseerden onderwijs en ziekenzorg

Aruba jubelt. Aruba toont zijn dankbaarheid, nu officieel het feit wordt herdacht, dat de eerwaarde zusters Dominicanessen van Voorschoten meer dan een halve eeuw hun beste krachten gaven aan het geestelijk en stoffelijk welzijn van Aruba. En wel is er reden voor vreugde. Wie kan schatten hoe groot de rijkdommen zijn, die de zusters aan Aruba gaven. Wie kan ook maar bij benadering zeggen hoevele gebeden er gezegd zijn en hoevele malen Aruba speciale zegeningen deelachtig werd door de nimmer aflatende gebeden voor de zusters. Bijzondere genade ontving Aruba ook door het feit, dat tal van Arubaanse meisjes tot de congregatie toetraden. Er is dus wel alle reden om zich te verheugen en om eensgezind dankbaarheid te betuigen aan God en de zusters voor de vele speciale genaden, die onze gemeenschap ontving. De geestelijke waarde van de aanwezigheid der zusters is oneindig veel groter, dan de practische, materiële waarde. En hoe groot is deze laatste al niet. Men mag het bijna een wonder noemen, hoe het werk van de zusters zich uitbreidde over het eiland. Het begon in een eenvoudige, kleine woning en nu is er geen parochie of buurtschap, die niet geprofiteerd heeft van het werk van deze zusters. Als tastbare bewijzen van de werkzaamheden van een handjevol zusters, zijn er overal de grote, bloeiende scholen en het hospitaal, dat juist een verjongingskuur en grote uitbreiding ondergaat. Tienduizenden jongens en meisjes ontvingen hun eerste en vaak ook nog enige schoolonderwijs van de zusters.

Gelukwensen van de Gezaghebber

Op 2 januari 1910 begonnen de Zusters Dominicanessen voor het eerst met hun werkzaamheden op Aruba, zodat op 2 januari 1960

een periode van 50 jaar vruchtbare arbeid werd afgesloten.

Dit gouden jubileum zal op 6 februari worden gevierd.

Ik wil langs deze weg Moeder Vicaria en de Congregatie van de Zusters Dominicanessen van Voorschoten van harte gelukwensen met hun gouden jubileum en tevens de hoop uitspreken, dat onze Almachtige Vader hen zegene met hun mooie en goede arbeid op Aruba.

F. J. C. BEAUJON,

Gezaghebber.

Hoe het begon

Het begon in november 1909 met zes zusters, die naar Aruba kwamen, van de Bovenwinden om hier het werk, dat eerder door een andere congregatie werd begonnen, voort te zetten. Het was nog een rustig en zeer eenvoudig Aruba, waar de eerste zusters Dominicanessen landden. Een Aruba, vrijwel zonder wegen en transportmiddelen. Een droog land, dat menigmaal kennis maakte met honger en gebrek, maar waar het leven, doordat het landelijk en rustig was, toch een zekere charme bezat.

Uit Johan Hartogs historische studie weten we, dat er in 1816 in het geheel geen onderwijs bestond. Later was er een protestantse onderwijzer.

Het eerste katholieke onderwijs werd gegeven door pater Serfin, die zijn lessen in het Spaans gaf. Hij deed dit thuis, in zijn strohut. Twintig jaar later was er een collectant van pastoor Schermer, die wat onderwijs gaf. Ook de pastoors Sanchez en Romero deden hun best, maar konden natuurlijk weinig uitrichten.

Pater Paulus en pastoor De Vries ijverden voor het organiseren van het onderwiis. Zelf timmerde pater Paulus in 1855 op Noord een schooltje en in hetzelfde jaar ook nog een in Oranjestad. De onderwijzers ontbraken echter.

Het ijveren van de pater en de pastoor werd echter met succes bekroond. Monseigneur Niewindt gaf aan de smeekbeden gehoor en in 1857 kwamen de zusters Modesta en Casimir van de zusters van Roosendaal. Zij braken de spits af en hielden het georganiseerd katholiek onderwijs ten doop. De omstandigheden waren meer dan primitief en zij begonnen in een klein huisje van maisstokken en palmtakken gemaakt.

In deze stal werd het onderwijs geboren ..... en het bleek vol beloften te zijn.

In de goede eeuwtijd groeide het dank zij Gods genade en de liefde, opofferingsgezindheid en kundigheid van de zusters, uit tot een complex van instituten, waar alle soorten onderricht worden gegeven.

De Dominicanessen

De zusters Franciscanessen namen zoveel scholen over op de andere eilanden, dat het nodig werd naar andere krachten om te zien. De Dominicanessen bleken bereid te zijn deze taak over te nemen. In 1908 willigde de Algemeen Overste, de Z.E. Zuster Ma. Euphrasia Huysmans, een verzoek van Mgr Van Baars, om naar Aruba te komen, in.

De Dominicanessen zouden twee staties van de vier van de zusters Franciscanessen overnemen, de scholen van Playa en van Noord. Het landhuis Sividivi (thans deel van het hospitaal) werd voor de Dominicanessen in orde gemaakt. In december 1909 arriveerde priorin Regina met de zusters Euphrosina, Gonzalez en Philothea en de zojuist uit Nederland gearriveerde zusters Cosma, Emiliana en Sofia.

De „Amigoe" schreef in zijn nummer van 18 december 1909 onder meer het volgende:

„Maandag as. zal de Weleerw. Moeder Priorin Regina, de Eerw. Zrs Dominicanessen Euphrosina, Gonzales, Philothea, Cosma, Sofia en Emiliana naar Aruba begeleiden om aldaar in de voormalige woning der Engelsen „Sivi-divi" het klooster „Santa Maria" te stichten. De nieuwe stichting der Zrs Dominicanessen belooft van

Met paard en wagen

In de eerste jaren werden de scholen van Noord en van Sta Cruz met paard en wagen bereikt. De zusters gingen op maandag de knoek in en keerden des vrijdags terug. Zelfs dat duurde niet lang. Gehoor gevende aan het verzoek van de betrokken pastoors bleven de zusters al spoedig ook met de weekeinden in de parochies om te helpen in de kerk. Alleen met de vakanties kwamen de zusters nog in het convent samen.

zeer groot belang te worden voor het Bijzonder Onderwijs op onze eilanden Aruba en Bonaire. Immers de R.K. Missie zal daardoor langzamerhand de beschikking krijgen over een groter aantal onderwijzeressen. Tot nu toe stond de Congregatie der Eerw. Zusters van Roosendaal geheel alleen voor de zware taak: 20 inrichtingen van R.K. Onderwijs, over de eilanden Curaçao, Aruba en Bonaire verspreid, van voldoend personeel te voorzien; het Pensionaat voor Jonge Dames op „Welgelegen" nog niet eens meegerekend, terwijl de Zrs Dominicanessen slechts voor zes kleinere scholen op de Bovenwindse eilanden behoefden te zorgen.

Met januari as. zullen de scholen van Oranjestad en de Noord overgaan aan de Eerw. Zusters Dominicanessen. Niet zonder leedwezen heeft de bevolking van Aruba de Eerw. Zusters van Roosendaal zien vertrekken.

Wij hopen, dat de Eerw. Zrs Dominicanessen met evenveel vrucht als haar voorgangsters mogen arbeiden en op dezelfde medewerking der Arubanen kunnen rekenen."

Tot zover de „Amigoe".

Vergezeld van de bisschoppelijke inspecteur frater Radulphus maakten priorin en zusters de reis aan boord van de schoener „Van Heerdt". Het landhuis, dat nu convent werd, kreeg de naam „Santa Maria". Na overleg met frater Radulphus, de pastoor en priorin Regina besloot men, dat zuster Gonzalez, in het bezit van de akte derde klasse en akte Engels, de klas in Santa Maria zou leiden. Zuster Philothea, die enkele weken tevoren juist de akte derde klas behaalde en bovendien een handwerkakte bezat, werd hoofd van de school bij de kerk. Zuster Emiliana, die de bewaarschoolakte had, hetgeen toen gelijk stond met een vierde klas-akte, kreeg het tweede en derde leerjaar.

De zusters kregen hulp van mej. Otilia Oduber, kwekeling, en het eerste leerjaar werd toevertrouwd aan mej. Titi, die al bij de zusters Franciscanessen werkzaam was. Zuster Euphrosina, die als Vicaria was benoemd van het nieuwe convent, zou met Zr Cosma en een kwekeling voor het onderwijs op de Noord zorgen.

Op de eerste kerstdag werd van de preekstoel in de St Franciscuskerk afgekondigd, dat die dag en de daaropvolgende dag gelegenheid bestond om na de Hoogmis leerlingen, die de vijfde klas met succes hadden doorlopen, te doen inschrijven voor de Sta Mariaschool. Het werd een betalende school. Voor ieder kind moest twee gulden per maand worden betaald.

Op de school Santa Maria zouden, behalve de gewone vakken van onderwijs ook de vakken Engels en

(Vervolg naar pagina 11)

De congregatie van de 3e orde

De Congregatie is van de Derde Orde van de H. Dominicus en geaffilieerd aan de Orde, die door de H. Dominicus ingesteld, door de pausen werd goedgekeurd en met tal van voorrechten verrijkt.

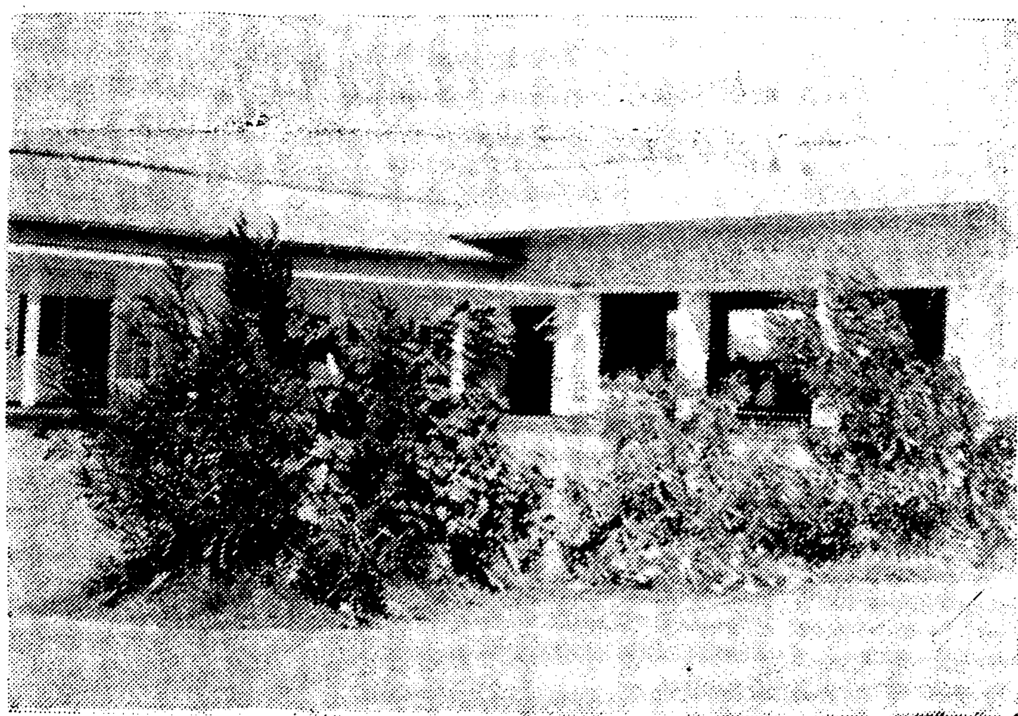
Haar leden delen niet alleen in alle geestelijke goederen van de Orde in het algemeen, maar ook in het bijzonder in alle privilegiën, gunsten en aflaten, die de overige zusters van dezelfde Derde Orde, gemeenschappelijk levend, zowel in leven als in dood, wettig genieten en verkrijgen.

Sedert 1932 is de Congregatie, dank zij de bijzondere goedkeuring aan haar constitutiën door Z.H. Paus Pius XI verleend, een pauselijk congregatie, d.w.z. een congregatie, die rechtstreeks onder de H. Stoel staat.

De geest der congregatie is dezelfde als die van de Orde van de H. Dominicus. Zij verenigt het beschouwende met het werkzame leven, dat is: de overweging der eeuwige en goddelijke waarheden met de beoefening van geestelijke en lichamelijke werken van barmhartigheid. Haar leden leggen zich toe op het verkrijgen van een inwendig, met God verenigd leven, overtuigd als zij zijn, dat zij door de beoefening van de liefdewerken, die aan de congregatie eigen zijn, slechts van waarachtig nut kunnen zijn voor de naaste, naarmate zij dat inwendig leven in zich aankweken. Dit geldt ook voor diegenen onder haar, die niet rechtstreeks aan die liefdewerken verbonden, in de verborgenheid van het klooster de bezigheden volbrengen die haar worden opgedragen. Ook zij, als leden van één lichaam, delen in en werken mede aan de liefdewerken, waarvan de congregatie de beoefening op zich genomen heeft en trekken door haar meer in afzondering geleid leven Gods zegen af over haar medezusters, die zich rechtstreeks aan die werken wijden. Zij zijn als de kleine verborgen radertjes, die in een machine onmisbaar zijn, om deze aan haar doel te doen beantwoorden.

Behalve de dagelijkse meditatie, die des morgens en des avonds wordt gehouden, bidden zij gezamenlijk in het koor het Officie van de H. Maagd volgens de ritus van de Orde en besluiten haar dagtaak met de heerlijke processie van het Salve Regina En niet alleen hun dagtaak .... ook hun leven besluiten de zusters onder de zang van het Salve Regina. Wanneer een zuster op haar sterfbed ligt, en haar einde nadert, verenigen zich haar medezusters ôm de stervenssponde en zingen, geknield, met zachte stem het Salve Regina, dat men het volkslied van de Orde zou kunnen noemen.

Voorwaar een hoopvol einde voor het Dominicaans leven op aarde.

Een hoekje van het scholencomplex op Noord.

Ze hebben alle reden tot juichen. Het zijn de eerste leerlingen van de Fatima-kleuterschool. Ze zijn in goede handen en kunnen voorlopig nog vele jaren genieten van het uitstekende onderwijs van de soeurs en frères.

Dominicanessen van Voorschoten

Omstreeks het jaar 1830 leefden er te Rotterdam twee meisjes, Lucia, geboren te Maastricht in 1808, en Elisabeth, geboren te Luik in 1810. Zij waren de enige kinderen van het echtpaar Pinkers—Roch, dat tot de gegoede middenstand van Rotterdam behoorde. Beide meisjes wilden het religieuze leven omhelzen. Daar er echter in die tijd in Nederland geen enkel moederhuis van een congregatie was, ondernamen zij een reis naar België om met verschillende kloosters kennis te maken.

Zij vonden echter niet wat zij zochten en keerden onverrichterzake naar huis terug. In de teleurstelling, die zij ondervonden, zagen zij echter een aanwijzing van de Voorzienigheid, dat zij met betrekking tot haar verlangen nog geen beslissing moesten nemen. Vast overtuigd, dat God, indien Hij haar voor een echt kloosterleven bestemde, haar te zijner tijd tot deze bestemming zou doen komen, begonnen zij zich op het verrichten van liefdewerken toe te leggen. Zij stelden zich daarbij onder de leiding van een pater Franciscaan. Doch niet in de grote familie van de H. Franciscus wilde God haar diensten gebruiken, en ongemerkt voerde Hij de meisjes naar hun bestemming.

In het jaar 1835 ontmoetten zij pater Raymundus van Zeeland van de orde der Dominicanen, wiens familie sedert jaren met haar ouders bevriend was. Deze ontmoeting werd in Gods hand het middel om aan de verlangens van deze meisjes richting te geven. De gevolgen van deze kennismaking zijn zo geweest, dat de kroniek der congregatie terecht aantekent, dat hiermee de geschiedenis van de congregatie feitelijk be-

Pater Van Zeeland raadde de zusters Pinkers aan, niet het land te verlaten om elders het religieuze leven te omhelzen, maar integendeel, zich in eigen omgeving nog meer op liefdewerken toe te leggen. Als onmiddellijk gevolg van dit priesterlijk advies en gesteund door hun ouders, werden nu twee bovenkamers gehuurd, waar Lucia en Elizabeth een naaischooltje begonnen. Ter ere van de 15 geheimen van de Rozenkrans begonnen zij met vijftien leerlingen.

Pater Van Zeeland bracht er het zijne toe, gaf haar 15 naaikistjes en even zovele stoelen en stoven en een lamp. Daarmee was het fundament gelegd van de congregatie.

In januari 1836 werden de meisjes lid van de derde orde van de H. Dominicus onder de namen van Catharina en Columba en een jaar later legden zij haar professie als wereldlijke tertiarissen af.

Meer meisjes sloten zich bij hen aan en het werk groeide in omvang.

Op 24 mei 1841 verenigden zij zich, zes in getal tot een communiteit in een woning aan de Rotterdamse Schie, die zoveel mogelijk als klooster ingericht, met goedkeuring van de kerkelijke overheid werd ingezegend en aan de H. Catharina van Siëna toegewijd. Dit werd het

(Vervolg naar pagina 11)

Hoe het groeide

Vanaf het bescheiden begin in Oranjestad, groeide het door de zusters Dominicanessen beheerde onderwijs uit tot:

Mariacollege, Oranjestad, meer dan 1000 lerlingen;

St Rosaschool, ruim 400 leerlingen;

Dakota: O.L.V. van Fatimaschool, ongeveer 150 leerlingen (pas geopend);

Savaneta: H. Hartschool, ongeveer 300 leerlingen;

Brazil: Christus Koningschool, ongeveer 170 leerlingen;

San Nicolas: H. Filomenaschool, ongeveer 600 leerlingen (de andere scholen werden overgedragen aan de zusters van Steyl);

Paradera: Maria Gorettischool, met ongeveer 200 leerlingen.

Op Santa Cruz werden de bloeiende scholen overgedragen aan de zusters van Asten. Ook het hospitaal ging over naar deze zusters.

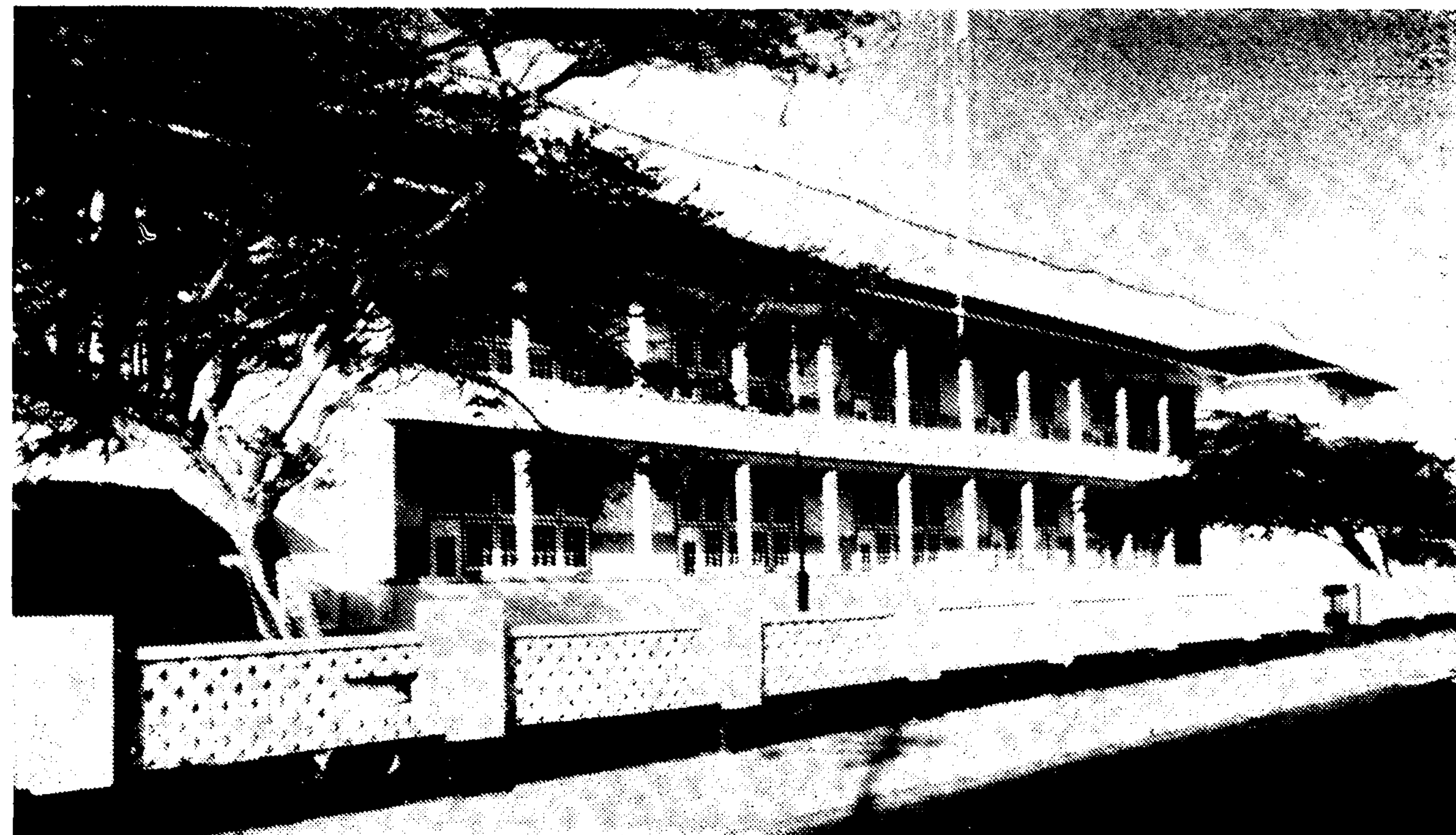
Op Noord gingen de scholen naar de zusters van Bethanië.

De zusters hebben voorts nog onder hun leiding het huishoudonderwijs, zowel te San Nicolas, Santa Cruz als te Oranjestad.

Heel wat Arubaanse meisjes volgen de opleiding voor de akte van bekwaamheid als onderwijzeres op de kweekschool van de zusters te Reuver, Nederland.

Op Aruba heeft men een opleiding tot fröbelonderwijzeres. Die opleiding begon in 1945 en telt ongeveer 40 leerlingen.

Sinds september is de opleiding iets gewijzigd en duurt nu twee jaar tot assistent-leidster en drie jaar tot leidster. Sinds kort is de eis voor toelating tot deze cursus het bezit van een ULO-diploma.

Het Mariacollege. De grootste en mooiste school van Aruba, waar meer dan duizend meisjes Mulo-onderwijs genieten.

Proficiat, Zusters!

Vele weken is er op Aruba achter de schermen hard gewerkt om op 6 februari a.s. hulde te brengen aan de eerwaarde zusters Dominicanessen, die dan het feit herdenken, dat zij vijftig lange jaren gewerkt hebben op dit kleine, vriendelijke eiland in de blauwe Caraibische Zee.

Vijftig jaren gewerkt aan de opvoeding van de Arubaanse jeugd, daarbij ook nog voor een belangrijk aantal jaren aan de moeilijke ziekenzorg toen het San Pedro-hospitaal nog onder beheer stond van de zusters.

Het is een lange tijd, vijftig jaren, een halve eeuw. Wij behoeven u niet te vertellen over de tijd, dat de zusters aankwamen, in dit blad zult u verschillende artikelen aantreffen, die hier uitvoerig en dieper op ingaan. Wel weten we, dat het vijftig jaren geleden op Aruba geheel anders toeging, het was niet zo gemakkelijk, de wegen waren er niet, het vervoer was anders, och we weten dat allemaal wel, Aruba is in enkele jaren door de olie-industrie een welvarend eiland geworden, het aanzien van Aruba veranderde en verandert nog steeds.

Wat niet veranderde, zijn de eerwaarde zusters, zij zijn gebleven, zoals zij waren in 1910, vol van ijver, vol van goede moed om mede te helpen aan de opbouw van Aruba, om mede helpen aan de vorming van de jeugd, om steeds weer klaar te staan, wanneer bij hen voor hulp wordt aangeklopt.

Aruba kan de eerwaarde zusters Dominicanessen niet dankbaar genoeg zijn, wat zij voor dit eiland gedaan hebben, valt niet te beschrijven. We moeten maar eens rond zien en dan niet op de eerste plaats naar de vele scholen, die door de zusters geleid worden, neen, allereerst naar de velen, de ontelbare duizenden, die hun opleiding genoten hebben bij de zusters, naar de vele dankbare patiënten, die door hen in het San Pedro-hospitaal verpleegd werden.

Sinds die eerste dag, dat de zusters hun moeilijk doch mooie werk begonnen, zijn er vele jaren voorbij gegaan, een halve eeuw, veel veranderde er op Aruba, vele zusters gingen terug naar het moederland, velen vonden hier hun laatste rustplaats, nieuwe zusters kwamen, het werk, dat men steeds, ook al valt het wel eens niet mee, met een glimlach en opgewekt verricht, werd echter voortgezet, want...... tijden veranderden, jaren gingen voorbij, doch de zusters bleven en zij bleven onveranderd. Laat ons daar dankbaar voor zijn.

Dat de eerwaarde zusters dit werk steeds hebben kunnen en mogen verrichten, is zeker te danken aan de Allerhoogste, Die over het zegenrijk werk van de zusters waakte. Moge Hij, van Wie alle goeds komt, moge Hij de eerwaarde zusters in hun werk blijven zegenen. Moge Hij de zusters nog vele gelukkige en voorspoedige jaren op Aruba geven, opdat Aruba, zoals in het verleden, in het heden en de toekomst, de vruchten moge blijven plukken van hun zegenrijk werk.

Zusters Dominicanessen, proficiat!

JOS VAN DER SCHOOT,
Secretaris Huldigingscomité Gouden Jubileum Zusters Dominicanessen op Aruba.

Dankbaar Aruba jubelt

(Vervolg van pagina 9.)

voor de meisjes fraaie handwerken worden onderwezen. De scholen openden op 3 januari haar poorten.

Ruim tweehonderd leerlingen

De school bij de kerk begon met 190 leerlingen en de Santa Mariaschool van Sividivi met 24. Daarmee was de laatste school dan geheel gevuld, want de zusters hadden juist twaalf banken, elk voor twee kinderen.

Alles verliep vlot, totdat er een spaak in het wiel werd gestoken door de ziekte van zuster Cosma. Bij het schreiend tekort aan krachten was ziekte van één onderwijzeres voldoende om het onderwijs in ernstige mate te belemmeren.

Vooral op Noord werd het „geven en nemen". Met open armen werden op 2 juni 1911 zusters Magdalena van Steenbergen en Dosithea ontvangen. Zuster Magdalena en zuster Emiliana gingen naar Noord en zuster Vicaria kon nu op Playa blijven. Kort na zijn verjaardag schonk pastoor Krugers aan de zusters het Mariabeeld, dat een ereplaats kreeg in de galerij.

Snelle groei

Vanaf het begin bleek, dat de zusters de juiste koers wisten te kiezen en het onderwijs groeide met sprongen. Geregeld arriveren er nieuwe zusters en worden er meer diploma's behaald. Zusters Candida en Romualda behaalden de vierde rang, zuster Bertranda het diploma Engels. Voor de Noord werden bestemd de zusters Emiliana en Candida en de kwekelingen Laura Kely en Maria Kely. Naar Santa Cruz gingen in januari 1913 de zusters Bertranda, Dosithea en Romualda en de kwekeling Gumersinda Luydens.

Eerste Ulo

Op 3 maart 1913 was het weer een grote dag voor het onderwijs. In de schaduw van de St Franciscuskerk werd de eerste steen gelegd voor de R.K. U.L.O.-school. Dat gebeurde door de toenmalige gezaghebber, de heer Beaujon. Allerwege heerste vreugde en dankbaarheid over dit tastbaar bewijs van de groei en uitbouw van het onderwijs. De goede verwachtingen, die bij deze gelegenheid werden uitgesproken door de gezaghebber, gingen wel dubbel en dwars in vervulling.

Ook deze school werd — als het zustershuis — onder bescherming gesteld van de Allerheiligste Maagd en werd Santa Maria genaamd. Des avonds was er een feestavond, waarbij vele autoriteiten en de ouders aanwezig waren en de leerlingen voor een programma van voordrachten in de Engelse, Nederlandse en Spaanse taal zorgden.

De fraters helpen

Tot dusver waren alle scholen gemengd. Met de groei van het onderwijs deed zich de behoefte gevoelen aparte jongensscholen te stichten. In december 1914 vestigden de fraters van Tilburg zich op Aruba en begonnen op 4 januari 1915 met de jongensschool. De laagste klassen bleven, door een tekort aan fraters nog van de zusters. Ana Arends, die met goed gevolg het kwekelingen examen in Curaçao had afgelegd kon nu enige lessen in de zesde klas overnemen en helpen met de correctie. Met Otilia Oduber en Gumersinda ging zij vierde rang studeren.

In januari 1916 arriveerden de nieuwe missionarissen, zusters Andrea, Pulcheria en Dosithea.

Zuster Sofie overleden

Op 2 november 1916 overleed de goede zuster Sofie. Zij werd 38 jaar. Dit was in het twaalfde jaar van haar professie.

Zuster Sofie behoorde tot de eerste groep zusters, die met bestemming Aruba in 1909 uit Nederland vertrokken. Op 20 september ontviel de beminde zuster zuster Maria Magdalena, in de ouderdom van nog geen 38 jaar.

Onverdroten gaat het werk voort. In mei 1919 wordt de eerste steen gelegd voor het nieuwe zustershuis dat nu tussen de kerk en de scholen komt, op de plaats waar nog altijd het intussen wel zeer gemoderniseerde Mariaconvent staat. In juni arriveren de zusters Ludwina, Wijnanda Maria Josefa en Martha. Zij worden vergezeld door Moeder Vicaria. Een maand later komen zuster Clara en zuster Reginalda, die met de schoener „Estella" uit St Maarten zijn gekomen, vooral in verband met de plannen tot het stichten van een hospitaal.

Dan volgt in januari 1920 het stichten van de bewaarschool. In korte tijd zijn er veertig kinderen van tussen de vier en zes jaar oud.

Verhuizing

Op 30 april 1930 zijn de zusters op het feest van de H. Patrones Sta Catharina voor het laatst in het oude Sta Maria bijeen. Er is een plechtig Lof en tot besluit een gezellig en feestelijk samenzijn, waarbij zelfs een afscheidslied „Sividivi en de aloëvelden" wordt gezongen.

Op 19 mei komt zuster Cherubine naar Aruba voor de huishouding en zuster Nicephora als plaatsvervangster van zuster Andrea.

San Pedro hospitaal

De geschiedenis gaat voort. In het dagboek wordt een nieuwe glorieuze datum van een bijzondere aantekening voorzien. Het is 29 september 1920. Z.H.E. Mgr Vuylsteke wijdt het San Pedro-hospitaal in. Op 1 oktober volgt de officiële opening. Directrice wordt zuster Clara. De eerste zieken, vier in getal, worden opgenomen en openen zo een lange rij van patiënten, die in steeds toenemende mate hulp en steun komen zoeken bij de zusters. Op 5 maart 1921 trekt een mooie processie, waarin een 170-tal leerlingen, naar de kerk in verband met de Intronisatie van het H. Hart op de meisjesschool. Op de grotegalerij van het klooster prijkt dan het grote beeld van Jezus' Heilig Hart.

In december 1921 komt er hulp voor het hospitaal. Priorin en zuster Clara staan aan de haven om zuster Genesia af te halen. Dan zijn er drie zusters werkzaam in het hospitaal.

In januari 1922 moet zuster Cherubina op last van dr Hopkins het hospitaalwerk, dat voor haar te zwaar wordt, staken. Zuster Elisabeth (Syndica) gaat dan een handje helpen, totdat er nieuwe gediplomeerde verpleegsters uit Nederland komen.

Ook op andere wijze wordt het werk van de zusters gezegend. Gumersinda Luydens neemt afscheid als kwekeling aan de school. Zij voegt zich als derde postulante bij de andere meisjes.

In maart is zuster Cherubina in zoverre hersteld, dat zij aan de froebelschool verbonden kan worden.

En terwijl zusters komen en gaan, en er steeds meer meisjes gevonden worden, die als lekenonderwijzeressen kunnen optreden, groeit het werk van de zusters.

Pionierswerk

Nadat de „olie" zich op Aruba heeft gevestigd, ontwikkelt zich een grote gemeenschap in de omgeving van San Nicolas. In 1933 besluiten de zusters dan ook in San Nicolas het stichten van scholen ter hand te nemen. De eerste school is de St Theresiaschool. Zoals ook elders het geval was op Aruba, is het begin hier een gemengde school voor meisjes en jongens. Zusters Philothea, Maria Josepha en Eucheria beginnen met maar liefst 273 leerlingen. De zusters worden voorlopig ondergebracht op de zolderverdieping van de pastorie. Een eigen conventsgebouwtje komt klaar in 1934. In september 1934 nemen de fraters drie klassen over en dat duurt dan tot 1 januari 1938, als de frères van de H. Joh. Baptist de la Salle alle jongensklassen overnemen.

Als hoofden van de zustersscholen in San Nicolas treden achtereenvolgens op: zuster Philomena, zuster Magdala, zuster Silvestrina, zuster Waltruda, weer zuster Magdala, zuster Gerarda Majella, totdat in 1957 het werk wordt overgenomen door de zusters van de Goddelijke Voorzienigheid van Steyl.

Het Philomenacollege werd in 1946 geopend met vijf klassen, onder leiding van zuster Magdala.

Sinds 1946 wordt er ook in San Nicolas kleuteronderwijs gegeven. In 1957 werd voorts op Lago Heights opgericht de Maria Reginaschool.

Met uitzondering van het Philomenacollege werd de leiding van deze scholen overgedragen aan de zusters van Steyl.

Op een gegeven moment is al het onderwijs — van kleuter- tot huishoudscholen — in handen van de zusters Dominicanessen. Het Mariacollege groeit tot de mooiste en grootste school van het eiland met meer dan 1000 leerlingen.

In de stad, op Noord, Paradera, Savaneta, Brazil, Santa Cruz en San Nicolas beheren de zusters de scholen. Prinses Beatrix opent officieel de fraaie huishoudschool te Santa Cruz en momenteel werd al weer begonnen met een school bij de kerk van Fatima te Dakota. In aanbouw is een groot scholencomplex op Socotoro, waar straks de moderne huishoudschool wordt ondergebracht.

Overdracht

Het is geen wonder, dat er een moment komt, dat de zusters het alleen niet meer aan kunnen. De groei is niet te stuiten en de eisen worden steeds groter. Het aantal zusters blijft nagenoeg constant en in Nederland, waar de werkzaamheden zich ook voortdurend uitbreiden, kan men niet meer zusters missen.

Daar komt nog bij, dat het aantal roepingen helaas de laatste jaren afnam, waardoor het onmogelijk is het werk verder uit te breiden. Gelukkig vindt men andere congregaties bereid om het werk voort te zetten.

Het hospitaal en de scholen van Santa Cruz worden overgedragen aan de zusters van Asten en — zoals wij al eerder zagen — werden de scholen in San Nicolas overgenomen door de zusters vain Steyl. Op Noord nemen de zusters van Bethanië, die het jeugddorp beheren, ook de scholen over.

Ondanks al deze overdrachten, blijft er nog een overvloed van werk voor de nu jubilerende zusters Dominicanessen van Voorschoten.

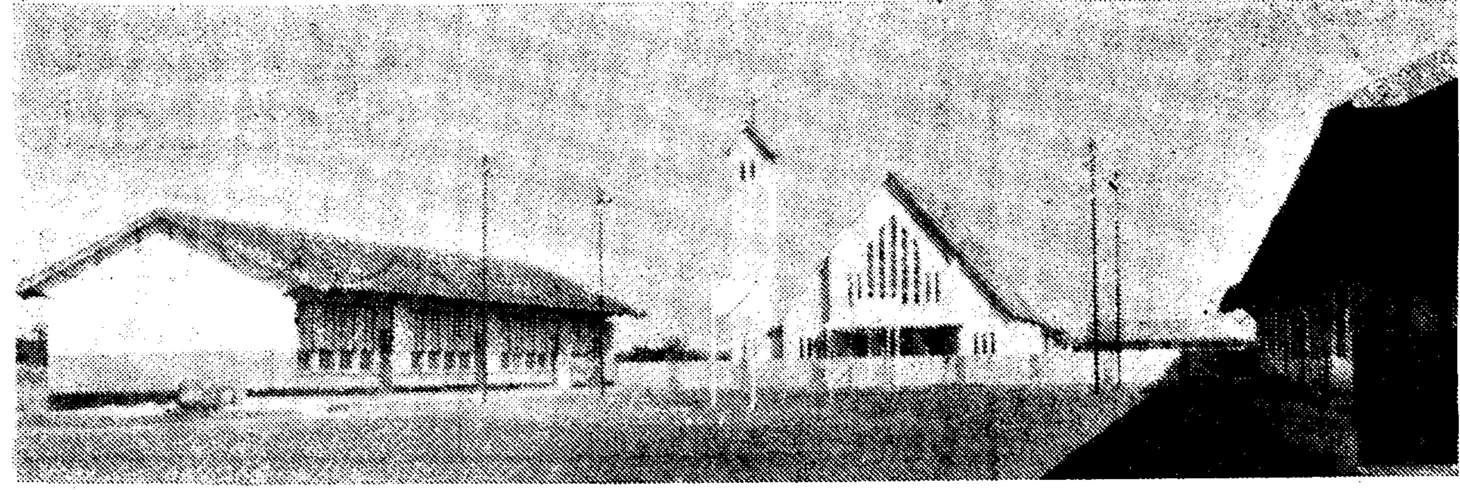
Veel veranderde! Het hutje werd een groot, modern convent. De gehuurde paardewagen werd vervangen door auto's. Strohutten groeiden tot geweldige scholencomplexen.

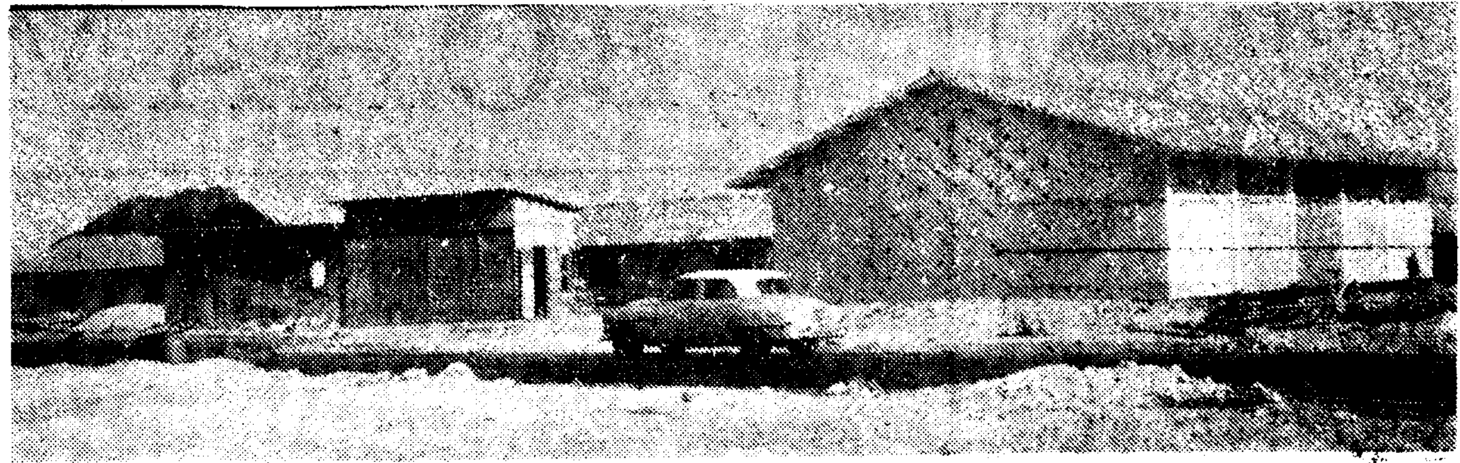
Veel veranderde! ...... maar wat bleef is de toewijding, waarmee de zusters haar verheven taak vervullen.

Aruba is u dankbaar, zusters, en bidt God, dat Hij uw werk tot in lengte van dagen zal blijven zegenen!

De Kerk het inspirerend centrum

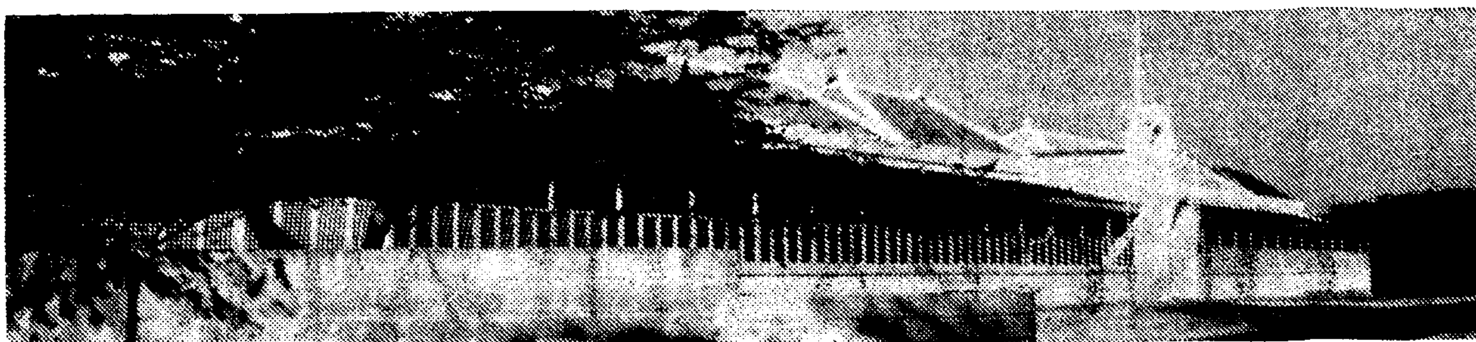

Overal waar nieuwe kerken verrezen, verschenen ook scholencomplexen. De foto boven toont het scholen-complex rond de nieuwe Heilig Hart-kerk van Savaneta. Op de foto in het midden: de kerk van Christus Koning te Brazil. Op de foto beneden: de gebouwen rond de Fatima-kerk, die nog niet gereed zijn, maar waar het onderwijs reeds is begonnen.

Het hospitaal en de Zusters

In het begin van onze eeuw bestond er op Aruba nog geen ziekenhuis. Wel had het gouvernement een huis gehuurd, waarin enkele zieken konden worden opgenomen. Maar het was een zeer primitief geval. De patiënten werden onder toezicht van een directrice door hun eigen familieleden verzorgd. Dat werd vanzelf een onhoudbare toestand, waarmee dr Hopkins niet tevreden kon blijven. Meermalen gebeurde het, dat een ernstige zieke na wekenlange ongesteldheid er tenslotte toe overging om met een zeilschip naar Curaçao te gaan, om aldaar in het Sint Elisabethsgasthuis genezing te zoeken of een operatie te ondergaan. Met de dag werd het gemis van een echt ziekenhuis op Aruba meer en meer gevoeld.

Dr Hopkins deed zijn uiterste best om verbetering in deze ongelukkige toestand te brengen. Hij bepleitte de zaak bij het gouvernement, maar zonder uitkomst. Ten einde raad wendde hij zich tot de Apostolisch Vicaris, Mgr Vuylsteke, en alhoewel de bisschop onder grote zorgen gebukt ging, besloot hij toch om Aruba ,en echt ziekenhuis te geven. Hij vond de zusters Dominicanessen bereid om het werk van de verpleging op zich te nemen.

De zusters woonden sinds 1909 in het landhuis Sividivi. In dit landhuis zou het nieuwe ziekenhuis gevestigd worden. Voor de schoolzusters werd een nieuwe woning naast de Playa-kerk gebouwd en de vier kamers van Sividivi werden ingericht voor de verpleging van zieken. Zó werd op 29 september 1920 het nieuwe ziekenhuisje ingezegend door Mgr Vuylsteke. Op 1 oktober werden de eerste vier zieken opgenomen. Zuster Clara was de eerste directrice, bijgestaan door de assistente zuster Mattea.

Het ziekenhuis San Pedro di Verona was geboren. Onder de kundige leiding van de zusters Dominicanessen begon het te groeien. Al spoedig kwam er plaatsgebrek, zodat aan beide zijden van het landhuis moest uitgebreid worden. Eerst in 1934 kwam de kapel. Het werd een grote verbetering, toen in 1935 de eerste chirurg dr Harmsen aankwam. Het eerste röntgenapparaat kwam in 1940.

Het San Pedro-hospitaal, zo nederig begonnen, werd een echt ziekenhuis. Er konden toen reeds een 80 patiënten worden opgenomen. Met grote voortvarendheid werden er steeds andere afdelingen bijgebouwd, zodat in 1955 ongeveer 135 zieken konden worden verzorgd. Het ziekenhuis was nu zóveel uitgebreid, dat de zusters Dominicanessen geen kans meer zagen om voldoende verplegend personeel te sturen. Dat was jammer. Maar door de goddelijke voorzienigheid werd een andere congregatie van zusters geïnspireerd dit werk van barmhartigheid over te nemen. In februari 1957 kwamen de nieuwe zusters van Asten, om het liefdewerk van de ziekenverpleging voort te zetten.

Met weemoed vertrokken de zusters Dominicanen uit het San Pedro-hospitaal.

Aruba blijft grote dankbaarheid verschuldigd aan de pioniersters, die met grote offervaardigheid en naastenliefde gedurende 36 jaar de zieken van dit eiland hebben verpleegd. Geen wonder, dat de gouverneur van Curaçao het volgende telegram aan de zusters toezond:

„Hartelijk dank voor de 36 jaar toegewijde en succesvolle sociale arbeid, hartelijk dank voor het 36 jarig voorbeeld van naastenliefde en van gezinheid voor het offer".

Aruba dankt de zusters voor het San Pedro-hospitaal!

p. A. SPEKLE

Dominicanessen van Voorschoten

(Vervolg van pagina 9.)

eerste huis van de toekomstige congregatie.

In die dagen was de bisschoppelijke hiërarchie in Nederland nog niet hersteld. De zusters stonden daarom onder de onmiddellijke leiding van de provinciaal der Dominicanen. Van hem kregen zij de regels, die moesten worden nageleefd.

Zuster Catharina werd tot priorin aangesteld. De zusters kregen een zwart habijt, maar droegen het, in verband met de tijdsomstandigheden voorlopig alleen in huis.

De katholieken hadden bij de grondwet van 1815 wel vrijheid van godsdienst gekregen, maar deze vrijheid was, wat priesters en kloosterlingen betreft, zeer beperkt. De zusters konden zich dus niet op straat vertonen, dan in een eenvoudige zwarte japon. Een grote zwarte hoed bedekte het witte neepjeskapje.

De werkzaamheden verbonden aan het huis groeiden voortdurend. In het eerste jaar nam het aantal kinderen, dat aan de zusters werd toevertrouwd, toe tot 250. Vele zieken en ouden van dagen werden door haar bezocht en menigeen werd terug gebracht op de goede weg.

Maar ook haar ledental nam, onder Gods zegen, toe. Vijf nieuwelingen boden zich reeds in het eerste jaar bij haar aan.

Toen de nieuwe stichting dus levensvatbaarheid bleek te hebben, werden in 1842 drie van de zusters uitgekozen om de zorg op zich te nemen van het weeshuis aan de Schiedamse Dijk, dat altijd onder leiding van een „vader en moeder" had gestaan.

De nieuwe wezenverzorgsters gingen nu, in tegenstelling met de zusters van de Schie in haar kloosterkleed op straat.

Dit bracht de gemoederen zo in beweging, dat al spoedig de burgemeester van Rotterdam bij de pastoor van de Steigers-parochie ging informeren, „wie aan de zusters verlof had gegeven zich in een geestelijk gewaad op straat te vertonen".

De pastoor antwoordde met een wedervraag: „Of er in Nederland ook een wet bestond, die de dames een bepaalde mode voorschreef" ..... De burgemeester bleef natuurlijk het antwoord schuldig en daarmee was de zaak afgedaan.

De zusters bleven in hun habijt de straat opgaan. Eerst in 1883 werd dit zwarte habijt vervangen door het witte der orde, zoals de zusters het thans dragen.

Toen in 1853 de kerkelijke hiërarchie in Nederland werd hersteld, kwam de congregatie onder de onmiddellijke leiding te staan van de bisschop van Haarlem.

In 1865 ging het noviciaatshuis van Rotterdam over naar Schiedam. Daar werd eigenlijk het eerste noviciaat van de congregatie en kwam te staan onder leiding van een officieel daartoe aangestelde novicenmeesteres.

In 1876 werd door de congregatie de onder Voorschoten gelegen villa Blijdorp aangekocht en werd dit gebouw tot pensionaat ingericht.

De congregatie breidde zich gestadig uit en op Blijdorp bouwde men voortdurend bij. In 1888 gingen de hogere overheden en het gehele noviciaat over naar Blijdorp, dat sedertdien Moederhuis en Noviciaat der Congregatie bleef.

Thans hebben de zusters overal in Nederland scholen, weeshuizen, gestichten en ziekenhuizen. Voorts wordt in tal van plaatsen het liefdewerk der wijkverpleging uitgeoefend.

Congregatie op de Bovenwinden

In 1890 zagen de zusters haar lang gekoesterd verlangen ook in de Missie werkzaam te zijn, in vervulling gaan. Het eiland St Maarten werd in april 1890 opgenomen. Zes zusters vertrokken er heen en betrokken te Philipsburg een huis, door pastoor Nieuwenhuis ten geschenke gegeven aan het Vicariaat. Binnen een maand na aankomst ging de eerste school open. Het onderwijs van de zusters voldeed. In 1897 werd aan de Simpsonbay aan de andere kant van het eiland een bijstatie geopend. Het werd een zondagsschool, die ruim een jaar later vervangen werd door een geregelde dagschool. De zusters gingen dan 's maandags naar Simpsonbay en keerden vrijdags naar het St Josephconvent te Philipsburg terug.

In 1899 werd een school geopend te St Eustatius, waar de zusters het hele jaar bleven, om met Kerstmis — dat was toen de tijd van de grote vakantie — naar St Maarten te gaan.

In 1905 openden de zusters een school op Saba. In 1907 werd daar nog een tweede school overgenomen.

In 1908 werden de werkzaamheden verder uitgebreid door het oprichten van een ziekenhuis op St Maarten, het St Rosa-hospitaal. Ook dat was een ware weldaad voor de bewoners.

Aangename verrassing

In de maand juni 1922 brachten gouverneur en mevrouw Brantjes hun eerste officiële bezoek aan Aruba. Hierbij toonde Z.E. grote belangstelling voor het onderwijs. Ook werd het convent bezocht. Toen de gouverneur hoorde, dat de zusters in verband met hoge transportkosten het 12½ jarig feest op Aruba niet konden vieren, zorgde hij voor een verrassing.

De gouverneur gaf de pastoor, zonder dat de zusters er iets van wisten, opdracht om voor zijn kosten het transport per auto te verzorgen van zusters in de knoekoe naar het convent. Mevrouw Brantjes zorgde voor twee grote taarten. Zodoende vierden de zusters, geheel buiten verwachting, op gezellige wijze het twaalf en half jarig jubileum.

Directie en Personeel der

BOUWMAATSCHAPPIJ
ARUBA N.V.

wensen de Eerwaarde Zusters Dominicanessen hartelijk geluk met het
50 JARIG JUBILEUM.

Met diepe erkentelijkheid voor het zegenrijk werk gedurende vijftig jaren in de Arubaanse gemeenschap verricht, bieden wij de

Eerwaarde Zusters Dominicanessen
onze hartelijke gelukwensen aan bij haar
GOUDEN JUBILEUM

„BOHAMA-ARUBA" N.V.

BOUW-EN HANDELMAATSCHAPPIJ

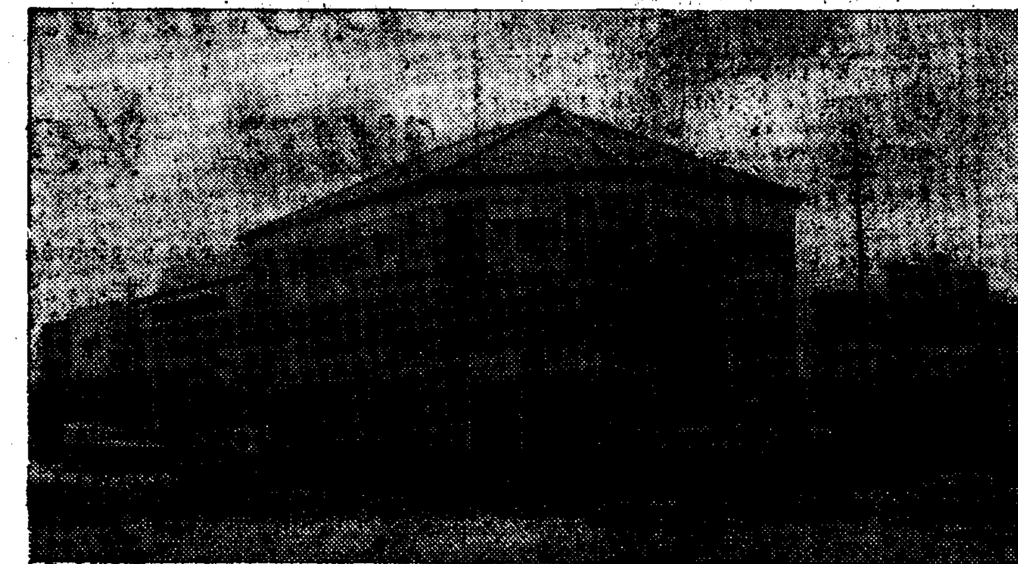
ODUBER & KAN INC.

Aan de Orde der Eerwaarde Zusters Dominicanessen bieden wij — in eerbiedige dank voor het vele heilzame werk voor de Arubaanse Gemeenschap verricht —

ONZE HARTELIJKE GELUKWENSEN
bij het
50-JARIG JUBILEUM OP ARUBA.

Moge het de Zusters gegeven zijn nog vele jaren hun zegenrijk werk voort te zetten.

ODUBER & KAN

NEME IMPORT EXPORT MAATSCHAPPIJ N.V.
biedt de Eerwaarde Zusters Dominicanessen haar hartelijke gelukwensen ter gelegenheid van dit gouden Jubileum. Moge de Zusters nog vele jaren op Aruba hun zegenrijk werk blijven voortzetten.

Ter gelegenheid van het
Gouden Jubileum
der Orde der
Zusters Dominicanessen
op ARUBA,
bieden wij de Eerwaarde Zusters onze hartelijke Gelukwensen aan.
Moge het de Orde gegeven zijn nog vele jaren het heilzame werk voor de Arubaanse gemeenschap voort te zetten.

HOLLANDSE SLAGERIJ A. J. TONK
ORANJESTAD

BOUWMAATSCHAPPIJ
PETRONA & CROES N.V.

BIEDT DE EERWAARDE ZUSTERS DOMINICANESSEN — IN EERBIEDIGE HULDE VOOR HET VERRICHTE WERK GEDURENDE EEN HALVE EEUW — HAAR HARTELIJKE GELUKWENSEN TER GELEGENHEID VAN HET 50 JARIG BESTAAN DER ORDE OP ARUBA.

CONGRATULATIONS

to the order of the
Reverend Dominican Sisters

on fifty years of valued service to Aruba in education and nursing

Lago Oil & Transport Co., Ltd.